

P. o. germ.

1280

ml

8. P. o. germ. 1280 ml

Schiller

L. 67.

W. J. M.

ŠILLEROWA
MARIA STUARTKA.

Swobodně z Německého přeložil

P a w e l J o z e f Š a f f a ř j k.

W Praze, 1831.

U Martina Budislawa Neurenttera,
aučinkugjcjho auda českého národnjho Museum
a knihkupce.

Alžběta, královna Anglická.

Maria Stuart, královna Šottlandská,
w Angličanech u vězení.

Robert Dudley, hrabě z Leicesteru.

Giřj Talbot, hrabě z Shrewsbury.

Wiljm Cecil, baron z Burleighu, nevyšší
pokladník.

Hrabě z Kentu.

Wiljm Davison, zemský sekretář.

Amias Paulet, rytíř, strážce Marie.

Mortimer, jeho synovec.

Hrabě Aubespine, francouzský vyslanec.

Hrabě Bellievre, mimořádný posel z Francouz.

Okelly, Mortimerův přítel.

Dugeon Drury, druhý strážce Marie.

Melvil, její hofmistr.

Hanna Kennedy, její chůva.

Marketa Kurl, její komornice.

Sheriff hrabství.

Oficír od stráže.

Francouzští a Angličtí Páni.

Životní stráž.

Dvořané královny Anglické.

Služebníci a služebnice královny
Šottlandské.

Prwnj Gednánj.

(Na hradě Fortheringhay.)

(Swětnice.)

Prwnj přjběh.

Hanna Kennedy, chůwa králowny Šottlandské,
w prudkém rozporu s Pauletem, kterýž se právě
gednu skřjní otewřjti strogj. Dugeon Drury,
geho pomocnj, spákau železnau.

Kennedy.

Co děláte, Pane? Gaká to nowá
Smělost od Wás! Odstupte pryč od skřjně!

Paulet.

Kde se tu wzał tento šperk? Tenř s ponebj
Shozen dolů, zahradnj měl nagat být
Tjmtó šperkem — Prokleta buď ženská lest!
Napřjč mému bděnj, snažným zwědům mým,
Geště drahé věci, geště poklady!

*

Kde to bylo, i wjc bude. (dá se do skříně)

Kennedy.

Odstupte,
Nezbedný! Lady tam swá tagemstwj má.

Paulet.

To ge práwě, čeho hledám.

(wytáhne spisy)

Kennedy.

Chatrné

Pjsemnosti, pauhé péra cwičenj
W čas stýskánj w truchlém tomto žaláři.

Paulet.

W čas stýskánj zlý duch neywjc pracuge.

Kennedy.

Gsau to pjsma Francauzská,

Paulet.

Tjm hůře!

Řeč ta ge řeč nepřátelů Anglie.

Kennedy.

Spjsky z listů na králownu Anglickau.

Paulet.

Ty gá přegmu — Hle! co se to leskne zde?

(otewra tagnau přjhradu wytáhne z nj šperky)

Wjnek královský, pln drahých kamenj,
 Protážený liliiemi Francie;

(podá ho swému průvodčjmu)

Schoweyte to, Drury. Deyte k ostatnjm!

(Drury odejde)

Kennedy.

Přehanebněť, gež nám něsti, násilj!

Paulet.

Pokud něčjm włádne, potud škodit můž,
 W braň se gj hned všecko w rukau obracj.

Kennedy.

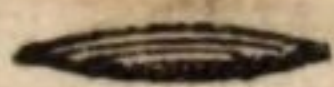
Buďte laskaw, Pane. O nebeřte nám
 Poslednj šperk žiwota! Tu nešťastnau
 Těšj památka sláwy býwalé,
 Neboť gste nám giné všecko odňali.

Paulet.

W dobrých všecko rukau ležj. Časem swým
 Swědomitě se to zpátkem nawrátj.

Kennedy.

Kdoby poznal na těch stěnách odraných,
 Že zde králowna přebýwá? Kde gsau
 Nebesa nade stolicj rozbitá?
 Nemusjli autlau, měkkonawyklau
 Nohu stawět na zem prostau, drsnatau?
 Hrubým cjnem, neypodlegšj panj by
 Pohrdla njm, postjragj gegj stůl.

Paulet.

Takž ona w Sterlenu muže chowala,
Sama ze zlatá s milým swým pjgegjc.

Kennedy.

I zrcadla skrowná chybj pomůcka.

Paulet.

Pokawad swůg marný obraz uwidj,
Nepřestane daufat, tropit hůř a hůř

Kennedy.

Knih též nenj, w nichžby se duch kochat mohl.

Paulet.

Nechána gj biblj, srdci k pokánj.

Kennedy.

I lautny swé gest naprosto zbawena.

Paulet.

Že fregjřské pjsně na nj haudala.

Kennedy.

Tenli má být los té autle schowané,
Kteráž w kolébce giž byla králowna,
Kteráž na skwostném dwoře Medičegky
Z mládi zrostla, w lůně her a rozkošj.
Nenj dosti, že gj z vlády wyzuli,
I těch bjdných cetek se gj nepřege?
We welikém neštěstj se srdce ctné

Posléz zmůže; malých ozdob žiwota
Pozbawenu býti, ge přebolestné.

Paulet.

To vše srdce gen k marnostem nawádj,
Anby wstaupjc do sebe se mělo kát.
Bugný, nešlechetný žiwot gediné
W nauzi a w pokořenj lze polepšit.

Kennedy.

Ač w čem gegj autlá mladost poklesla,
Nechť to s Bohem, nechť se srdcem swým zprawj,
Zde w Angličanech nenj saudce nad nj.

Paulet.

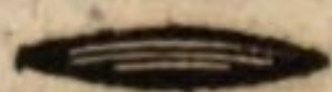
Saudj se, kde prowodila bezprawj.

Kennedy.

Před bezprawjm w přjliš těsné wazbě lpj.

Paulet.

Předce pak z té těsné wazby rámě swé
Wen do swěta wystřela, předc zžjrawau
Krutau wálku domácj w řjš wtrausila,
A proti našj králowně, giž Bůh chraň!
Aukladnjků ozbrogila celý hauf.
Zdaž pak z těchto zdj oněch dwau zlosynů,
Parrya a Babingtona ku zrádné,
Ku prokleté králowraždě neswedla?
Zdržely-li gj ty mřjže, aby ctné

Srdce Norfolkowo neosjdlila?
 Pro nj padly lepšj hlavy obětj
 Na ostrowě tomto mečem katowým —
 Předce pak, odstrašil-li tento smutný
 Příklad pošetilců, gako o záwod
 Pro ni do propasti zkázy letjcjch?
 Pro ni nové co den smrti oběti
 Poprawiště naplňugj, aniž, mnjm,
 Tomu dřjwe konce bude, nežli se
 Ona sama, neywjc winna, naň vydá.
 — Zkáza na den, w který země této břeh
 Pohostinský přigal tuto Helenu.

Kennedy.

Pohostinsky by gi byla Anglia
 Přigala? Tu nešťastnau, genž od toho
 Dne, co nohu swau zde na zem wynesla,
 Pomoci, gsauc opuštěná, wyhnaná,
 U přjbuzných hledat přigdauc, národnjm
 Právům na wzdor a hodnosti královské,
 Gata gest, a tuto w těsném wězenj
 Krásné garo wěku w hoři přelkáwá. —
 Kteráž nynj, když giž všecky trpkosti
 Wazby těžce okusila, gako obecnj
 Zločincowé, před saudnj stolicí gest
 Obeslána, přehanebně udána,
 Udána o hrdlo — hrdlo — králowna!

P a u l e t.

Onať přišla do kraginy, gako wrah,
 Wyhnaná swým lidem, s trůnu zsazená,
 Gegžto černým poprznila zločinstwjm.
 Spiklá proti štěstj toho ostrowu
 Krwawé dny Španielské Marie
 Přišla wzbudit, Angličany k papežstwj
 Přewest, Francauzowi zrádně wzdat. I proč
 Medle zhrdla Edimburgské smjřenj
 Podepsati? proč swé práwo osobné
 K Angličanům zadati, a takto si
 Wolnau cestu ze žaláře otewřjt
 Gednjm péra hnutjm? Radče zagatau
 Zůstat chtěla, radče potupena být,
 Než se odřjci gména, té oslawy
 Liché. Proč to učinila? Proto, že
 W motly ufá, w černé piklů uměnj,
 A že zkázu snugjc, celý ostrow ten
 Ze žaláře swého opanowat mnj.

K e n n e d y.

Wýsměšky to, Pane! — Twrdost auštipky
 Wýšjte! Gjby se to bylo kdy
 Přisnilo, gj, kteráž zde za žiwa
 Zazděná lpj, k njž ni slowo potěchy
 Wgjt, ni hlásek z milé vlasti přátelský
 Nesmj žádný, kteráž twáři člowěčj
 Nezřj žádné, kromě čela mračného

Žalárnjka, gjž ay opět nowý dán
Ondy strážce, surowý wáš přjbuzný,
Giž ay wždy nowá hradba omřežuge —

Paulet.

Žádné mřjže nepřekazj gegj lsti.
Wjmli pak, zda tyto pruty železné
Přepjleny negsau, této gizby podlaha,
Stěny ty, wně pewné, wnitř duté
Negsau? newpustjli zrady, když gá spjm?
Prokletý to auřad, co se mně dostal,
Nad tau lstiwau, zkázonosnau, mjtí stráž!
Z dřjmoty mě burcuge strach, sem a tam,
Co duch trapič, se po nocech tauláwám.
Hned záwory, hned wjru strážců zkaušjm,
Každého gitra s třesenjm čekage,
Anby strach můg w skutek změnil. Blaze však
Blaze mně! Bude tomu, naděgi se,
Brzo konce. Raděgi u bran pekla
Nade haufy zatracenců stráž chci mjt,
Než nad tauto falše plnau králownau.

Kennedy.

Ayhle sama přicházj!

Paulet.

Ha, s Kristem

W ruce, w srdci s pýchau, swětáctwjm.

D r u h ý p ř j b ě h.

M a r i a, (we wěgjři, s krucifixem w ruce) Předešlj.

K e n n e d y. (gj wstřjc pospjchagjc)

O Králowno! Naskrz nás chtj pošlapat,
Twrdost, ukrutenstwj nemá skonánj.
Co den nowá neřest, nowá stjhá strast
Pomazané hlawy twé.

M a r i a.

Upokog se!

Powěz, co se z nowy zběhlo?

K e n n e d y.

Pohleď sem!

Skřijně twá ge wylomena, pjsma twá,
Gediný twůg poklad, stěžkem schowaný,
Poslednj ty zbytky wěna chotjho
Z Francauz gsau ay w rukau gehu. Nemáš nic
Králofského, oblaupenas docela.

M a r i a.

Spamatug se, Hanno. Tyto cetky tam
Nedělagj králowny. Ač se magj
Hanebně k nám, zhanobit nás nemohau.
Gá gsem mnoho w Angličanech zwykla něst,

I to také přetrpjm. Pane, wy gste
 Oswogil si násilně, což sama gá
 Geště dnes wám odewzdat gsem mjnila.
 Při těch pjsmech nalezá se také list
 Shotowený pro mau sestru králownu
 Anglie — Slibte mi na swau wjru, žež
 Geg samé gj slušně chcete odewzdat,
 Ne pak w Burleighowy ruce newěrné.

P a u l e t.

Pomyslím si, cobych s njm měl učinit.

M a r i a

Zwjte, Sire, obsah gehu. Weliké
 Přjzně sobě wyprošugi w ljestu tom —
 — Rozmlauwánj s nj samau, očjm mým
 Posud nikdy newjdanau — Před saud gsem
 Obeslána, před saud z mužů sražený,
 Kterýchžto gá za swé rowné uznati,
 Ku kterýmž gá srdce nabyt nemohu.
 Alžběta gest z kmene mého, pohlawjm,
 Důstognostj swau mně rowna — Gj samé,
 Ženě, sestře, králowně se dowěřjm.

P a u l e t.

Před tjm pak gste, Mylady, až často swé
 Cti a losu swého mužům, mnohem méně
 Hodným wašj wáznosti, swěřjwala.

Maria.

I giné si geště přjzně w něm prosjm,
Sama nelidskost mi gj muž odepřjt.
Giž dáwno mi zde we wazbě potěcha
Cjrkwe zcházej, swátosti dar welebné.
Tať pak, co mě z koruny a swobody
Zzula, co mi žiwot hrozj wzjt, ta mi
Brány nebes nebude předc zawřjt chtjt?

Paulet.

Gestli wám wůle, děkan domácj —

Maria.

(z čerstwa mu řeč přetrhnauc)

Gá nic nechci s děkanem. Gáť kněze
Žádám, kněze vlastnj cjrkwe swé.
— Také žádám pjsařů a notářů,
Genžby poslednj mau wůli napsali.
Zármutek a neskonalá wazby strast
Ohlodagj žiwot můg. Sečtení gsau
Dnowé mogi, za to mám, pročej se
Pokládám za umjragjcj.

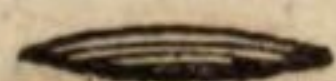
Paulet.

Dobře

Máte, to rozgjmánj wám slušj.

Maria.

Wjmli pak, zda která ruka pospěšná
Wáhawého djla smutku nepřegme?

Wuili swau chci w spis uwest dát, pořádek,
Pokud čas, chci zprawit s tjm, což mého gest.

Paulet.

Dle ljbosti. Panownice Anglie
Nechce zbohatnauti wašj laupežj.

Maria.

Slaužjcjch gsem zbawena všech, wěrné mé
Komornice gsau mi wzaty — Kde pak gsau?
Gaký ge los potkal! Bez gegich služby
Mohu být, než spokogena býti chci,
Že se wěrným těm nižádná neděge
Křiwdá.

Paulet.

O sluhy vaše se péče má. (odchází)

Maria.

Wy pak gdete, Sire? Wy mě poznowy
Opauštjte, aniž chcete bolným mým
Prsům muky negistoty polehčit?
Ze swěta, djka vašich sljdců bděnj!
Ze všeho gsem wylaučena, newcházj
Zdmi žaláře ku mně powěst nižádná,
Los můg gestiť w rukau mých nepřátelů.
Ay, giž měsje dlauhý, trapný pominul,
Co mě oněch komissarů čtyřidcet
W tomto hradě přepadlo, a wyzdwiwnauc
Tribunal, až nepřjslušně napospěch,

Bez náwěštj, bez pomoci přjmluwce,
 Před saud posud neslýchaný stawilo,
 Na podwodné, těžké punkty žaloby
 Rázem, z paměti, mně ohromené,
 Překwapené odpowjdat kázagjc —
 I přišli, i odešli, co duchowé.
 Od té chwjlce mi každé rty mlčegj,
 Darmo hledjm w pohleděnj Wašem čjst,
 Newinnost — li má a přátel usilnost,
 Či nepřátel ráda zlá zwjtězila.
 Přetrhněte oněměnj — nechat' wjm,
 Čeho se bát, čeho se geště nadjt mám.

Paul et.

(po chwjlce)

Skončte s nebem počty swé.

Maria.

Tam na milost,
 Sire, čekám — zde pak dole na přjsnau
 Sprawedlnost u pozemských saudů swých.

Paul et.

Té gste došla; o tom nepochybugte.

Maria.

Gižli gest má pře rozhodnuta, Pane?

Paul et.

Newjm.

Maria.

Gsemli odsauzena ?

Paulet.

Gá to wše

Newjm, Mylady.

Maria.

Zde rádi sahagj

Spěšně k djlu. Máli mě wrah přepadnaut,
Gako saudce ?

Paulet.

Měgte za to, že ge tak,
Pak wás hotowěgšj, nežli gste nynj,
Nagde.

Maria.

Nic mě nemá, Sire, předěsit,
Weč se koli we Westminsterhallu saud,
Burleighowým záštjm, Hattonowau lstj
Řjzený, snést osmělj — Wždyť předce wjm,
Co Anglie králowna smj učinit.

Paulet.

Panownjkům Anglie se netřeba
Čeho bát, leč parlamentu a sebe.
Bez strachu, co sprawedlnost wyřekla,
Wykoná moc přede swětem předewšjm.

T ř e t ě p ř j b ě h.

Předešlj. Mortimer, (wystaupj a králowny
si zhola newšjmage obrátj se k Pauletowi.)

Mortimer.

Hledagj wás, ugče.

(Wzdálj se rowným způsobem. Králowna, toho
s neljbostj pozorugjc, obrátj se k Pauletowi,
an za njm odgjtí chce)

Maria.

Pane geště

Gednu prosbu. Máteli mi wy co řjct —

Od wás mnoho snesu, stárj vaše ctjm.

Nezbednosti mládence však nesnesu;

Pouspořte mi widěnj surowých

Mrawů geho.

Paulet.

W tom, w čem wám ge protiwný,

Mně ge milý. Arci, nenj z bláznů těch

Genž se rozplýwagj slzau lestných žen —

Prošed swět gde z Pařjže a Rheimsu, a

Celé nese Anglické swé srdce ctné;

Lady, zde ge marné vaše uměnj!

(odegde)

Č t w r t ý p ř j b ě h.

Maria. Kennedy.

Kennedy.

Smjli wám to surowec ten w oči řjct,

O to kruto!

(2)

M a r i a. (zamyšlená)

My gsme přjliš chtiwe za dnů sláwy swé
Pochlebnjkům nastavily ušj swých;
Sprawedliwěť, milá Kenndy, nynj giž
I přjsněgšjch wýčjtky slow poslechnaut.

K e n n e d y.

Gak? tak teskno, placho, milá má Lady?
Gindy gste, gsauć wesela, mne těšila,
Gindy gsem wás z třěštwosti dřjwe, než
Z teskliwosti winit musela.

M a r i a.

Znám geg.

Darnleya to krále stjn ay krwawý,
An se s hněwem z hlaubi krypty wypjná,
Aniž dřjwe pokog se mnau učinj,
Než se cele dowršj mé nešťěstj.

K e n n e d y.

Gaké myšlénky —

M a r i a.

Ty všeco zapomnjš,
Hanno, než gá, gá až dobrau pamět mám —
Dnes se toho žalostného skutku den
Opět zročil, dnes se znowy wrátil k nám;
Teně hle swětjm s postem, s pokánjm.

K e n n e d y.

Šlete posléz toho zlého ducha spat.
Wždyť pak podnes mnoholetným pokánjm,
Trpkým hořem za ten čin gste odbyla.

I cirkew, kljč, njmž wšaký hřjch rozwjžj,
Magjcj, i nebe wám odpustily.

M a r i a.

Čerstwau krvj odpuštěná wywstáwá
Wina z hrobu, zemj lehce pokrytá!
Muže mého po mstě mřiwý strašný stjn
Žádný mešných slauhů zwonec, welebná
Swátost žádná w ruce kněze nešle w hrob.

K e n n e d y.

Wy negste wrah! Geho ginj zabili!

M a r i a.

S mým wědomjm. Mnau se onen skutek stal,
Ljsawě geg sama gá gsem smrti w sjě
Wlaudila.

K e n n e d y.

Mladost menšj winu waši,
Klesawý wáš autlý wěk —

M a r i a.

Tak autlý wěk

Tako těžkau winu na se uwalil!

K e n n e d y.

Krwawá wás k tomu činu urážka
Rozdráždila, prostopášnost mužowa,
Kteréhožto láska waše z mrákoty,
Gako mocné rámě Božj, na swětlo
Wytáhla, gegž wy skrz lůže swadebnj
K trůnu wedauc kwětaucj swau osobau
Zblažila gste, a korunau zděděnau.

Měl-li ten kdy zapomnít, že skwaucj los
 Geho wašj lásky gen ge stwořenj?
 A přece pak zapomněl, ten nehodný!
 Přec wám mrawy surowými, hanebným
 Podezřenjm, autlau lásku obrazil,
 A tak se wám w očjch wašich zoškliwil.
 Kauzla, w nichž se pohled zmýlil, zmizely,
 S hněwem gste se ničemnjkou z náručj
 Wytrhla, geg w posměch dadauc — On pak —
 Hodlal-li čjm přjzně wašj wyzjskat?
 Prosil-li o milost? Lnul-li s pykánjm
 K nohaum wašim, polepšit se slibuge?
 Na vzdor se wám postavil, ten škarednj —
 Stwůrau wašj gsa, wám králem bažil být,
 Miláček wám před očima proklán gest
 W rozkaz gehu, krásný zpěwák Rizio —
 Krwawě gen krwawý gste mstila čin.

M a r i a.

Teď pak na mně krwawě se pomstit má;
 Tak mne těšjc wyřkla gsi můg vlastnj saud.

K e n n e d y.

Když gste skutku dopustila, nebyl wáš
 Duch přjtomen, nebyla gste w moci swé.
 Wztěkawý wás slepé lásky pogal žár,
 Podrobil w gho strastné swůdci strašnému,
 Nešťastnému Bothwellowi — Nezbednau
 Zwolj mužskau panowal ten náramný

Nad wámi, a čaroděgným nápozem
Kauzly pekel mysl waši pomátl —
M a r i a.

Geho kauzla žádné giné nebyly,
Nežli mužská gehu moc a má mdloba.

K e n n e d y.

Giné, prawjm. Wšecky duchy pekelné
Na pomoc si swolat musel, kdož wám tjm
Swazkem gasné čelo owil. Wám ucha,
Slyšet výstrah přítelnic, wám oka,
Widět co gest slušného, wjc nezbylo.
Wás milostná ostýchawost před lidmi
Opustila, ljce vaše, gindy byt
Rozšafnosti, stydliwě se pýřjcj,
Teď gen ohněm zažehaly žádosti.
Plášť tagemstwj gste docela odwrhla,
Drzá muže nešlechtnost wšecku wám
Překonala bogácnost, a protřelým
Čelem gste všem odhalila hanbu swau.
Královský meč Šottlandský gste Bothwella,
Wraha krále, gehož kletba národu
Prowodila, Edimburgem před sebau
Nechala nést w triumfu, a vlastnj swůg
Parlament zbrognau mocj obkljčjc,
Zde, w samém chrámě sprawedlnosti,
Saudcům toho, genž byl winen, newinným
Swémyslně prohlásiti kázala —
Wy gste geště wjc — můg Bože!

Maria.

Skonči gen!

Podala mu před oltářem své ruky!

Kennedy.

O nechť věčná nepamět ten skutek váš
 Pohřbj! Strastný skutek, skutek ohromný,
 Hodný cele ztracené — Wy však negste
 Ztracena — vždyť vás gá poznám, gá gsem vás
 Odchowala od dětinstwj. Měkké wám
 Uděleno srdce, studu přístupné —
 Lehkomyšlnost ge váš hřích. Duchové,
 Duchové zlj, prawjm, býti musegj,
 Genž si rázem w odemknutých člowěka
 Prsjch obyt wywoljc, tu všelikau
 Nešlechtnost okamžitě spáchagj.
 A do pekel uteknauc, strach a hrůzu
 W poškwrněném pozůstawj zánadřj.
 Po tom skutku, genž wám žiwot ztěžuge,
 Ničeho gste nespáchala zlého wjc,
 Gá gsem swědkem polepšenj vašeho;
 Nuž se zmužte! Wstupte w pokog se sebau!
 Čehokoli želet máte, tjm negste
 Nigak winna Anglii, a Alžběta
 I parlament negsau soudcem nad wámi.
 Mocj gste zde potlačená; přede tu
 Osobliwau stolicí zde předstaupit
 Možna s celým newinností swědomjm.

M a r i a.

Kdo to ? (Mortimer se ukáže we dweřjch)

K e n n e d y.

Synowec to. Wegděte.

P á t ý p ř j b ě h.

Předešlj. M o r t i m e r (ostýchawě wystupuge)

M o r t i m e r. (ke chůwě)

Odegděte, měgte přede dweřmi stráž,
Pozorugte, s králownuau mám co mluwit.

M a r i a. (wážně)

Hanno, zůstaň tady.

M o r t i m e r.

Nestrachugte se, Milady. Zneyte mne.
(podá gj psanj)

M a r i a.

(pohlédne na psanj a zděsjc se ustaupj zpátky)

Ha ! Co ge to ?

M o r t i m e r. (ke chůwě)

Gděte, panj Kennedy.

Hledte, ať nás ugec můg nezastihne.

M a r i a.

(chůwě, genž se zdráhá, a na králownu hledjc, gj se
ptáti zdá)

Gdi, Gdiž ! Učiň, gak ti prawj.

(chůwa se vzdálj se značným podiwenjm)

Š e s t ý p ř j b ě h.

M o r t i m e r. M a r i a.

M a r i a.

O d m é h o

Ugce ! Kardinála Lothrinského! (čte)
 „Mortimeru, genž wám toto přinášj,
 „Dowěřugte; wěrněgšjho přjtele
 „Nemáte w Angličanech.“

(s ušásnutjm na Mortimera hledjc)

M o ž n ě l i ?

Negsemli zaslepena? Takto bljzko,
 Mněwši se být opuštěnau od swěta,
 Přjtele ay nacházjm, wás, synowce
 Žalárnjka, gegž gsem swým nepřjtelem —

M o r t i m e r. (padne gj k nohaum)

Odpuštěnj za tu larwu, králowno,
 Oškliwau a bezděk posud nosenau,
 Njž gsem ale toho došel, že se k wám
 Bljžit, že wám spomoženj mohu nést.

M a r i a.

Wstaňte — Neděste mne, Pane — Nemohu
 Takto spěšně z hlubokosti strasti swé
 K naděgi se wyzdwihnaut — Mluwte, Pane —
 Ať to štěstj pochopjm, ať wěřjm w ně.

M o r t i m e r. (wstane)

Chwjle mįgj. Brzoŕ ge zde ugec mŭg,
Ošemetný člowěk ho sem sprowodj.
Prw než wás ten rozkaz hrŭzy překwapj,
Slyšte, gak wám nebe ssjlá spasenj.

M a r i a.

Ssjlá mi ge diwem všemocnosti swé!

M o r t i m e r.

Swolte, počnu o sobě.

M a r i a.

Mluwte, Pane!

M o r t i m e r.

Dwadcet let byl gsem vypluil, králowno,
W přjsných gsem byl powinnostech wyrostl,
Černau do se zášť wssál proti papežstwj,
Když mě náhle neskrocená žádost wen
Na zem suchau wypudila. Potuchlé
Puritanů pozanechaw swětnice,
Pozanechaw vlasti, a během spěchawým
Prošed Fransko, s plápolawau tužbau gen
Do schwálených Wlach se dostat gsem hleděl.
Dobu tu byl welký swátek cjrkewnj,
Putugjcjch haufy kryly silnice,
Wěnci plýtwal obraz každý, dobu tu
Člowěčenstwo na cestě se zdálo být,
K řjši nebes putugjcj — I mne ten
Wěřcjhо množstwj walný praud pogal,
Porwal s sebau do podkragj Řjmského —

Gak mi bylo, králowno, když slaupů a
 Oblauků se triumfálnjch přede mnau
 Skwostnost zdmula, nádhernost kolosseum
 Obgala mne užaslého, wznešený
 Řezby duch we zázračný swůg swět zawřel.
 Nepočil gá nikdy moci uměnj.
 Nenáwidj cjrkeu, w njž gsem odchowan,
 Wnady smyslů, žádných slitin netrpj,
 Samo gedno netělesné slowo ctjc.
 Gak mi bylo, když gsem nynj do samých
 Chrámů wkročil, když se hudby nebeské
 Ples ozwal, a podob skwostný nábytek
 Auprawně ze stěn a stropu plynul, to
 Neyvyššj a neyswětěgšj přjtomné
 Být se zdálo wytrženým smyslům mým,
 Když gsem ge ted', božské ty, samé spatřil,
 Pozdrawenj Angela, narozenj
 Páně, rodičku swatau, trogici
 Snešenau, proměněnj swjtjcj —
 Když gsem widěl papeže we sláwě swé
 Welkau slaužit mši a žehnat národy.
 Co gest zlato, co ten bleskot kamenj,
 Njmžto země králowé se ozdobj!
 On, gen on gest zdoben Božstwjm gediný,
 Prawať nebes řjše gestiř geho dům,
 Podoby ty negsau z swěta tohoto.

M a r i a.

Ušetřte mě! Dosti budiž. Přestaňte
Tento čerstvý žiwota kment přede mnau
Rozwinowat — Gá gsem bjdná, zagatá.

M o r t i m e r.

I gá gsem byl, králowno! a pauta má
Pukla, nagednau se duch můg swobodným
Cjtil, žiwota den krásný pozdrawě.
Hněw gsem přísáh těsné, stuchlé knize té,
Čerstwým wěncem sobě zkrásit pauteč swůg,
Wesele se s weselými chtěl spogit.
Tu se mnoho ke mně Šottů šlechetných,
Mnoho bystrých winauc zemků Francauzských,
Wedli mě ku ctnému ugci vašemu,
Kardinálu Guisowi — Gaký to muž! Gak
Pewný, swětly, mužsky welký! — K tomu, by
Duchy zprawowal, gak cele zrozený!
Onť gest prawý králowského kněze wzor,
Knjže cjrkwě, gakehož gsem newiděl.

M a r i a.

Wyť gste tedy drahau gehu twář widěl,
Wznešeného muže toho, kterýž kdy
Autlé mé mladosti býwal průwodčj.
Mluwte o něm! Gestli na mne pamětliw?
Slaužjli mu štěstj, žiwot wykwěta,
Čnjli pořád slawně, skála cjrkwě swé?

M o r t i m e r.

O ten čacký, sám se ku mně snjžil, sám

Wznešené mi články wjry wykládal,
 A newěru z mého srdce wypudil.
 Ten, že rozum hlaubagjcj člowěka
 Wěčně w bludy zawodj, mi dokázal;
 Že, co srdce wěřit má, to oči též
 Widět musegj, že widitedlné
 Hlawy cjrkwí potřebj, že prawdy duch
 Na základjch swatých otců spočjwá.
 Falešné ty dumy duše dětinské,
 Gak zmizely před rozumem wjtězným,
 Před lahodnau wýmluwnostj gehu rtů!
 Gáť se zpátkem w lůno cjrkwě wrátil gsem,
 W ruce gehu odpřisahal bludů swých.

M a r i a.

Wy gste tedy gednjm z oněch tisjců,
 Kterěž on swé řeči mocj nebeskau,
 Gako božský kazatel tam na hoře,
 Za-ugaw, k věčnému přiwed spasenj!

M o r t i m e r.

Brzo potom, powinnostmi auřadu
 Do Francie pozwaný, mne do Rheimsu
 Wyslal, kdežto spolek Jesůw, nábožně
 Pilný, kněžj chowá cjrkwí Anglické.
 Tu se potkám s Šottským starcem Morganem,
 Tu hle s wašjm wěrným Lefsleym, učeným
 Biskupem z Rosse, genž w zemjch Francauzských
 U wyhnanstwí truchliwě swé dny tráwj.
 Auzce gsem se k těm důstogným připogil,

A u wjře posilnil. — Tu gednoho
 Dne, když se w gizbě biskupa ohlžžjm,
 Ženský mi w nj obraz padne do očj,
 Podgjmawě, diwně krásný, a mocně
 Za-ugme hlaub duše mé,
 Až gsem, negsa mocen citu, zůstal stát.
 Tu mi biskup wece: Slušněž můžete
 Pod obrazem tjnto wygwený dljt.
 Neykrásněgšj ze všech žen, co gich swět má,
 Ze všech žen gest spolu neynešťastněgšj;
 Wjře našj wěrná, pro ni gest wězněm
 W žaláři, a waše to vlast, kde trpj.

M a r i a.

Ten statečný! Ne, negsem opuštěná,
 An mi taký přítel zůstal w nešťestj.

M o r t i m e r.

Pak mi potom počal s srdce manjcj
 Wýmluwnostj waše mučedlnictwj,
 Wašich soků ljčit krwežžniwost.
 I kmen rodu vašeho mi ukázal,
 Ukázal mi waše z dáwné rodiny
 Tudorowy pogitj, a přesvědčil
 Mne, že wám slušj panowat w Anglii,
 Ne falešné té královně, w neřádném
 Loži zplozené, giž otec G i n d ř i c h sám
 Ne za dceru — za pancharta wyhlásil.
 Aniž gsem chtěl w samé gehu swědectwj
 Wěřit, u práwnjch gsem u všech radu wzal,

Mnoho starých rodopisů spřebjral;
 Pak mi všickni, gichž gsem se ptal, učenj
 Potwrdili platnost práwa vašeho.
 Ted' giž wjm, že samo vaše k Anglii
 Práwo, gestiť celé vaše bezprawj,
 A že wám, co vlastnj gměnj, řjše ta,
 W njž gste bez wšj winy wězněm, náležj.

M a r i a.

Ó to práwo přenešťasné! Onoť ge
 Wšeho smutku mého pramen gediny.

M o r t i m e r.

Dobu tu mě práwě došla zpráva ta,
 Že wás z hradu Talbotowa odwedli,
 Že wás mému ugci odewzdali w stráž —
 Diwotworný, blahonosný nebes prst
 Znamenat gsem w dopuštěnj tomto mněl.
 Osudu to wýzew mně byl hlasitý,
 An mé rámě wolj, bych wás wytrh njm.
 Přátele přiwolj rádi, Kardinál
 Rady, požehnánj štědře nadělj,
 Wycwičiw mne w posuncjch a twářenj
 Falešném. Plán ponawržen, na cestu
 Do vlasti swé se wydám, kamž i gsem,
 Gako wjte, před desjti dny doplaul.

(přestane)

Gáť wás widěl, králowno — Wás samu!
 Nikoli wáš obraz! — Gaký poklad
 Hrad ten chowá! Žalář-li? Ba božská sjň,

Nad královský dwůr Anglický w sláwě se
 Skwaucj — Blaze, blaze, genuž s nebe ge
 Dáno w gednom s wámi dýchat powětrj!
 Dobře ta má, že wás skrywá hlaub a hlaub!
 Powstalaby všeca mládež Anglie,
 Nezůstalby w pošwě swé meč nižádný,
 Zbauřenj by obrowau swau odewšad
 Z klidné wýspy hlauwu wzneslo, kdyby swau
 Britan widěl králownu!

M a r i a.

Blaze gj!

Kdyby gi wašima widěl očima!

M o r t i m e r.

Kdyby, gako gá, byl swědkem wašich muk,
 Pokory byl swědkem, swědkem wznešené
 Twáři klidné, njž gste strast swau zwykla nést
 Nehodnau. Neb něčnjteli z tolik muk
 Hrdě wzhůru, práwě královsky? Zda wás
 Zzula z blesku krásy strast ta žalárnj?
 Wám vše zcházej, čjm se žiwot krásjwá,
 Předce věčný blesk a žiwot zplýwá z wás.
 Nikdy nohy swé sem na prah newložjm,
 Abych w srdci nepocjtil hrozných muk,
 Abych do se rozkoš nessál, že wás zřjm! —
 Však se strašný východ bljžj, wětšj nám,
 Co mžik, hrozj nastat nebezpečenstwj,
 Nesmj, nesmj déle dljti — Před wámi
 Dél to hrozné skrywat —

M a r i a.

Geli ortel můg

Wyřknut! Rcete směle. Gsem s to, že geg
Wyslyšjm.

M o r t i m e r.

Gest! Těch čtyřidcet a dvě
Saudců wyneslo swé winna na wás. Dům
Lordů s domem obcj, město London naléhá,
Tuze na swém stogjc, aby se ortel
W skutek uwedl, gen králowna prodléwá,
— Ze lsti, mnjc že gi snad k tomu přinutj,
Ne pak z lidskosti, ne z bolu, z ljtosti.

M a r i a. (pokogně)

Sir Mortimer, to mě nigak nestrašj,
To mne neděsj. Giž dáwno poselstwj
Toho gsem se nadála. Známť saudce swé.
Po mnohém tom přjkořenstwj snešeném
Pochopugi snadně, že mi swobody
Darowati nemohau — I wjmť, wjm kam
Bigj. W věčném žaláři mě střjci chtj,
Pomstu mau a práwo mé a žádost mau
Zaryt se mnau do tmy wazby mrákotné.

M o r t i m e r.

Ó ne, králowno — ne, ne! I na tom se
Nepřestává. Nenj dosti tyranstwu
Skutek zpoly spáchat. Pokud dechu wám,
Potud bázně zbywá Anglůw králowně.

Ó wás nelze zaryt dosti hluboce,
Gediná smrt waše gistj gegj trůn.

M a r i a.

Ta by směla pomazanau hlavu mau
Přehanebně katu na klát wložit dát?

M o r t i m e r.

Že smj, gisto. O tom nepochybugte.

M a r i a.

Pakby mohla takto vlastnj gasnost swau,
Gasnost všechněch králů w prachu skálet? I
Zdali pak se nebogj msty Francie?

M o r t i m e r.

Onať věčný pokog zawře s Francij,
Ducu z Anjou trůn i ruku daruge.

M a r i a.

Zda se Hispanský král zbraně nechopj?

M o r t i m e r.

Alžběta se swěta braně nehrozj,
Pokudkoli se swým lidem pokog má.

M a r i a.

Před Britany by ten zázrak spáchala?

M o r t i m e r.

Země tato, Mylady, w těch poslednjch
Časjch wjce ženských korunowaných
S trůnu k poprawišti staupat widěla.
Wlastnj matka Alžbětina tauto šla
Cestau, tak i Kateřina Howard, i
Lady Gray, ač k pomazaným patřily.

(3)

Maria. (po chwylce)

Ne, Mortimer! Wás gen marný strach slepj.
 Wěrného to péče srdce vašeho,
 An wám zdarma tuto hrůzu zplozuge.
 Čeho se gá hrozjm, Sir, to nenj meč.
 Nalezá se giný způsob, tiššj, gjmž
 Panownice Anglie před právem mým
 Sobě pokog zgednat bude uměti.
 Nežby se kde katan pro mne nalezl,
 Dřjwe, mnjm, se mordýř pronagjti dá.
 — To-tě, to, Sir, čehož se hrozjm! aniž
 Kdy swrcek čjše ke rtům swým přistawjm,
 Aby hrůza po mně nešla, zda mě njm
 Čestowati nemnj láska sestry mé.

Mortimer.

Ani zgewně, ani tagně nesmj wjc
 Po duši wám vražda sahat nižádná.
 Nebogte se! Giž ge všeco hotowo,
 Dwanáct statných země této ginochů
 Se mnau w spolku, ti dnes ráno welebnau
 Na to swátost přigali, že mocným swým
 Ramenem wás z twrzi této wywedau.
 Hrabě Aubespine, posel Francauzský,
 Wj o spolku, slibuge ruk pomocných,
 Geho ge dům, w němž swé schůzky držjme.

Maria.

Třesu se, Sir, však nikoli radostj.
 Černá čáka s hrůzau vzniká w srdci mém.

Co pak chcete? Wjteli? Wás nestrašj
 Babingtonůw, Tichburnůw leb krwawý,
 Na výstrahu wetklý na most Londonský,
 Záhuba wás nesčjslných nestrašj,
 Kteřj w rowné odwaze swau smrt našli,
 Mně gen nowých, těžšjch nakowawše paut!
 Strastný, zablaudilý hochu — utecte!
 Utecte, ač můžete — ač wás geště
 Špehaun Burleigh newysljdil, mezi wás
 Zrádce chytře nezatrausil. Utecte
 Spěšně z řjše! Mařj Stuart nižádný
 Geště šťastně nebránil.

M o r t i m e r.

Mne nestrašj
 Babingtonůw, Tichburnůw leb krwawý,
 Na výstrahu wetklý na most Londonský,
 Záhuba mě nesčjslných nestrašj,
 Kteřj w rowné odwaze swau smrt našli,
 Našli gsau i spolu věčnau sláwu w nj,
 Štěstj gest giž za wáš žiwot zemřjt moc.

M a r i a.

Darmo! Mne ni moc, ni lest newymůže.
 Nepřjtel bdj, moc pak w geho rukau gest.
 Ne Paulet sám, ani strážců geho hauf,
 Anglie mé wazby brány ostřjhá.
 Sama dobrá wůle Alžbětina mi
 Ge muž otewřjt.

M o r t i m e r.

Ó nikdy, přenikdý!

M a r i a.

Gedenť z žiwých mi ge sám můž otewřjt.

M o r t i m e r.

O gmenugte mi muže —

M a r i a.

Hrabě L e s t e r.

M o r t i m e r.

(s užásnutjm, poustaupj)

Lester! Hrabě Lester! Krwe žjžniwý

Wáš nepřjtel, miláček Alžbětin — ten —

M a r i a.

Ten by mě moh retowat, sám gediný.

— Gděte k němu. Zgewte se mu swobodně.

Na důkaz pak, že wás gá tam posjlám,

Neste mu tento list. Obraz můg ge w něm.

(wytáhne papjr z záňadřj, Mortimer ustaupj
zpátkem a zdráhá se ho přigmauti)

Wemte. Dáwno geg už nosjm při sobě,

An mi přjsné bděnj ugce vašeho

Každau cestu zamezilo — Nynj

Wás můg strážnj angel poslal —

M o r t i m e r.

Tu pohádku — králowno —

M a r i a.

Lester wám gi wyložj.

Swěřte se, pak se wám swěřj — Kdo to gde?

Kennedy. (haspěch wkročje)

Sir Paulet se blížj s kýmsi od dworu.

Mortimer.

Lord to Burleigh. Gen se zmužte, králowno!
Sneste w srdci, co wám koli přinese.

(wzdálj se postrannými dweřmi, Kennedy
odegde za njm)

S e d m ý p ř j b ě h.

Maria. Lord Burleigh, neyvyššj poklad-
njk Anglický, a rytjř Paulet.

Paulet.

Žádala gste losu swého gistoty,
Gistotu wám Geho Milost přinášj,
Mylord z Burleigh. Přeslyštež gi oddaně.

Maria.

Wážně, daufám, gak slušj na newinnau.

Burleigh.

Přicházjm k wám, co poslaný od saudu.

Maria.

Lord Burleigh teď saudu, genuž ducha byl
Drjwe půgčil, rád i ust swých půgčuge.

Paulet.

Rozprávjte, gakoby gste giž znala
Ortel.

Maria.

Co mi Burleigh přinášj, znám.

— K věci, Pane.

Burleigh.

Byla gste se poddala
Saudu dwau a čtyřidceti, Lady —

Maria.

Odpustjte, Mylord, že wám hned zpředu
W řeč wkráčjm — Gábych se byla poddala
Wýrku dwau a čtyřidceti, prawjte?
Gá gsem se mu nikterakž nepoddala.
Mohlali gsem? Gakbych byla mohla swau,
Národu a syna swého a knjžat
Wšech welebnost tak dalece zawrhnut?
Stanowenoř Anglickými zákony,
Aby každý obwiněný gediné
Od přjsezných sobě rowných sauzen byl.
Kdož mně roweň w okresu té komissj?
Králowé gsau mogi rownj.

Burleigh.

Přece však

Žalobu gste přeslyšela, na články
Odřjkala před saudem —

Maria.

Arci že gsem,

Hattonowau zlostnau Istj gsau swedena,
Pro swau čest a spoléhagjc w naděgi
Na wjtězných důwodů swých moc, onu
Žalobu i slyšeti i ukázat
Prafalesnost gegj chtěla — Wšecko to

Z uctiwosti k wázným Lordů osobám,
Ne pak k gegich auřadu, gegž zamjtám.

Burleigh.

Uzneyte, neb zamjteyte, Mylady,
To ge pauhé upýpánj galowé,
Které saudu w běhu stawit nemůže.
Anglické wás slunce hřege, Anglický
Dobročinný zákon hágj, pročez gste
Také Anglickému panstwj poddána!

Maria.

W Anglickém mě slunce hřege žaláři.
To-li ge žjt w Angličanech, w ochraně
Zákonů být? Wždyť geg přece sotwy znám.
Nikdy gsem ho nesljbila zachowat.
Gá wám negsem řjše této měšťankau,
Swobodná gsem cizé země králowna.

Burleigh.

Mnjteli pak, žeby gméno královske
Za pas komu slaužit mohlo, aby bauř
Krwawau bez trestu tropil w cizině?
Zleby bylo s bezpečnostj obcj, by
Sprawedliwý Themidin meč winného
Čela hostě královskeho stjhati
Nesměl, rowně gako wazu žebráka!

Maria.

Aniž pak se odpovědi wyhnaut mnjm.
Gá gediné sudičů swých zamjtám.

Burleigh.

Sudičů! Gak pak, Mylady! Gsauli to
 Porwaný snad z luzy výhoz, bezstudnj
 Tlučhubowé, gimžby sprawedlnost a
 Prawda byla na prodag, dadaucjm se
 Za nástrog autisku wolně pronagjt?
 Negsauli to prwnj mužj země té,
 Samostatnj dost, by prawdu směli řjct,
 By se přes strach knjžecj a škaredé
 Uplacenj wznešeny být domněli?
 Negsauli to sami ti, genž swobodný
 Národ řjdy sprawedliwě, gichžto gen
 Gmenowat dost, aby každá pochybnost,
 Každé zlé domněnj rázem umklo?
 W čele gegich stogj pastýř národu,
 Bohabogný primas z Canterbury,
 Maudrý Talbot, který pečeť waruge,
 S njm ge Howard, wůdce lodstwa řjše té.
 Rcete! Co wjc panownice Anglie
 Mohla učinit, než neyšlechetněgšj
 Wyberauc z celé kraginy, za saudce
 W královském tom rozporu ge stanowit?
 Ač se myslit může, že nenáwist stran
 Gedny zwláště porušj — i můžli se
 Čtyřidceti swybjraných mužů kdy
 Shodnaut w gednom wýřku náružiwesti?

M a r i a. (po malém smlčenj)

S užásnutjm slyšjm moc a sjlu rtů,
 O nichž dáwno, že mi zkázu nesau, wjm —
 Kterak se gá, neučenau ženskau gsau,
 S řečnjkem tak zběhlým budu měřit moct! —
 Dobře! By ti Lordi byli, čjm gsau wám,
 Muselabych zmlknaut, wetaby s mau přj
 Bylo věčně, nálezem gich ztracenau.
 Gména ta však, gež wy s chlaubau řjkáte,
 Magjcj mě stroskotat swým závažjm,
 Mylord, gména ta gá w giné docela
 Barwě w přjběžjch země té spatřugi.
 Widjm tam to hrdé panstwo Anglické,
 Důstogný ten řjše senát, otroků
 Seraila na wzor, k fraškám Gindřicha
 Osmého, mého praugce, se krčit —
 Widjm tamo čestný tento vyššj dům,
 S překupnými rovně kupně obcemi,
 Práva kaut a rušit znowy, manželstwa
 Spogowat a rozpogowat, gako gim
 Mocnár welj, dcery knjžat Anglických
 Wydědit dnes, zprznit gmény panchartů,
 Zegtra si ge za králowny pomazat.
 Widjm tam ty vládyky ctné s napospěch
 Proměněným přesvědčenjm za čt w e r a
 Panowánj změnit wjru čtyřikrát —

Burleigh.

W Anglie prý zákonjch gste nezběhlá,
W neštěstj gste přjliš zběhlá Anglie.

Maria.

Tito hle gsau saudci mogi! — Mylord! Gá
Wám, co prawda, dám za prawdu! I wy mně
Deytež rowně — Wy prý dobře smýšljte
S obcej tau a s králownu swau, nelze wás
Uplatit, gste strážný, neunawený —
Gá to wěřm. Wy se neřjdjte swým
Wlastnjm ziskem, řjdjte se prospěchem
Souveraina, země. Právě proto si
Nedowěřugte, ctný Lorde, anby se
Wám zisk obce moh' zdát sprawedlnostj.
Známoť pak mně, že wedlé wás i wjce
Ctnostných mužů sedj w radě saudců mých.
Ti gsau ale protestanti, po dobrém
Britannie horljcj, a saudj mne,
Králownu Šottlandskau, papežnici!
Brit a Šott si nemůž prawdau wyhowět,
Přjslowj ge starožitné — Odkud zwyk
Před pamětj otců pošel, že podnes
Nižádný Brit proti Šottu swědkem w při,
Nižádný Šott proti Britu nesmj být.
Potřeba ten zákon dala podiwný,
Hluboká w těch starých zwycjch prawda tkwj,
Ctjt ge třeba, Mylord, — přirozenj
Wrhši oba ty ohniwé národy

Na tu dsku zde w oceanu, nerowně
 Rozdělenau, bog gim swázet kázalo.
 Samo onno Tweedy úzké řečiště
 Prudké duchy dělj; w gegjch wlnách se
 Častokrát giž wálčjcjch krew smjsila.
 S mečem w ruce, s pohrůžkami na sebe
 Z obau hledj břehů od tisjců let.
 Neutká se s Anglem nepřjtel, by Šott
 Pomocnjc se hnedky nepodružil s njm.
 Nezplápolá domácj bog w Šottlandských
 Městech, by Brit traudu k němu nepodal.
 Aniž potud záštj zhasne, pokud gich
 Geden parlament, co bratry, nespogj,
 Gedno žezlo celau wýspau nepowládne.

Burleigh.

Zda pak Stuart tjmtō štěstjm takowým
 Řjši měla zblážit?

Maria.

Proč bych tagila?

Ano, wyznám, že gsem měla naděgi,
 Že dwa čacké národy kdy wolně a
 Přewesele slučjm w stjnu oljwy.
 Nemnjc gegich nenáwisti národnj
 Obětj se stát; gich dlauhé žehránj,
 Dáwné gegich neswornosti strastný žár
 Myslila gsem udusiti na wěky;
 Gako děd můg Richmond onno růžj dvě

Po krvawém swáru zдал, tak korunu
Šottlandskau w mjr s Anglickau zdát, byl můg cjl.

Burleigh.

Toť gste špatnau cestau k cjli pjčila,
An gste řjší zanjtiti, plamenem
Wogny domácj se na trůn chtěla wznést.

Maria.

Nechtěla gsem — tak mě žiw Bůh všemocný!
Kdy pak gsem to chtěla? Kde gsau důkazy?

Burleigh.

Nepřicházjm rozepři wést. Gazykem
W přjčině té nic wjc nelze pořjdit.
Uznalo gich proti dvěma čtyřidcet,
Že gste články smlauwy wloni zawřené
Zrušila, a zákonu w moc připadla.
Stanowenoť w smlauwě wloni zawřené:

„Gestliby se rozbrog strhnul w králowstwj,

„We gménu a k dobrému té osoby,

„Co si práwo osobuge k koruně,

„Ať se práwně s nj nakládá, až na smrt

„Postupuge s winnau,“ a poněwadž

Nynj dokázáno —

Maria.

Mylord Burleigh!

Nechci se přjt, že se zákon, výslowně
Proti mně, a mně na zkázu, složený,
Proti mně dá potřebowat — Běda
Strastné oběti, když onna usta,

Nimiž zákon dán, i saud wynášegj.
Smjtelí se přjti, Lord, že smlauwa ta
K mému zahynutj wymyšlena gest?

Burleigh.

Ta wám k zgewné slaužit měla výstraze;
Wy gste si z nj udělala osidlo.
Widauc propast rozčeřenau před sebau,
Na vzdor gste se výstraze w ni uwrhla.
Gsauci w spolku s Babingtonem prorádcem,
A s vražebným družstwem geho, měla gste
Zpráwu o všem, co se dalo, Istiwě gste
Srocenj to zprawowala z temnice.

Maria.

Kdy pak gsem to učinila? Ať se mi
Dokumenta proukážj.

Burleigh.

Tať gsau wám
Onehdy giž ukázána před saudem.

Maria.

Wýpisowé cizau rukau napsanj!
Než ať se mi dokáže a dosvědčj,
Že gsem ge gá sama, že gsem ge tak
Diktowala, práwě tak, gak čtena gsau.

Burleigh.

Žeby to ty byly, které on přigal,
To Babington před swau smrtj wyznal.

Maria.

Medle, proč pak mi ten nebyl za žiwa

W oči postawen? Proč gsau tak náhlili
Sprowodit geg ze swěta, prw nežli ho
Ku mně, čelem proti čelu, dowedli?

Burleigh.

I waši pjsaři, Kurl a Nau, na to
Přisahali, že to onny listy gsau,
Které wám z vašich vlastnjch ust napsali.

Maria.

Tak gsem tedy na swědectwj slauhů swých
Odsauzena? Na wjru a statečnost
Těch, genž mne, swau králownu, prozradili,
Genž w tom samém okamženj wěrnost swau,
Když to proti mně swědčili, zrušili?

Burleigh.

Wždyť gste sama gindy Šotta Kurla
Mužem zwala, genž má ctnost a swědomj?

Maria.

Takowého gsem ho znala — ale ctnost
Muže se gen w době strasti zkusit dá.
Nahnati mu mohly muky strachu, by
Wygewil a wyznal, čeho newěděl!
Falešným se zachowat mněl swědectwj, —
Mně pak málo škodit, gsaucj králowně.

Burleigh.

Dobrowolnau na to složil přjsahu.

Maria.

Před mým obličegem nikoli! — Gak, Sir?
Gsau to swědci, kterj oba žiwi gsau!

Stawte mi ge zrowna w oči, ať mi to
 Swědectwj swé zopětugj twářj w twář!
 Proč mně přjzně, proč mně práwa odepřjt,
 Genž se wrahům neodpjrá? Známo mi
 Z ust Talbota, strážce mého, že práwě
 Za tohoto panowánj úsudkem
 Zemským prikázáno žalobnjka
 Obžalowanému w oči předstawit.
 Gak pak? Čili gsem zle slyšela? — Sir
 Paulet! Wy gste, znám wás, čestný muž.
 Doswědčte teď. Rcete na swé swědomj,
 Nenjli tak? Zákonli to w Anglii!

Paulet.

Gest, Milady. To ge u nás po práwě.
 Co prawda, to musjm řjci.

Maria.

Nu, Mylord!

Gestli se tak přjsně podle zemských práw
 Se mnau nakládá, kde práwo proti mně:
 Proč se témže práwům zemským vyhýbá,
 Kdež gsau pro mne, kde mě hágj? — Rcete mi!
 Proč mi, gako zákon welj, Babington
 Nebyl w oči dostawen? Proč pjsaři
 Mogi, kteřj geště oba žiwi gsau?

Burleigh.

Nehoršte se, Lady. Porozuměnj
 Waše s Babingtonem nenj samo —

Maria.

Samo gedno, co mě pod meč zákona
Podrobuge, od něhož se čistit mám.
Mylord! Nechtěgte mi uklauznaut. Při tom
Zůstaňte.

Burleigh.

Dokázáno ge, že gste
S Mendozem, hispanským poslem gednala —

Maria. (žiwě)

Zůstaňte při věci!

Burleigh.

Že gste obmysly
Kaula, gakby náboženstwj kraginské
Skotit, že gste všecky krále Ewropy
K wogně bádala —

Maria.

A nechť gsem to třebas
Učinila? To gsem neučinila —
Ale však, deyme tomu, že gsem — Mylord,
Držjte mne zde proti všem národnjm
Práwům zagatau. Gá gsem do země té
Nepřišla s mečem, než s prosbau přišla gsem,
Swatým práwem pohostinstwj, králowně,
Krewnj přjtelkyni swé se w náručj
Zahodjc — tak mě sjla zachwátla,
Mjsto štjtu řetěze mi shotugjc —
Rceťe pak, čjm obci té mé swědomj
Dlužno? Mámlí powinnosti k Anglii?

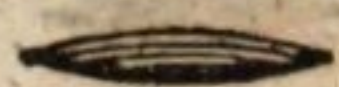
Swaté práwo konám, práwo násilj,
 Když se z wazby wymoct snažjm, mocj moc
 Odwracjm, a všecky řjše pozemské
 K ochraně swé nabádám a nawádjm.
 Co gen koli w sprawedliwém bogi gest
 Prawého a rytjřského, činit smjm.
 Genom vraždy, tagných skutků krvawých,
 Swědomj a hrdost má mi zbraňugj;
 Wražda by mě zprznila a znectila.
 Znectila, djm — nikoli pak nálezům
 Práwnjm podrobila, nebo ztratila.
 O nižádné práwo, než o násilj
 Mezi mnau a Anglij se wede spor.

Burleigh. (s důkladem)

Newzdorugte strašným právem násilj,
 Mylady! Toť wěznům nenj přjzniwé.

Maria.

Gá gsem slabá, onať mocná — Dobře, nech
 Užige swé moci, nech mě usmrtj,
 Nech mě vydá w obět pro bezpečnost swau.
 Však nech se přizná, že genom násilj
 Samo, ne pak sprawedlnost, konala.
 Od zákonu meče nech nepůgčuge,
 Njm se hořké sokyně swé zprostit mnjc,
 Swatým pláštěm zastřjt nechať nehledj
 Krvawý wztek surowého násilj.
 Tjm přeludem nechať swěta neklame!
 Zabit mě dát může, saudit nemůže!

Ať přestane tyto skutky temnoty
 Poswěceným pláštěm ctnosti okrywat;
 Čjm ge w srdci, tjm nechať smj w twáři býť!
 (odegde)

O s m ý p ř j b ě h.

Burleigh. Paulet.

Burleigh.

Wzdoruge nám — wzdorowat nám, rytjři,
 Bude geště na lešenj — Urputné
 Srdce to se skrotit nedá — Zdaliž gi
 Poplašil ten práwnj nález? Zda gste gi
 Slzu wyljt widěl? Gen barwu změnit?
 O ljtost wás neprosj. Ba dobřeř ona
 Chaulostiwost Anglické králowny zná.

Paulet.

Mylord Burleigh! Tento prázný, marný wzdor
 Zmizj rychle, gak mjle mu zámysl
 Odňat bude. Nečádowé w práwnj té
 Rozepři se přihodili, smjmli řjct.
 Bylo toho Babingtona s Tichburnem
 W osobě gj předwesti, těch pjsařů
 Zrowna w oči dostawiti.

Burleigh. (kwapně)

Ne, ne, ne.

Pane rytjři! To se státi nesmělo!
 Onať přjliš gjmá mysl člowěčj,

Weliká gest sjla gegjch ženských slz.
 Gegj pjsař, Kurl, by gj stál naproti,
 Kdyby k tomu přišlo, wyřjci slowo,
 Na němž žiwot gegj wisj — s báznj by
 Caufnul zpátkem, wyznánj swé odwolat —

Paulet.

Takto o nás nepřátele Anglie
 Hannau powěst po všem světě roztrausj,
 A ty slawné příprawy té rozepře
 Držým se gim budau widět bezprávjm.

Burleigh.

To ge právě žalost našj králowny —
 Ó by tato náwodnice nešťestj
 Byla umřela, než na zem Anglickau
 Dostaupila!

Paulet.

K tomu prawjm Amen.

Burleigh.

Kýž gi byla nemoc w pautách potřela!

Paulet.

Toťby bylo mnoho strasti ubylo
 Zemi této.

Burleigh.

Byť gi byla náhoda
 Přirozeně sklidila — mybychom přec
 Wrahy slauli.

Paulet.

Prawda. Nelze lidem wzjt,
 Aby, co chtj, nemysleli.

*

Burleigh.

Swědků by
Přece nebylo, a méně hluku by
Stropilo —

Paulet.

Nechť třebas wjc! Ne rozneslá,
Genom sprawedliwá hana ranjwá.

Burleigh.

O i swatá sprawedlnost neugde
Před pohaněnjm. Obecné zdánj
Držj s nešťastným, a záwist za šťastným
U wjtězstwj pádj pořád w zápětj.
Saudný meč, genž mužům býwá k ozdobě,
Oškliwý gest ženě w rukau. Nechce swět
Wěrit w sprawedlnost ženy, gak brzo
Žena padne obětj. Co pak platno,
Že my, saudci, swědomitě saudili?
U nj králówské ge práwo milosti,
Geg užjt gj přjslušj; geť nesnosné,
Přjsnému kdy práwu běhu necháwá!

Paulet.

A tak —

Burleigh. (kwapně mu do řeči skočj)

A tak má být žiwa? Nikoli!
Nesmj žjti! Přenikdý! To, právě to
Hle ge, co nám králownu sužuge —
Proč gj spanj z lože prchá — Z očj gj
Poznávám, s čjm we swé duši zápasj,

Gegj usta wůle řjci nesměgj,
 Wšak se zřegmě němý gegj pohled ptá:
 Žádnýli mě ze sluhů mých nezbawj
 Oškliwého wolenj? Wěčně-li se
 Na trůnu swém musjm trást? či ukrutně
 Králownu, tuto krewnj přítelkyni,
 Katu pod meč dát?

Paulet.

Potřeba to, nedá se to proměnit.

Burleigh.

Dalo by se, myslj naše králowna,
 Kdyby pozorněgšj sluhy měla.

Paulet.

Pozorněgšj!

Burleigh.

Coby němé kynutj

Wyložit uměli.

Paulet.

Němé kynutj!

Burleigh.

Coby, magjc gedowatau gešterku
 Pod swau strážj, swěřeného saupeře
 Gako drahý swatý klenot nestřáhli.

Paulet. (důkladně)

Wznešený ge klenot gméno poctiwé,
 Bezauhonné, když njm włádne králowna;
 Toho, Pane, nelze gest se nadostřjct.

Burleigh.

Když ta Lady od Talbota wzata, a
Pauletowi dána we stráž, tenkráte
Bylo mněnj —

Paulet.

Té gsem, Pané, naděge,
Že to mněnj bylo, že se neytěžšj
Djlo neyčistěgšjm rukaum swěřuge.
Wj Bůh, žebych nikdy toho auřadu
Byl nepřigal, bych byl nemněl, že mu
Neylepšjho muže třeba w Anglii.
Nemyslte, žebych čemu, kromě swé
Cti a swého gména, něčjm dlužen byl.

Burleigh.

Řeklo by se, že chřadne a churawj,
Pak by w tichu skonala, a takto
Lidem vyšla z paměti — a wámby
Bylo gméno čisto.

Paulet.

Než ne swědomj.

Burleigh.

Nechceteli vlastnjch rukau propůgčit,
Cizým přece nebudete zbraňowat —

Paulet. (skočj mu do řeči)

Žádný wrah mi na prah gegj newstaupj,
Pokud Bohům střechy mé ge dána w stráž.
Swatý mi gest žiwot gegj, Anglické
Králowny mi hlawa nenj swětěgšj.

Wy gste saudci! Sudte! Rcete na ni saud!
 Pak když bude čas, pošlete tesaře
 S pilau sem a sekerau, nechť lešenj
 Pozarazj — heytmantu a katowi
 Brány zámku mého budau do kořen.
 Nynj ge mně, bych gj stráhl, swěřena,
 To pak wězte, že gi má stráž zastaupj,
 Že nic zlého nespáše, ni podstaupj.

(odegdau)

Druhé Gednání.

(Palác we Westminsteru.)

Prwnj přjběh.

Hrabě z Kentu a Sir Wiljm Davison.

(potkagj se)

D a v i s o n.

Wyř gste tady, Mylord z Kentu? Gižli gste
Z turnege se nawrátil? Giž po swátku?

K e n t.

Gak pak? Wy gste nebyl při hře rytjřské?

D a v i s o n.

Můg auřad mě zdržel.

K e n t.

Toř gste neykraššj,

Pane, ztratil diwadlo, gež gemný um
Zamyslil a čacká slušnost prowedla —
Nebo wězte! čistá pewnost krásy gest
Předstawena, gak gi žádost oblehla —
Lord Maršalek, wyššj sudj, Senešal,

K tomu deset královniných rytířů
 Bránili té pevnosti, a Francauzští
 Kawaljři autok na ni činili.
 Především se zgewil herolt, kterýžto
 W Madrigale wyzwal pevnost k poddání,
 Gemu z walů odpowjdal Lord Kancljř.
 Potom z kusů hráno, kdež se kyticky
 Wonné, drahocenné ljhý auprkem
 Z lepých, hezaunkých děl vystřelowaly.
 Darmo! Mužně byly všechny autoky
 Zahnány, a žádost musela caufnaut.

D a v i s o n.

To ge, hrabě, zlého konce znamenj
 Pro Francauzské Staroswaty.

K e n t.

Nu, nu, to byl gen žert — w skutku pak se, mnjm,
 Posléze gen přece poddá pevnost ta.

D a v i s o n.

Wěřjteli? Gá pak nigak newěřjm.

K e n t.

Skončeny gsau neytěžšj doposawád
 Články všecky, Francia k njm swolila.
 Monsieur na tom přestává, že w zawřené
 Kapličce své služby Božj konati
 Chce, a zemské náboženstwj weřegně
 Ctjt a hágit bude — Widělbyste byl
 Lidu ples, když powěst ta se roznesla!
 Nebo tenž gest byl té země věčný strach,

Aby smrtj bez dědice nesešla,
Zem pak znowy pod gho přišla papežské,
Kdyby po nj Stuart měla trůnem vlást.

D a v i s o n.

To ho strachu zbýti může — O n a ť gde
W chotj lůže, Stuart kráčj smrti wstřjc.

K e n t.

Králowna přicházj!

D r u h ý p ř j b ě h.

Předešlj. Alžběta od Leicestera we-
dená. Hrabě Aubespine, Bellievre, hra-
bě Shrewsbury, Lord Burleigh, s ně-
kterými ginými Francauzskými a Anglickými
Pány wystaupj.

Alžběta. (k Aubespinowi)

Hrabě, litugi těch pánů šlechetných,
Kteréž milowná gich wraucnost za moře
Přiwedla, že tu skwostné nádhernosti
Dworu Saint-Germaina nenalezagj.
Gá tak hrdých swátků božských nemohu
Wymýšlet a strogit dát, gak králowská
Matka Francie — Gedno mrawný, wděčný lid,
Genž, kdykoli weřegně se ukáži,
Žehnagjc mě, nosidla má obstaupá,
Gest to celé diwadlo, gež poněkud

S chlaubau mohu cizým očjm pokázat.
 Lesk slečinek, gake we Kateřiny
 Zahradě krás kwetau, by gen samu mne
 Ukryl a lesku prázné mé zásluhy.

A u b e s p i n e.

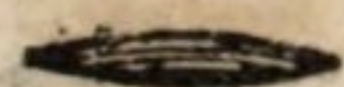
Gednu dámu pokazuge Westminster
 Zaraženým přjchozjm — však všecko, čjm
 Ušlechtilé gjmat zwyklo pohlawj
 Swrchowané spatřiti lze w té gedné.

B e l l i e v r e.

Weleslawná panownice Anglie,
 Rač powolit, ať se tady laučjme,
 A Monsieura, knjže naše královské,
 Přezádaucj powěstj oblažjme.
 Gemu wřelý srdce gehu nepokog
 Nedal zůstat w Pařjži, w Amiensu
 Poslů swého štěstj čeká, po Calais
 Sahagj mu gehu stráže, genžby twau
 Přjpowěd, gak mjle by gi královské
 Rty twé wyřkly, s chwátawostj perutj
 K láskau zpilým gehu ušjm donesly.

A l ž b ě t a.

Hrabě Bellievre, dost toho nutkánj.
 Nenj teď kdy, geště gednau wám prawjm,
 Radostnau pochodeň swadby rozžjci.
 Chmurné wisj nebe nad tauto zemj,
 Lépeby mi smutných želů slušel flor,
 Nežli sláwa nádherných rauch swadebnjch.

Nebo zbljzka hrozj rána záhubná
W zkázu uwest srdce mé a vlastnj dům.

B e l l i e v r e.

Genom slibu swého nám přeg, Králowno,
Wyplněnj na weselšj odlož dny.

A l ž b ě t a.

Králowé gsau stawu swého otroci,
Wlastnjm srdcem swým se řjdit nesměgj.
Žádost má gest byla wždycky, newdanau
Zemřjti, a w tom bych byla sláwu swau
Zakládala, by se na mé hrobce čtlo:
Alžběta zde králowna a panna spj.
Poddanj však mogi tomu nechtěgj,
Ti giž pilně myslj na tu dobu, když
Bude po mně — Nenj na tom dosti, že
Nynj požehnánj zemi zblažjwá,
Za budaucj dobré gegj w obět se
Wydat mám, a panenskau swau swobodu,
Neyvyššj swé dobré, za swůg národ wzdat,
Země má mi panownjka nabjzj.
Skrze to mi oznamuge, že gsem gj
Genom ženau, gáť pak mněla, žebych gi
Zprawowala gako muž a gako král.
Wjm gá, že se Bohu neslaužj, když se
Řádu přirozenj vyhýbá; i gsauť
Chwalnj, co zde zpráwu wedli přede mnau,
Otwěrowše kláštery a tisjce
Bludně mnělé nábožnosti obětj

Powinnostem přirozenj wrátiwše.
 Králownu však, která nigakž w nečinném
 Ljném rozgjmánj dnů swých netráwj,
 Kteráž ráda neustále neytěžšj
 Ze všech powinnostj koná, tu slušno
 Od zřetele přirozenj wynjti,
 Genžto gednu polowici lidského
 Pokolenj druhé podrobuge. —

A u b e s p i n e.

Gednu každau ctnost si na swém, králowno,
 Zoslawila trůnu, gedno gen zbýwá,
 Abys pokolenj tomu, gehož ty
 Sláwa gsi, we vlastnjch geho zásluhách
 Gako wzor se rozswjtila. Arciže
 Nenj muže na zemi té hodného
 Aby mu ty swobodu swau dala w dar.
 Však ač rod, ač wýsost, ctnosti hrdinské,
 Krása mužská koho smrtedlnjka
 Té cti hodna činj. —

A l ž b ě t a.

Nenj pochyby,

Pane wyslanče, že sňatek manželský
 S králowicem Francie mně ke cti gest!
 Ano gá se wám w tom wyznám upřjmně,
 Gestli musj být — a nemohuli, než
 Wůli lidu swého popustit — pak by
 Mocněgšj byla mne, gak se obáwám —
 Wěru neznám giné knjže w Ewropě,

Gemužbych swau swobodu, swůg neyvyššj
Klénot, s menšj wěnowala newolj.
Ať wám zadost wyznánj to učinj.

B e l l i e v r e.

Neykraššj to naděge, a však gen
Naděge, a můg pán žádá wjce —

A l ž b ě t a.

Co pak žádá?

(stáhne prsten s prstu, a djwá se naň zamyšlená)

Že pak králowna nic
Nad obecnau měštku nemá. Stegný znak
Stegné powinnosti, stegnau služebnost
Připomjná. — Prsten dělá manželstwj,
A prsteny zase řetěz dělagj.

— Neste gehu Gasnosti tento dar. To
Geště nenj řetěz, geště newjže,
Můž však z něho obruč být a swázat mě.

B e l l i e v r e.

(klekne prsten přigjmage)

W gehu gměnu, welewládná králowno,
Kleče dar ten přigjmám, a kněžně swé
Poljbenjm služby ruku celugi!

A l ž b ě t a.

(k hraběti Leicesterowi, kterýž se při těchto posled-
ních řečech nepřestále na ni djwal)

Dowolte, Lord!

(segme s něho modrau pentli, a powěsj gi
na Bellievra)

Přioděgte šperkem tjm
 Geho Gasnost, gak wás gá njm odjwám,
 A we služby rádu swého přigjmám.
 Hony soit qui mal y pense! — Zmiziž zlé
 Domněnj w tom pronárodu obogjm,
 Napotom pak auzký swazek důvěrný
 Francauzskau a Britskau swjgeg korunu!

A u b e s p i n e.

Weleslawná králowno, den tento ge
 Den radosti! Óby tjm byl všudy všem,
 Óby žádný na té výspě nestruchlil
 Trpjcj! Ay w twáři twé se milost stkwj,
 Kýž papršlek veselého gegjho
 Swětla padne na nešťastnau kněžnu tu,
 Na niž rowně Anglii a Francii
 Záležj —

A l ž b ě t a.

Nic wjce, Hrabě! Nechtěgme
 Dwau děl nigakž nespogených w gedno mást.
 Ač opravdu spolku mého Francie
 Žádá, péčj mau se se mnau zdělit má,
 Aniž přítelem mých nepřátelů být.

A u b e s p i n e.

Nehodněby před twau twářj gednala,
 Kdyby na tu přenešťastnau, na sestru
 U wjře, na wdowu swého krále, w té
 Smlauwě zapomněla — Giž sama čest,
 Člowěčenstwj žádá —

Alžběta.

W tomto smyslu,
Gak náležj, vážjm gegj přjmluwy.
Francia, co přjtele gest, splnila,
Gá pak to, co králowny gest, učinjm.

(Uklonj se Francauzským pánům, kteřjž se
s ostatnjmi Lordy šetrně vzdálj)

T ř e t j p ř j b ě h.

Alžběta. Leicester. Burleigh. Talbot.

Burleigh.

Weleslawná králowno! Dnes splnilas
Wřelau tužbu lidu swého. Nynj se
Tepřw těšjme z těch požehnaných dnů,
Gichž nám přegeš, aniž wjce s třesenjm
Bauře plné buaucnosti zřjme wstřjc.
Genom gedna geště péce rmutj zem,
Gednať oběť, giž hlasy všech žádagj.
Propůgč geště té, a dobro Anglie
S dnešnjm dnem ge založeno na wěky.

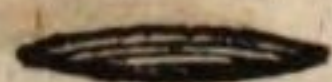
Alžběta.

Čeho geště lid můg žádá? Rcete, Lord!

Burleigh.

Stuartiny hlawy žádá — Chcešli ty
Swobody dar wzácný, draze nabyté
Swětlo prawdy lidu swému ugistit,

Nesmj ona wjce býti — Nemámli
 Na wěky se o drahý twůg žiwot třást,
 Protiwnice zhynaut musj! — Wjš ty, že
 Wšickni Britowé stegně nesmýšlegj,
 Geště mnohé řjmská modloslužebnost
 Tagné chowá na ostrowě ctitele;
 Tito wšickni zrádu w srdci kowagj.
 Ke Stuartce duše gegich lne pořád,
 S Lothringskými magj spolek bratřjmi,
 Auhlawnjmi gména twého odpůrci.
 Krutý, zhaubný od té roty protiwné
 Tobě bog pod přjsahau gest uložen,
 Kterýž lstiwau pekel zbranj powedau.
 W Rheimsu, sjdle kardinála biskupa,
 Zbrognici, w njž střely kugj, vzdělali.
 Tam ge škola králowraždy — Odtamtud
 Pečliwě na ostrow twůg swá poselstwj
 Wysjlagj, odważené třeštiwce,
 We wšaké raucho zakuklené — Ztamtud
 Třetj posud wyšel wrah, a powěky
 Na nowo a nepřebnaně skrytj se
 Nepřátelé z toho gjcnu plemenj.
 — Na hradě pak Fotheringhay sedj ta
 A te, matka wěčné wogny této, co
 Řjši zanécuge lásky pochodnj.
 Pro ni, gešto aulisně wšech naděgj
 Láká, gistau sobě mládež smrt wolj —
 Wymoci gi, gest gich heslo, posadit

Gi na twůg trůn, cjl a konec poslednj.
 Neboť nechce toto plémě Lothringské
 Wěřit w swaté práwo twé; ty gemu gen
 Krádcem trůnu slugeš, šťastnau náhodau
 Korunowaná! Oniř gi blázniwau
 Prwnj swedli, psát se Anglů králownau.
 Nelze s nj a s gegjm rodem mjru mjt!
 Toběř ránu nebo strpět, nebo swést.
 Gegj žiwot ge twá smrt! Smrt — žiwot twůg!

Alžběta.

Mylord! Smutný, smutný auřad konáte.
 Známiř gá čistý zdrog vašeho horlenj,
 Wjm, že tuto ryzj maudrost mluwj z wás,
 Maudrosti však, kteráž krwe poraučj,
 W hlubokosti duše swé si oškliwj.
 Wymyslete ginau radu lewněgšj —
 Lord Shrewsbury! Rcete wy nám zdánj swé.

Talbot.

Slušnauř vzdalas chwálu tomu horlenj,
 Kterýmž wěrné Burleighowy prsy žhnau —
 I mně, ač mi méně silná ze rtů řeč
 Plyne, neměň wěrné srdce w prsjch tkwj.
 Kýž gsi geště dlauho žiwa, králowno,
 Lidu swému k radosti, a řjši té
 K prodlauženj blaženého pokoge.
 Newiděl tak pěkných ostrow tento dnj,
 Co njm vlastnj gehu wládnau knjžata.
 Kýž gen nikdý za swé štěstj sláwau swau

Neplatj! Kýž aspoň Talbot očj swých
Dřjwe uzawře, nežli se to stane.

Alžběta.

Chraň Bůh, abychom my tu slávu zprznili!

Talbot.

Nu, to giných budeš hledat prostředků,
Gakby řjši zachowat — odprawenj
Mařj Stuart prostředek ge neprawý.
Tobě nelze saudu na tu wydat, genž
Tobě nenj poddána.

Alžběta.

I tehdy se

Kabinet a parlament můg mýlj, blud
Pogal všecky saudnj země stolice,
An mi gednohlasně přiřkli práwo to. —

Talbot.

Wjcost hlasů nenj wáha prawosti.
Angličany negsau swět, twůg parlament
Nenj lidských pokolenj spolčenj.
Tyto dnešnj Angličany budaucj
Negsau, gako negsau předešlé — Gak se
Sklonnost srdce chýlj, tak wstává a
Padá saudu kolébawé záwažj.
Neřjkey, že přinucenas potřeby,
Ne, že tisku lidu swého poslechnaut.
Gak mjle chceš, w každém okamženj
Můžeš zkusit, žeť wůle twá swobodná.
Pokus se! Rci, že si krwe oškliwjš,

Že chceš, by byl sestře život zachován,
 Ukaž oněm, co ti jinak radit chtj,
 Přisnotu své prchliwosti královske,
 A pak rychle všecku zmizet potřebu,
 W neprawost se práwo změnit, uwidjš.
 Ty, ty musjš saudit sama. Tyby gsi
 Na klátjčj tresť se chtěla zpoděprjt;
 Wlastnj swau se dobrotau řed bezpečně;
 Přisnosti Bůh do měkkého ženského
 Srdce newsjl — Zakladači řjše té
 Ženám také žezla vlády dodawše,
 Ukázali, že w zemi té nikoli
 Přisnost prwnj ctnostj králů nemá být.

A l ž b ě t a.

Wřelým se stal zástupcem Lord Shrewsbury
 Protiwnice země našj. U mne wjc
 Platj rádci, co mé dobré milugj.

T a l b o t.

Zástupce gj nenj přáno, nižádný
 Nesmj k tobě slowa za ni promluwit,
 Wšjmage si lásky twé — I popřegž mně,
 Letitému starci, gehož nižádné
 Zemské tužbě u hrobu wjc nelze swést,
 Abych hágil té domněle ztracené.
 Nechť křik negde, žeby w dworské radě twé
 Wášeň a soběctwj byly měly hlas,
 Genom samo milosrdj mlčelo.
 Proti nj se tu spogilo všecko; ty

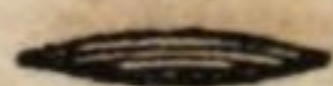
Sama gśi gi newiděla nikdý w twár,
 W srdci twém nic za cizinku nemluwj.
 — Nechci gegj winy menšit. Prawj se,
 Że gest dala zabit swého manžela,
 Prawdař ge, że wraha wzala za muže.
 Těžká wina! Ale časy, když se to
 Stalo, byly časy strastné, mrákotné,
 W teskně, w tjsni kruté wálky domácj,
 Kdež se slabá obkljčenu zřela být
 Od swých manů dotjrawých, tu hle se
 Neysrdnatěgšjmu wrhla w náručj —
 Kdo wj, gakých kauzlů mocj zmámená?
 Nebo žena gesti křehké stwořenj.

Alžběta.

Žena proto nenj slabá. Mocných to
 Pohlawj má dušj — Ař nic o mdlobě
 Pohlawj w mé přjtemnosti neslyšjm.

Talbot.

Tobě přjsnau školau bylo nešťěstj.
 Neobrátil se ku tobě radostnau
 Žiwot stranau. Ty gśi trůnu zdaleka
 Newiděla, alebrž hrob u noh twých.
 We Woodstocku, w nočnjm mraku Towera,
 Tamtě bylo, kdež tě Gemnost země pán
 K prwnj powinnosti w strasti odchował.
 Tam tě neznal pochlebnjk. Časně se,
 Negsa marným swěta hlukem ošálen,
 Duch twůg zučil chápat, a přemyšlugjc

Do se wgjt, a prawé zemske dobré znát.
 — Té ubohé nezachowal žádný Bůh.
 Autlé djtě přesazeno do Francauz,
 Dworu šalby, radowanek galowých.
 Tamř we věčné různých swátků zpilosti
 Nedošel gi nikdy přjsný prawdy hlas.
 Tam gj bleskot hřjchu mysl zaslepil,
 Zachwátíl gi sebau walný zkázy praud.
 Gj se krásy marné gměnj dostalo,
 Wšecky ženské zacláněla kwětem swým,
 Podobau swau, neméně než rodem swým —

A l ž b ě t a.

Přigďte k sobě, milý Mylord Shrewsbury!
 Pomněte, že w přjsné radě sedjme.
 Tožř mi krása sebe krašřj musj být,
 Která starce takto w oheň přiwodj.
 — Mylord Lester! Wyř sám mlčjte? Což geg
 Řečným činj, wjželi to wám gazyk?

L e i c e s t e r.

S užásnutjm nad tjm mlčjm, králowno,
 Že ti hrůzau naplnugj ušj twých;
 Že ty bagky, které luzu wěřjcj
 Strachem mořj po ulicech Londonských,
 Až sem, w gasný střed twé rady wywstaupjc,
 Maudrým mužům vážné práce stropugj.
 Progjmá mne podiwenj, wyznám se,
 Kterak tato zeměprázdná králowna
 Šottlandská, genž s maličkým swým trůnem nic

Pořjdi ti neuměla, vlastnjch swých
 Manů posměch, kraginy twé powrhel,
 Hrůzau twau se rázem stává w žaláři!
 — Co ti probůh! gi tak strašnau dělá! Snad,
 Že se k řjši této hlásj, a že tě
 Guisi za královnou neuznawagj?
 Můžli těchto Guisů odpor platnost wzjt
 Práwu twému, rodem twému, zawřenjm
 Parlamentu tobě potvrzenému?
 Zdaž gj Gindřichowa wůle poslednj
 Mlčkem newylaučila, a Anglia,
 Šťastná w požjwánj swětla nowého,
 Hodjli se papežnici w náručj!
 Zda od tebe, swé králowny zbožněné,
 K Darnleyowě vražednici poběhne?
 Medle, co ti nemotornj lidé chtj,
 Co tě geště za žiwota dědičkau
 Sužugj, a dosti rychle zasnaubit
 Nemohau, tak řjš i cjrkew spasit mnjc?
 Nečnjšli ty kwětauc w garnj sjle swé,
 An ta co den k hrobu wadne bljž a bljž!
 U boha! Ty geště mnohá léta gj
 Po hrobě, wjm, chodit budeš; bez toho,
 Abys gi doň sama sřjtít musela. —

Burleigh.

Lord Lestr ne wždycky takto saudjwal.

Leicester.

To ge prawda, že gsem na tom se snášel

Sám gá w saudu, aby byla dána w smrt.
 — W kabinetu gináč mluwjm. Negde zde
 O to, co ge prawé, ale co ge prospěšné.
 Tedli ge čas, strachowat se gj, když gi
 Franska opauštj ochrana gediná,
 An ty králowice vlastnj rukau swau
 Zblažit chceš a naděge, kmen královský
 Widět nowý, zemi této wykwetá?
 Nač gi usmrtit? I tak giž mrtwa gest!
 Zawrženj ge smrt prawá. Uwarug,
 Až gi ljtost newyzwe zas k žiwotu!
 Pročež radjm: aby ortel, njmž gest
 Na smrt odsauzena, w plné platnosti
 Zůstáwal! Až žige — ale katu
 Až žige pod sekerau, a rychle, gak
 Kdo swé rámě pro ni zdwihne, zahyne.

Alžběta. (wstane)

Zdánj vaše, Mylordi, gsem slyšela;
 Děkugi wám za to vaše snaženj.
 I chci s Božj pomocj, kteráž krále
 Oswěcuge, skaumat vaše důwody,
 A pak, co za lepšj uznám, wywolit.

Č t w r t ý p ř j b ě h.

Předěšlj. Rytjř Paulet s Mortimerem.

Alžběta.

Tož gde Amias Paulet. I co nám, ctný Sir,
 Nesete wy?

Paul et.

Weleslawná Gasnosti!

Synowec můg, nedáwno z cest dalekých
Zpátkem přišlý, přigda padá k nohaum twým,
Přjsahu swé mladosti ti skládage.
Ó račiž gi milostiwě přigjti,
A dey mu růst na wýslunj příjzně twé.

Mortimer.

(padne na koleno)

Dlauho žiwa buď má panj králowská,
Čest a sláwa čelo gegj korunug!

Alžběta.

Wstaňte. Wjtám wás, Sir, w Anglii. Wyť gste
Dlauhau konal cestu, schodil Francii,
Řjm, a w Rheimsu drahně pomeškal.
Rcete mi, co snugj naši odpůrci?

Mortimer.

Kýž gim Bůh gich smysly zmate, do prsau
Gegich vlastnjch střelců šjpy zobracj,
Naměřené na drahau mau králownu.

Alžběta.

Widěl-li gste Morgana a biskupa
Z Rosse, toho strůgce pletich?

Mortimer.

Šottlandské

Wyhnance gsem poznal všecky, co gich tam
W Rheimsu zradu kuge proti vlasti mé.

W tagemstwj gich gsem se wlaudil, zdaž bych tak
Nemoh' čeho z gegich pletich wyšetřit,

Paul et.

Tagných listů mu swěřeno, ciframi
Psaných, na králownu Šottlandskau, gež
On wšecky wěrnau rukau nám vydal.

Alžběta.

Medle, gake magj plány naneynow?

Mortimer.

Gako hrom ge omráčila powěst ta,
Že ge Fransko opauštj, že we stálau
Smlauwu wcházj s Anglii; teď naděge
W Španieljch.

Alžběta.

Tak mi pjše Walsingham.

Mortimer.

Těž i bulla, kterauž ondy papež Sixt
Z watikanu proti tobě vychrlel,
Rheimsu došla, práwě když gsem odcházel,
Prwnj loď gi na náš ostrow donese.

Leicester.

Zbroge té se Anglia wjc neleká.

Burleigh.

Ba gest strašná w rukau wzteklých swataušků.

Alžběta.

(zwjdawě na Mortimera patřjc)

Winili wás, že gste w Rheimsu do školy
Chodil, a swé wjry zapřel s přjsahau?

M o r t i m e r.

Tu gsem twář wzal na se, toho netagjm;
Žádost, tobě slaužiti, mě pudila.

A l ž b ě t a.

(k Pauletowi, genž gj pjsma podává)

Co pak wy tam wynjmáte?

P a u l e t.

P s a n j,

Gež ti králowna Šottlandská posjlá.

B u r l e i g h.

(kwapně po něm sáhna)

Deyte ge mně.

P a u l e t. (dage pjsmo králowně)

Odpuste, Lord Burleigh!

Králowně mé w samowlastnj ruce mi

Přikázala odewzdati tento list.

Wždy mi prawj, že gsem gegj nepřjtel.

Nepřjtel gsem gegich hřjchů; co se s mau

Powinnostj srowná, w tom gj rád howjm.

(Králowna wzala list. Zatjm, když geg ona čte, Mortimer a Leicester několika slow tagně promluwj)

B u r l e i g h. (k Pauletowi)

Co můž list ten obsahowat? Galowé

Žaloby, nimižby se ljtostné

Králowny mé srdce tjžit nemělo.

P a u l e t.

Co w něm psáno, neukryla přede mnau.

O přjzeň, by před obljećeg králowny
Předstaupiti směla, prosj.

Burleigh. (kwapně)

Přenikdý!

Talbot.

Proč pak ne? Nic nepravého neprosj.

Burleigh.

Zmrhalať si milost twáři královské,
Zlostná vraždy náwodnice, po krwi
Královnině žjžniwši. Kdo o dobro
Swé kněžny wěrně stogj, ten nikdý té
Lstiwě zrádné rady dáti nemůže.

Talbot.

Ač gi šťastnau králowna chce učinit,
Wyby chwalné lásky hnutj stawit chtěl?

Burleigh.

Onať ge guž odsauzena. Hlawu gegj
Pod sekerau. Neslušnoť ge královně
Widět hlawu na smrt obětowanau.
Nemůžeť wjc ortel býti wykonán,
Gak mjle se králowna k nj přibljžj,
Neboť milost nese bljzkost královská —

Alžběta.

(potom gakž list pročtla, slzy si utjragje)

Co gest člowěk? Co ge štěstj na zemi?

Gakž to došlo daleko s tau králownau,

Gjž tak pyšhá zprwu kwětla naděge;

Kteráž k neystaršjmu trůnu křesťanstwa

Byla powolána, kteráž w mysli swé
 Troge korun na hlauu swau mněla wznést!
 Gak teď cele ginau řečj rozprávj,
 Nežli ondy, když wzawši erb Anglický,
 Ode dworských pochlebnjků králownau
 Britanských dwau ostrowů se dala zwát!
 — Odpusťte, Mylordi, srdce mi klesá,
 Bol mě gjmá, a duše má krwácj,
 Pewněgi že časného nic nestogj,
 Strašliwý že člowěka los bljzko, tak
 Bljzko, nad mau vlastnj hlauau přecházj.

T a l b o t.

Ó králowno! Bůh rozvlažil srdce twé,
 Uposlechni nebeského wnuknutj;
 Hrozně wěru hrozné winy odbyla,
 Čas ge, aby přjsné kázni konec byl!
 Podey ruku swau té njzce zkořené,
 Gako angel w záři paprsků swých
 Do hrobné tmy wězenj gegjho sftup —

B u r l e i g h.

Zmužile stůg, králowno má wznešená.
 Hlediž, ať tě chwalné lidské cjtěnj
 Neswede w blud. Nezbawiž se samachtjc
 Swobody, s to směle být, seč potřebj.
 Na milost gi wzjt a spasit n e m ů ž e š,
 I neuwal na se hany mrzuté,
 Že gsi s krutě posmjwawým triumfem
 Hleděnjm na obět swau se chtěla pást.

Leicester.

Neylép, Lordi, zůstanemli w mezech swých.
 Králowna, gsauc maudrá, můž zbýt našich rad,
 Aby sama, což hodněgšj, obrala.
 Schůzka ta dwau králowen se nikterakž
 S během pře a s výřkem saudu nestýká;
 Zákon Anglie, ne wůle královska,
 Odsuzuge Marii. I hodněř gest
 Čacké duše Alžbětiny, aby, když
 Zákon we všem přjsný běh swůg zadržj,
 On a krásným srdcem swým se řjdila.

Alžběta.

Gděte, Lordi. Gá pohledám prostředků,
 Gak, co milost káže, a co potřeba
 Na nás wzkládá, neyslušněgi spogit. Ted —
 Odkročte!

(Lordi gdau, U dweřj zawolá nazpět Mortimera)

Sir Mortimer! Geště slowo!

P á t ý p ř j b ě h.

Alžběta. Mortimer.

Alžběta.

(zwjdawě ho za chwjlku očima měři wši)

Wy gste smělé srdce na swá léta, ba
 Řjdké sebepřemoženj ukázal.
 Kdo tak časně w těžkém přetwařowánj
 Diwy konal, tenř ge dospěl před časem,

Ten si léta učedlnictwj ukrácj.

— Na vysoký wás stupeň osud wolá,
Gá wám to prorokugi, a wěštbu swau
Gá sama k vašemu štěstj móhu vyplnit.

M o r t i m e r.

Welewládná panownice, co a seč
Gsem kdy, to wěnowáno službě twé.

A l ž b ě t a.

Wy gste poznal nepřátely Anglie,
Neskonalá proti mně gest gegich zášť,
Nepřebrané gegich krwawé plány.
Posud mě sic krylo rámě všemocné,
Wšak se věčně na hlavě mé koruna
Chwěge, pokud žige on a genž gim ku
Šalbě plášť, a k naděgi traud přikládá.

M o r t i m e r.

Tať hned nežige, gak mjle ty weljš.

A l ž b ě t a.

Ach, Sir! Myslila gsem býti na konci,
W tom se dál, než na počátku, newidjm.
Zákonům gsem nález chtěla zanechat,
Wlastnj ruku krwečistau zachowat.
Wynešen gest ortel. Co tjm zjškám gá?
Musjť přece wykonán být, Mortimer!
Gá, gá musjm wykonánj poručit.
Na mne hana činu padá. Musjmť se
Přiznat k němu, nelze gména zachowat.
To ge neyhoršj!

M o r t i m e r.

Co tobě do zlého
Pokřiku, anť wěc sama sprawedliwá!

A l ž b ě t a.

Rytjři, neznáte swěta. Čjm se kdo
Zdá být, každý saudj; čjm gest, nižadný.
O swém práwu nepřeswědčjm nikoho,
Pročež péci musjm mjt, by podjl můg
W gegj smrti wěčně zůstal pochybný.
Při takowých skutcjch dwogj twárnosti,
Nelze giné záštity mjt, nežli tmu.
Neyhoršj gest, k němuž se kdo přizná, krok;
Naděge kdo nepustil, ten nestratil.

M o r t i m e r. (zwjdawě)

Takby tedy neylép bylo —

A l ž b ě t a. Arciže

Neylép — O můg dobrý angel mluwj z wás.
Pokračugte, wzácný Pane, dokončte!
Wám nenj žertu, wy na dno saháte,
Budte cele giný muž, než ugec wáš —

M o r t i m e r. (zaraženě)

Zgewilalis pak swau žádost rytjři?

A l ž b ě t a.

Litugi, že —

M o r t i m e r.

Wymluwena starcé měg.
Léta gehu rozwážliwým geg činj.

K takowýmto nebezpečně zázračným
Činům smělé mysli mládce —

Alžběta. (kwapně)

Smjmlí wám —

Mortimer.

Ruky, té ti pŭgčjm gá, ty gména hled'

Retowat, gak budeš moci —

Alžběta.

Owšem, Sir!

Kdyby gste mě kdy zbudil s tjm poselstwjm;

Mařj. Stuart, krwawá twá sokyně,

Této noci dokonala!

Mortimer.

Slowo s to.

Alžběta.

Kdy pak bude moci zdřjmnaut oko mé?

Mortimer.

Nowměsjc ti konec bázni učinj.

Alžběta.

Bud'te zdráw, Sir! Nech wám newhod nebude,

Že si záwoge od noci wděčnost má

Pŭgčit musj — Mlčeliwost gestiř Bůh

Šťastných dušj — Swazky, kteréž tagemstwjm

Wilo, gsau wždy neyautlegšj, neyužšj!

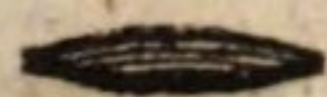
(odegde)

Š e s t ý p ř j b ě h.

Mortimer. (sám)

Gdi, falešná, ljcoměrná králowno!

(6)

Gak ty swět chceš, tak gá tebe podweđu.
 Prozradit tě, ctný a dobrý skutek gest!
 Wyhljžjmlí gako wrah? Zdas poznala
 Na mém čele neznabožskau zběhlost tu?
 Gen se na mé rámě spusť a pozdrž swé,
 Gen si swogug pokrytskau tu křesťanské
 Milosti twář před swětem, a zatjm se
 Tagně na mé vraždy pomoc spoléhey,
 Ó tožť gisté zjskám času k ochraně!
 Wzněsti mě chceš, pokazugeš mī skwostnau
 Zdaleka mzdu — a kdyby pak sama ty
 Mzda ta byla, sama ženská přjzeň twá!
 Kdos ty, neybjdněgšj, a co můžeš dát?
 Ó mne prázný leskot sláwy neslepj!
 U nj rozkoš swěta dlj —
 U nj widět w věčném kûru s plesem hrát
 Bůžky wděků, dárce garnjch radostj,
 Gj se, gj dmau prsy nebes sladkostj,
 Tys gen mrtwé zbožj w stawu darem dát!
 Gedno to, co žiwot krásj, bezgmenné,
 Když se srdce zplameněné w plamenné
 Srdce wléwá, w sladkém duše omdlenj,
 Ten wrch ženských ctnostj tobě znám nenj,
 Nečil žádný muž twé lásky odměnné!
 — Nynj Lorda čekat — gegj psanj mu
 Oddat musjm. Totě služba mrzutá!
 Nechce k tomu dwořanowi srdce mé,
 Genom gá sám mohu gegj pauta snjt,

Pročež i strach i čest i mzdu sám chci mjt!

(chtěge odegji, potká se s Pauletem)

S e d m ý p ř j b ě h.

M o r t i m e r. P a u l e t.

P a u l e t.

Co ti řekla králowna?

M o r t i m e r.

Nic, Pane, nic,

Coby něco znamenalo.

P a u l e t.

(přjsně naň oči upře)

M o r t i m e r !

Na klamawé nad mjru a kluzké dno
Wystupugeš. Přjzeň králů wnadná gest,
Mládenstwj pak ctimilowné. — Synowče,
Hled', aby tě ctilakomost neswedla!

M o r t i m e r.

I zda gste mě sám wy na dwůr nepřiwed?

P a u l e t.

Přálbych, bych byl toho nechal. U dworu
Sobě náš dům cti a gména nedobyl.
Pewně stůg a nekup draze, synowče!
Neuraz si swědomj!

M o r t i m e r.

Co wám gde na mysl? Gaká starawost!

*

Paul et.

Třebas tě gak powýšiti králowna
Slibj — Newěř gegjm řečem lichotným.
Zapře tě, gak mjle službu wykonáš,
Pomstj vraždy, aby zmyla vlastnj swé
Gméno z krwe, kterauž sama kázala.

Mortimer.

Wraždy, djte —

Paul et.

Pryč s tau twářj pokrytskau!
Wjměř gá, oč tě požádala králowna,
Naděgjc se, že ctižádná mladost twá
Ochotněgšj bude, než můg zkřehlý wěk.
Přisljbil-li gsi gj? Přisljbil?

Mortimer.

O můg

Ugče!

Paul et.

Zlořečen buď, gestli gsi,
Wytewřen z mé —

Leicester. (přicházj)

Wzácný Pane, dowolte
Slova s wašjm synowcem. Králowna
Gest milostiwě k němu nakloněna.
I welj, aby se mu osoby
Lady Stuart bez wýmjnky swěřilo —
Spoléhá na gehu čest —

Paulet.

Spoléhá — Dobře!

Leicester.

Co djte, Pane?

Paulet.

Králowna se na něho
Spoléhá, a gá se, Mylord, spoléhám,
Na sebe a na zdiawé dvě oči swé.

(odegde)

O s m ý p ř j b ě h.

Leicester. Mortimer.

Leicester. (spodiwenjm)

Co se ztarcí tomu stalo?

Mortimer.

Newjm, newjm — Nenadálá důvěrnost,
Kteréž ke mně prokázala králowna —

Leicester. (zwjdawě naň hledě)

Rytjři, a hodenli gste důvěry?

Mortimer. (rowněž)

Totěž se gá, Milord Lester, táži wás.

Leicester.

Wy gste mně měl cosi tagmo powědj.

Mortimer.

Dřjwe wšak mě ubezpečte, že to smjm.

Leicester.

Medle, kdo mně ale za wás zaručj?

— Nechť wás ta má nedowěra nehoršj !
 Dwogj twář wás pokazowat na tomto
 Dwoře widjm — Gedna z nich ge dogista
 Falešná, než která gestiř prawdiwá ?

M o r t i m e r.

Práwě tak se s wámi, hrabě, mně děge.

L e i c e s t e r.

Kdož se tedy začjti má důwěřit ?

M o r t i m e r.

Tušjm ten, kdo méně při tom prohrat můž.

L e i c e s t e r.

Nu ! Tenť gste wy !

M o r t i m e r.

Wyť gste ! Waše swědectwj,
 Mohutného, všewládného Lorda, mne
 Na prach může stroskotat, mé nenj nic
 Proti stupni, proti štěstj vašemu.

L e i c e s t e r.

Mýljte se, Pané. We všem giném gsem
 Tady mocným, gediné w tom gediném
 Puňktu, gegž teď wám na wjru wydat mám,
 Neyslabšj gsem na celém tom dwoře muž,
 Gedno špatné swědectwj mě porazj.

M o r t i m e r.

Gestliže se všemocný Lord Lester tak
 Njzce ke mně ponižuge, takowé
 Wyznánj přede mnau činj, měghoděk !

Gá trochu wjc sám o sobě smýšlet smjm,
A mohu mu příklad welké mysli dát.

Leicester.

Předegděte, pak se gá wám dowěřjm.

Mortimer.

(rychle psanj wytáhna)

To hle wám šle králowna Šottlandská.

Leicester.

(lekne se a sáhne kwapně po něm)

Ticho mluwte, Sir — Co widjm? Ach, to-tě
Gegj obraz! (poljbj geg a hledj naň s němau rozkošj)

Mortimer.

(ostře ho při čtění pozorowaw)

Mylord, teď wám wěřjm.

Leicester.

(potom gakž list běžně přehljdł)

Sir Mortimer! Wám ge obsah listu znám?

Mortimer.

Nenj.

Leicester.

Nu! Wždyť wám ona bez pochyby
Swěřila —

Mortimer.

Ona mně nic neswěřila.

Wy mi prý vše wyložjte. Snem se mi
Býti widj, žeby hrabě Lester, miláček
Alžbětín, Mariin zgewný nepřítel,

Geden z gegjch saudců, muž ten býti měl,
Od něhož se králowna w swém neštěstj
Retowánj naděge — A přec tomu
Tak býti musj, nebo vaše oči až
Zřegmě mluwj, co wy pro ni cjtjte.

Leicester.

Zgewte mi dřjw, odkud pošlo, že sobě
Tak mnoho na losu gegjm záležet
Dáte, čjm gste zjskal gegj dowěru.

Mortimer.

Mylord, to wám málo slowy wyswětljm.
Gáť gsem se swé wjry w Řjmě s přjsahau
Odřeknul, a stogjm we spolku s Guisy,
Dowěry mi u králowny Šottlandské
Arcibiskup Rheimský listem swým zgednal.

Leicester.

Známo mi to vaše wjry změněnj,
Onoť ge mau důwěrnost k wám zbudilo.
Deyte ruky. Odpusťte mau pochybnost.
Ó, mně nelze dosti prozřetelným být,
Walsingham a Burleigh na mne newražj,
Ti mi léče čjhağjce kladau, wjm.
Wy byste byl gegich stwůra, gegich strog
Mohl být, a wplést mě w sjť —

Mortimer.

Gak malé

Tak welký Lord na dwoře tom kroky dělá!
Hrabě, mně wás ljtto!

Leicester.

Radostně se

Winu k prsaum přjtele, kdež posléze

Dáwnau tu nucenost mohu shoditi.

Diwno wám to, Sir, že gsem tak napospěch

K Marii swé srdce změnil. Sic gsem gj

W skutku nikdy nenáwiděl — Násiljm

Času gsem se protiwnjkem gegjm stal.

Tať mi byla od mnoha let sauzena,

Wjte, dřjw než ruky dala Darnleyu,

Když se geště sláwy blesk s nj usmjwal.

Studeně gsem tenkrátě sám štěstj swé

Zapudil, teď u bran smrti, w žaláři,

S odwáženjm žiwota, gehu hledám.

Mortimer.

Přjliš welikomyslně gednáte!

Leicester.

— Mezitjm se, Sir, staw wěcj proměnil;

Ctilakomost má mě byla z cjtěnj

Garnjch gegjch krás zzula. Gá blázen mněl

Mariinu ruku pro mne podlau být,

Anglickau gsem králowнау mněl moci wlast.

Mortimer.

Známoť, že si wás ze všech ráčila —

Leicester.

Tak se zdálo, ctný Sir — Až kdy deset let

Dennjch námluw, w nucenosti oškliwé

Ztraceno — Ó srdce mé se propuká!

Musjm, musjm dáwnau nechuf wypráznit —
 Šťastným mě být hlásagj — Ó, wěděť by
 Měli, gakých řetězů mi záwidj —
 Potom gakž gsem deset dlauhých trpkých let
 Obětował medle gegj zpupnosti,
 Každé změně gegjch hýblat sultanských
 S otrockau se podaw myslj, hříčkau gsa
 Samoswogné wůle gegj trampotné,
 Teď až s hnusným umjlenjm sljbaný,
 Teď, pak zase s rownau pýchau zawržen,
 Gegj přjznj, gako káznj, ztrýzněný,
 Gako wězeň sterým okem ostřjhán
 Žehrawosti gegj, na přeslyšenj
 Gako chlapec brán, a gako slaužjcj
 Wypljsněn — Ó, nelze ljčit gazyku
 Toho pekla!

M o r t i m e r.

Litugi wás, hrabě.

L e i c e s t e r.

Pak mě mzda až w konci sklame! Giný mi
 Přišel porwat drahých námluw owoce.
 Na mladého, kwetaucjho manžela
 Wyslaužené práwo swé teď zadat mám,
 Dolů musjm sestaupiti s lešenj,
 Na němž gsem tak dáwno se co prwnj stkwěl.
 Negen gegj ruky, gegj přjzeň mi
 Rowně hrozj porwat nowý přjchozj.
 Onať žena, onť ge hoden milosti.

M o r t i m e r.

Syn ge Kateřinin. W dobré škole se
Wyučil všem lichocenj uměnjm.

L e i c e s t e r.

Tak se baurá naděge má — gá se w tom
Štěstj swého stroskotánj hledjm dsky
Uchopit — mé oko pak se zpoznowa
K prwnj krásné naděgi swé obracj.
Marjna twář w plném blesku wděků swých
Wystaupila přede mne, a mladost i
Krása swého práwa došly, nikoli
Ctilakomost studená, než srdce teď
Srownalo, a co gsem ztratil, počil gsém.
S ustrnutjm gi widjm w strast hlubokau
Pohřiženau, pohřiženau winau mau.
Tuť se we mně stará tužba zotawj,
Zdaližby gi geště wymoct moh' a mjt.
Pak se mi po věrných rukau podařj,
Wygewit gj proměněné srdce mé,
A tento list, gehož gste mi wy dodal,
Mě zprawuge, že mi všecko odpauštj,
Že se mi vzdá, zbawjmlj gj vězenj.

M o r t i m e r.

A přec gste gj nic nečinil k ochraně!
Ano, wy gste dopustil, by byla w smrt
Odsauzena, sám gste k tomu hlasowal!
Diw se musel stát — Mnau, strážce gegjho
Wnukem, světlo prawdy pohnaut muselo,

Nebe samo spasitele náhodně
W Řjmě zgednat, sic by bjdná zagatá
Ani cesty byla nenalezla k wám!

Leicester.

Ach, Sir, to mě dosti mnoho stálo muk!
Dobu tu gi od Talbota odwedli
Na hrad Fotheringhay, přjsné ochraně
Ugce vašeho gj se wšjm swěřiwsě.
Zamezena byla každá cesta k nj,
Musel gsem gj nenáwidět před swětem.
Nemyslete wšak, žebych byl studeně
Wzjral na ni na smrt gdaucj! Nikoli,
Daufal gsem a daufám wždy, že neyhoršj
Odwrátjm, až nagdu způsob k spasenj.

Mortimer.

Tenť gsme našli — Lester, vaše dowěra
Musj rowné odměny mjt. Gá gi chci
Wyswobodit, na to gsem zde, wšecko ge
Umluweno, vaše mocná pomoc nám
Zdárně šťastné pogištuge skončenj.

Leicester.

Co to djte? Mráz mě gjmá. Gak? Wy —

Mortimer.

Násilně chci žalář gegj otewřjt,
Společnjků mám, totě ge hotowo —

Leicester.

Swědomé a swědky máte! Běda mně!

W gakowé mě odwáženj wlečete!
Tito pak i mé tagemstwj giž wědj?

M o r t i m e r.

Neplašte se, bez wás byl plán nawržen,
Bez wás by byl wyweđen, by ona Wám
Nechtěla swé zachowánj dlužna být.

L e i c e s t e r.

Wy mě tedy zcela můžete ugistit,
Že w tom spolku mého gména nestogj?

M o r t i m e r.

Slowo s to! Gak, hrabě? Tak na rozpacjch
Při poselstwj, genž wám pomoc přinášj!
Wy by Stuart retowat a mjtí chtěl,
Přátel wám nagednau, mimo nadánj
S nebe dáno, prostředků těch neybližšjch —
Přec pak u wás wětšj strach gest, než radost?

L e i c e s t e r.

S násiljm nic nenj. Přenebezpečněj
Podniknutj.

M o r t i m e r.

Prodlenj gest geště wjc!

L e i c e s t e r.

Djm wám, rytjři, nic nenj s násiljm.

M o r t i m e r. (důtkliwě)

Nenj, wám, co se w ni chcete uwázat!
My gj chcem gen retowat, a negsme tak
Rozpačitj —

Leicester.

Mladý muži, wy gste až
Kwapný w strastně trnowaté věci té.

Mortimer.

Wy — až opatrný w tomto kroku cti.

Leicester.

Widjm sjtě, naléčené kolkol nás.

Mortimer.

Cjtjm srdce, že ge všecky roztrhnu.

Leicester.

Wšetečnost ge, šjlenost ge srdce to.

Mortimer.

Nenj statnost, opatrnost tato, Lord.

Leicester.

Wám se, tušjm, skonat chce, gak Tichburnu?

Mortimer.

Wám ne, Norfolkowu čackost přewýšit.

Leicester.

Nedowedl Norfolk domu choti swé.

Mortimer.

Dokázal však, že gj cele hoden byl.

Leicester.

Ať nám zmýlj, bude po nj na věky!

Mortimer.

Ať se šetřit chcem', neuzřjt' swobody.

Leicester.

Nepomnjte, neslyšjte, všecko swau

Prudce slepau nezbednostj zkazjte,
Co tak krásnau cestau bylo začato.

M o r t i m e r.

Arciř hezkau cestau, giž gste wy ustlal!
Co pak wy gste učinil gj k ochraně?
— Gakže? Kdybych byl s to býwal zločinstwj,
Abych gi byl zamordowal, gakž mi to
Poručila králowna, a gakž se tu
Dobu naděge — Medle, powězte mi,
Čjmby wy gste byl gj žiwot zachowal?

L e i c e s t e r. (zaraženě)

Králowna wám dala krewnj rozkaz ten?

M o r t i m e r.

Zmýlila se do mne, gako Maria
Do wás.

L e i c e s t e r.

Wy pak gste přiwolil? Přiwolil?

M o r t i m e r.

Aby giných rukau nešla pronagjt,
Swých gsem nabjdl.

L e i c e s t e r.

To gste dobře učinil.

To nám může lhůty zgednat. Na waši
Krwawau službu se spustjc, s ortelem
Zatjm prodlj, a my stihnem' času —

M o r t i m e r. (netrpěliwě)

Nikoli, my zmařjme čas!

Leicester.

Na wás se

Spoléhagjc , tjm méň bude prodléwat
 Twárnost milosti na se wzjt před swětem.
 A snad že gi aulisnostj přemluwj,
 Aby twář swé protiwnice spatřila,
 A krok ten gj ruce swáže dogista.
 Burleigh dobře prawj. Nemůž ortel wjc
 Wykonán být , gak mjle gi uwidj ;
 — Pokusjm se , všechno na to naložjm —

Mortimer.

Tjm pak čeho dosáhnete? Zwjli se
 Mnau být oklamánu , zwjli Marii
 Porád žjt — I zda , gak bylo , nenj vše ?
 Swobody wjc nedogde ! To neymenšj,
 Co gi potká , bude věčné vězenj.
 Smělým gednau činem skončit musjte,
 I pročby gste nechtěl hnedky začjt njm ?
 W rukau wám ge moc a vláda , wogsko wám
 Hotowo , gen zemanstwo a vládyctwo
 Na mnohých swých hradech chtěgte ozbrogit !
 Maria má tagných přátel geště moc,
 Howardských a Percých domy šlechetné,
 Třebas padly gegich hlawy , geště gsau
 Bohaté na hrdiny , a genom dlj,
 Ažby kdo Lord mnohomožný heslo dal !
 Pryč s tau larwau ! Zgewně , zgewně gedneyte !
 Hagte , gako prawý rytjř , milé swé,

Bogugte bog dobrý za ni. Osoby
Králowny Anglické, gak mjle chcete,
Mocen gste. Wywabte gi na swé hrady,
Kamž wás gindy sprowázela. Tam se gj
Ukažte být mužem! Mluwte gako pán!
W stráž gi deyte, pokud Stuart newydá!

Leicester.

Užásám se, mráz mě gjmá — Kamto wás
Záwrat nese — Wjteli, kde stogjte?
Wjteli, gak na tom dwoře věci gdau?
Gak těsně ta ženská vláda duchy
Sepiala? Hledeyte mysli hrdinské,
Genž kdy tauto zemj wála — Wšeckož ge
Podmaněno, všecko ženský kljč swjrá,
Zmužilosti každé péro oslablo.
Mnau se řidte. Nečiňte nic všetečně.
— Kdosi gde sem, gděte.

Mortimer.

Mařj daufá!

S práznauli se potěchau k nj nawrátjm?

Leicester.

Neste gj slib neskonale lásky mé!

Mortimer.

Neste geg sám! Swobody gj nástrogem
Býti žádám, ne wám poslem milosti!

(Odegde.)

(7)

D e w á t ý p ř j b ě h.

Alžběta. Leicester.

Alžběta.

Kdož to od vás odešel? Kdos mluvil zde.

Leicester.

(na gegj slowa se rychle a zděšeně obrátě)

Sir Mortimer to byl.

Alžběta.

Co pak vám ge, Lord?

Gak gste zaražen?

Leicester. (upamatuge se)

— Nade twým wzezřenjm!

Nikdy gsem tě takto sličnau newiděl,

Oslepený stogjm spanilostj twau,

— Ach!

Alžběta.

I proč pak vzdycháte?

Leicester.

Zda nemám proč

Wzdychat? Když tak hledjm na tu sličnost twau,

Bezgmenný se obnowuge we mně bol

Hrozjcj ztráty.

Alžběta.

Co utrácjte?

Leicester.

Srdce twé — tebe samu lásky hodnau.

Brzo brž se w mládeneckém náručj

Ohniwého muže šťastnau pocjtjš,
 Genž nedjlně vládnaut bude srdcem twým.
 On ge z krwe královské, gá nikoli,
 A však w záwod všecken swět bud' wybjdnut,
 Gestli kdo žiw na tom šjrém okrsku,
 Genžby wětšj, než gá, k tobě poctu čil.
 Duc z Anjou twé twáři nikdy newiděl,
 On gen blesk a vládu twau můž milowat,
 Gá — gen tebe. By ty paskau neychudšj,
 Gá neywětšj w swětě knjže zrozen byl,
 Do prachu bych stawu twého sštaupil rád,
 Diadem swůg tobě k nohaum položil.

A l ž b ě t a.

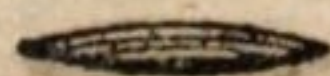
Litugte mne, Dudley, nezlořečte mi —
 Wždyť se gá ptát srdce nesmj. Ach, toby
 Gináč bylo wolilo. Gak záwidjm
 Giným ženám, powýšit, co milugj,
 Směgjcjm. Gá negsem tak šťastná, abych
 Muži ze všech neydražšjmu korunu
 Wstawit mohla! — Stuart bylo popřáno
 Podáwati ruky swé dle ljlosti,
 Ta sobě všjm wyhowěla, ó ta w čas
 Wypráznila plnau čjši radosti.

L e i c e s t e r.

Teď pak trpkau pige čjši žalosti.

A l ž b ě t a.

Ta si lidských saudů nic newšjmala.
 Gj se snadně dalo žjt, anž na se gha,

W něž gsem gá se podrobila, newzala.
 I gábých se byla mohla právem swým
 We swětě, a w časných kochat rozkošech,
 Mně však přjsné powinnosti královske
 Byly wzorem. A přec ona přjzně všech
 Mužů došla, snažjc se gen ženskau být.
 K nj se mladj i stařj přimjlegj.
 Tak ge s mužmi. Rozkošnjci gsau všickni!
 K radostem a k požjwánj chwátaj,
 Aniž si, co ctjt musegj, vážít chtj.
 Nezmladnul-li ondy onen Talbot sám,
 Když se řečj wděků gegjch doteknul?

Leicester.

Odpusť mu to. Gegjm strážcem byl někdy,
 Aulisná geg zmátla swým lichocenjm.

Alžběta.

Gest-li pak to w skutku prawda, že ge tak
 Pěkná? Často gsem tu larwu schwalowat
 Slyšela, i přála bych znát, co-tě w nj.
 Opisy lhau, obrazové lichotj,
 Genom vlastnjm očjm swým bych věřila.
 — Co tak diwně na mne pohljdáte?

Leicester.

Stawěl gsem tě w mysli wedlé Marie.
 — Přálbych sobě radosti té, přiznám se,
 Kdyby se to podtagj státi mohlo,
 Widět tebe Mařj Stuart naproti!
 Tenkráté bys teprw swého wjtězstwj

Dokonále zažila! Ba přálbych gj
 Hanby té, by na swé oči — záwist má
 Bystrý zrak — se přesvědčila, kterak gest
 Od tebe i wznešenostj postawy
 Přemožena, gjžto gednak w každičké
 Ctnosti hodné nekonečně ustaupá.

A l ž b ě t a.

Ona ge mladšj w letech.

L e i c e s t e r.

Mladšj! Tohoř

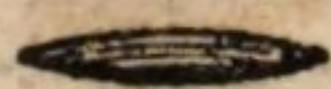
Nenj na nj widět. Prawda, gegj žel!
 Možná, že se sestarala před časem.
 Pak, co by gj omrzeloř zhorřilo,
 Toby bylo, že gsi chotj. Ona giž
 Krásnau tužbu žiwota má za sebau,
 Tebeř pak by kráčet zřela štěstj wštrjc!
 A to choti králowice Francie,
 Anto wždycky tolik do se smýřlela,
 Tak se sňatkem honosila Francauzským,
 I dnes geřtě pomoc žebre Francie.

A l ž b ě t a. (newřjmawě odpowjda)

Wždyř mne trápj, abych gi widěla.

L e i c e s t e r. (žiwě)

Ty gj, co si w přjzeň žádá, powol w trest!
 Můžeř gi nechř třebas na poprawu wést,
 To gi méně bude trýznit, nežli twau
 Krásotau se widět býti zhařenu.
 Nebo tjm gi umrtwjř, gako tebe

Ona chtěla umrtwiti — Gestli twau
 Krásu zhljdne, počestnostj střeženau,
 Oslawenau čistau ctnosti powěstj,
 Kterauž ona, rozpásaně fregugjc,
 S sebe swrhla, zdobnau bleskem koruny,
 Ted' pak autlým chotjm stydem zmjlenau —
 Toť zničenu ucjtj se před tebau.
 Wěru, když ted' oko na tě pozdwiħnu —
 Nikdy, nikdys gistšj krásy wjtězstwjm
 Nebyla, než dobu tu. — Gá sám gsem, co
 W blesku slunce, oslnul w twých paprscjch,
 Když si dřjwe wkročila w sñ — Co pak?
 Kdybys hnedky, hnedky před ni, tak gak gsi,
 Předstaupila, nemáš kraššj hodiny —

A l ž b ě t a.

Hnedky — ne — ne — ted' ne, Lester — nikoli,
 To si teprw dobře musjm rozvážit —
 S Burleighem se —

L e i c e s t e r. (žiwě gj do řeči skočj)

S Burleighem! Ten gediné
 Na zisk obce twé myslj; i ženskost twá
 Má swá práwa; přede twũg saud tato wěc
 Patřj cele, ne občana — I občanstwj
 K tomu radj, aby gsi gi widěla,
 A tjm skutkem welké mysli weřegný
 Zjškala hlas! Potom, gak gen koli chceš,
 Zoškliwené aukladnice můžeš zbýt.

Alžběta.

Neslušeloby mi widět přibuznau
W potupě a w nauzi lpjčj. Nenj prý
Po královsku okolo nj. Widěnj
Gegj nauze by mi bylo wýčitkau.

Leicester.

Netřeba ti na gegj práh nohy wznést.
Poslechni mé rady. Náhoda nám
Právě howj. Dnes ge honba! Cesta nás
Bljzko hradu Fotheringhay powede,
Tam se Stuart w parku může progjti,
Ty pak přigdeš nenadále, náhodně,
Nic se předkem usmysleno nesmj zdát;
Byť se ti pak protiwilo, ani k nj
Nepromluwjš —

Alžběta.

Ač gestli se bláznowstwj
Dopustjm, to vaše gest, Lester, ne mé.
Wám dnes prosby neodepru nižádné.
Proto že gsem z poddaných swých ze všechněch
Wám dnes neywjc nadělala bolesti.

(laskawě naň wzhlédnauc)

Třebas to gen chautka vaše. Wždyť se w tom
Sklonnost gewj, že i k čemu neswolj,
Z pauhé příjzně přece ráda powolj.

(Leicester gj klesne k nohaum, opona spadne.)

Třetj Gednánj.

Okolj w parku. W předu stromy, nazad
daleká wýhlj dka.

Prwnj přjběh.

Maria, rychlým během ze stromowj vyskočj.
Hanna Kennedy gde zdlauha za nj.

Kennedy.

Wždyť pak pospjcháte, gako na křjdlech,
Počkeyte pak, nepostačjm za wámi!

Maria.

Nech mne ty nowau swobodu čjti,
Nech mne ty dětinět, spog se na bok.
W zelenu lauky, na kobercu z kwjtj
Průbugme lehaučký, křjdlatý krok.
Takliž gsem wywstala z mráкотné hlaubi,
Tesknota hrobu mě minula w spěch?
Nech mě ty hogně a wolně tu w laubj
Pjti ten čistý nebeský dech.

Kennedy.

Ó má drahá Lady! Waše wězenj
Wám gen málo rozšjřeno, maličko.

Wám gen zdj wkol obehnanych newidět,
Že ge husté stromů wětwej ukrywá.

M a r i a.

Djka, djk těm stromům wljdně zeleným,
Gichžto listj zdi mé wazby ukrywá!
Znik se srdci prisujwá,
Ať se kochá mysl snjčkem blaženým!
Ay mně širé nebe kljn swůg prostjrá!
Pohled mžikem se zabjrá
Wazeb prostý k prostrannostem nezřeným.
Tamto, kdež se onny hory w modru pnau,
Gsau mé řjše končiny,
Mračna, co se na poledne w letu dmau,
Franských wod chtj walné dospět hladiny.

Chwátawé oblaky, nebes plawcowé,
Šťastný, kdo s wámi táhne a plowe!
Pozdrawte wljdně mé mladosti zem!
Gá gsem ach wězeň, mně pauta dáno,
Aniž mi krom wás wyslance práno!
Wám ge wolno w prostore žjt,
Poroby této králowny zbýt.

K e n n e d y.

Drahá Lady! Wy gste všeccka bez sebe,
Dáwno wzatá wolnost wám ge k třeštěnj.

M a r i a.

Ay hle tam na člun rybář chce wgjt!
Špatný ten nástrog by mě wybawil snáze,
Na pospěch přeprawil w přátelské hráze.

Skaupě musj nuznjk ten žjt.
 Gábych geg pokladů stžžila tjžj,
 Low, gakého neměl, by musel mjt,
 A štěstj by zlowil, štěstj swjžj,
 Kdyby mě wyprostit — na člun chtěl wzjt.

Kennedy.

Marná tužba! Newidjte, gak tam w dál
 Kroků našich sljdj oči špehaunské?
 Mračně krutý zákaz každé autrpné
 Stwořenj nám z cesty pryč odplašuge.

Maria.

Ne, má dobrá Hanno. Wěř mi, nedarmo
 Otewřeny brány mého žaláře.
 Skrowná přjzeň štěstj mi ge wětšjho
 Zwěstowatelkyně. Gisto, činná to
 Ruka lásky, gjž gsem za to powinna.
 Lorda Lestra mocné rámě poznávám.
 Poznenáhla mi žalář můg šjřit chtj,
 Abych takto málem k mnohu přiwykla,
 Ažbych uhlédala toho twářj w twář,
 Genž mi pauta porozwjže na wěky.

Kennedy.

Ach, gá newjm, gak ten odpor porownat!
 Wčera wám smrt oznámena, a dnes wám
 Nagednau takowá dána swoboda.
 I těm prý se řetězy rozwazugj,
 Na něž wěčná tamto čeká swoboda.

Maria.

Slyšelas traubu? Slyš gi znjti,
Chřestěti s hlaholem w plaň a w les!
Koněby diwocha, koněby mjti,
K pluku dorazit, zdwogiti ples!
Geště wjce, ten známý hlásek,
Bolestně sladké paměti now.
Často tě ucho slýchalo rádo,
Na horách, kde mešká stádo,
Kdykoli ryčný zazwučel low.

D r u h ý p ř j b ě h.

Paulet. Předěšlj.

Paulet.

Nu, Mylady! Takliž wám to posléz whod?
Hodenli gsem wašich djk?

Maria.

Co, rytjři?

Tedy gste mi wy tu přjzeň wygednal?
Wy?

Paulet.

I proč pak to ne gá? Byl gsem
U dworu, a dodal psanj wašeho —

Maria.

Dodal gste ho? W skutku gste to učinil?
Swoboda pak tato, gjž teď počjwám,
Gest plod listu —

Paulet. (se značným důkladem)

A to ne ten gediný!

Gen se geště přihotugte k wětšjmu.

Maria.

K wětšjmu, Sir? Medle, co tjm mjnjte?

Paulet.

Slyšela gste trauby zwuk —

Maria. (sužasnūtjm, tušjc)

Strach gde po mne.

Paulet.

Králowna ge na honbě w té straně.

Maria.

Co?

Paulet.

W okamženj stane sama před wámi.

Kennedy.

(k Marii běžjc, genž se třese a klesá)

Drahá Lady, co wám ge? Wy blednete.

Paulet.

Nu? Zda wám giž nenj whod. To byla wždy

Prosba waše. Náhle wám se splnila.

Gindy wám wždy hbitý gazyk k službě stál,

Nynj slow swých užjt hledte, nynj ge

Okamženj k mluwenj!

Maria.

Ó proč pak mi nenj dáno náwěštj!

Nynj, nynj negsem k tomu hotowa.

Co gsem si za přjzeň přála neywětšj,
To se mi teď strašným widj, hrozným — Pogď,
Hanno, weď mě do domu, ať okřegi,
K sobě přigdu —

Paulet.

Zůstaňte. Zde musjte
Na ni čekat. Wěřjm, wěřjm, že wám strach,
Před saudcem se stanowit!

T ř e t j í p ř j b ě h.

Hrabě Shrewsbury k předešljm.

Maria.

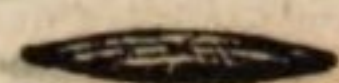
Nenj o to! Wj Bůh, mně ge docela
Ginak k srdci — Ach můg wzácný Shrewsbury!
Wy mi gdete angel s nebe poslaný!
— Gá gi widět nemohu! Ó sprostěte,
Sprostěte mě oškliwého wzezřenj —

Shrewsbury.

Přigďte k sobě, králowno! Zmužte se!
To ge chwjle, na njž všecko záležj.

Maria.

Dost gsem se gj načekala — Od let se
Chystala k nj, všecko sobě napořád
Předřjkala, do paměti wepsala,
Gakobych gi pronikla a pohnula!
Rázem všecko zapomněno, zmazáno,
Nežige w tom okamženj we mně nic,

Leč mé křiwdy zažehawé cjtěnj.
 Krwawá zášť w žluči smáčj srdce mé
 Proti nj; co dobrých u mne myšljnek,
 Prchagj, a hadowlasy strásagjc
 Mrákotnj mě Děsi pekel skličugj.

Shrewsbury.

Rozkažte swé krwi diwě zbauřené,
 Přemozte tu srdce hořkost! Nemůž plod
 Dobrý pogjt, když se s hněwem utká zášť.
 Nechť se třebas duše gednak protiwj,
 Pomněte, co welj zákon hodiny!
 Teď ge ona mocná — wy se pokořte!

Maria.

Před nj! Nikdy, nikdy!

Shrewsbury.

Přec to učiňte!

S uctiwostj mluwte k nj a s mjrnostj.
 Za milost gi proste, newzdorugte, gen
 Teď ne, právem swým, teď nenj tomu čas.

Maria.

Ach gá gsem si wyprosila záhubu,
 Na zkázu mi wyslyšena žádost má!
 Nikdy gsme se, nikdy widět neměly!
 Z toho nemůž, nemůž dobré pogjti!
 Dřjw se oheň s wodau w lásce pomjsj,
 Gehně tигра polbj — Gá těžce gsem
 Uražena — ona těžce ranila —
 Nikdy nenj mezi námi smjřenj!

Shrewsbury.

Wizte gi gen twářj w twář!
 Wždyť gsem widěl, gak gi váš list skormautil,
 Oko gegj w hogných slzách zplýwalo.
 Nenjť ona z citu zzuta, nikoli,
 Genom měgte sama wětšj dowěru —
 Práwě proto gsem hle předkem pospjšil,
 Abych wás spamatowal, napomenul.

Maria. (za ruku ho pogmauc)

Ach, Talbote! Wy gste vždy byl přjtel můg —
 Kýž gsem w lewné wazbě wašj zůstala!
 Twrdě se mnau nakládáno, Shrewsbury!

Shrewsbury.

Zapomněte vše. Teď na to myslete,
 Gakby gste gi s poddanostj přigala.

Maria.

Gěst-li Burleigh také s nj, můg protiwnjk?

Shrewsbury.

Nikoliwěk, hrabě Lester gde sám s nj.

Maria.

Lester!

Shrewsbury.

Nebogte se nic od něho.
 On nežádá wašj zhauby — Geho ge
 Djlo, že wám této schůzky popřáno.

Maria.

Ach! To gsem hned wěděla!

S h r e w s b u r y.

Co prawjte ?

P a u l e t.

Králowna sem přicházj.

(Každý gde na stranu, gen Maria zůstane, na Kennedy
zpodepřená)

Č t w r t ý p ř j b ě h.

Předešlj. Alžběta, hrabě Leicester,
komonstwo.

Alžběta. (k Leicestrowi)

Gak se zowe statek ten ?

Leicester.

Hrad Fotheringhay.

Alžběta. (k Talbotowi)

Pošlete naše honce w před do města,
Lid se přjliš prudce walj w ulice,
Nám ten tichý park zde bude záštitau.

(Talbot odstranj komonstwo. Ona upře oči na
Marii, a mluwj dále k Pauletowi)

Dobrý můg lid mě až přjliš miluge.
Nemjrné, ba modlářské gsau radosti
Geho znaky, tak se Bůh, ne člowěk, ctj.

M a r i a.

(stawši celau tu chwjli odpoly we mdlobě na swau
chůwu zpodepřená, pozdwihe se nynj, a oko gegj se
potká s naměřeným pohledem Alžbětiným. Mráz gi
progde, pak se hodj chůvě zpátkem na prsy)

Bože můg, z těch očj srdce nemluwj!

Alžběta.

Kdož ta Lady? (wšecko ticho)

Leicester.

— Gsi na hradě Fotheringhay, králowno.

Alžběta.

(dělá se překwapenau a užáslau, pošmaurně wzhléd-
nau na Leicestera)

Kdož pak mi to učinil? Lord Lester!

Leicester.

Stalo se, králowno — a poněwadž sem
Nebe řdilo twé kroky, nech ať twá
Welká mysl a slitowánj swjtězj.

Shrewsbury.

Welewládná panj, dey se uprosit,
Obratiž k té přenešťastné očj swých,
Která zde w twém pohleděnj zacházj.

(Maria se wzchopj a chce k Alžbětě gji, ale w půlcestě
zůstane ustrnutá státi, w gegjch posuňcjch widěti
zápasenj neyprudšj)

Alžběta.

Gak, Milordi? Kdož mi želem skljčenau
Opowěděl? Ano pyšnau nelezám,
Nikoliw, gak by mněl, zkrotlau nešťěstjm.

Maria.

Budiž tedy! I to geště podniknu.
Odstup marná pýcho duše šlechetné!
Zapomenu kdo gsem, co gsem snášela,
Do prachu se, k nohaum gj se uwrhnu,
Gj, co mě w tu strast a hanbu snjžila.

(obráť se ku královně)

Nebesa wám přisaudila wjtězstwj,
Sestro! Waše šťastná hlawa se njm stkwj,
Božstwu, genž wás powýšilo, se klanjm;

(padne před ni na kolena)

Ted' však i wy, sestro, budte šlechetná!
Nedeyte mi w hanbě ležet, wystřete
Prawici swau, oberlanau ruku swau,
Pospěšte mne z klaubi mého pádu wznést.

Alžběta.

Wy gste na swém mjstě, Lady Marie!
Gá pak milost Boha swého welebjm
S dkččiněnjm, který nechtěl, abych wám
Ležela kdy k nohaum, gako wy mně ted'.

Maria.

(wždy pohnutěgi)

Pomněte na proměnu lidských wěcj!
Geště žiwo Božstwj, které pýchy mstj!
Poctěte ge, bogte se ho, hrozněť gest!
Ayhle mne wám swrhlo s trůnu ku nohaum —
Pro ty cizé swědky tuto, sama se
Ctěte we mně, nepoškwřňte, neskalte
Tudorowy krwe, kteráž w žilách mých,
Gako wašich teče — Bože w nebesjch!
Ó, nestůgte přjkrá, nedostupná, co
Skalj, po němž w nauzi sahá tonaucj,
A gehož dosjci darmo zápasj.
Wšecko mé — můg los, můg žiwot záwisj

Na mých slow, mých slzj moci gjmawé,
 Odemkněte, ať wás pohnu, srdce mé!
 Když tak na mne okem zřjte ledowým,
 S ustrnutjm se mi srdce zawjrá,
 Potok slzj křehne w toku, studený
 Mráz mi w nádrách wjže slowa prosebná.

A l ž b ě t a. (studeně a přjsně)

Co mi chcete řjci, Lady Stuartko?
 Žádala gste mluwit se mnau. Zapomnjm
 Na králownu, na těžce uraženau,
 Dobrotiwě dlužnost sestry vyplnjm,
 A potěchy osoby swé wám přegi.
 Puzenjm se welké mysli zprawugi,
 A tjm slušnau hanu na se uwodjm,
 Že se takto zahazugi — wjte pak,
 Že gste mne wy zamordowat chtěla dát.

M a r i a.

Odkud a gak začjti mám, kterak swá
 Slowa maudře stawět, by wám gegich moc
 Srdce gala, neranila nikterakž!
 Bože, deyž mým řečem sjly, odegmiž
 Však gim každý osten, genžby ranit mohl!
 Nelzeť mi za sebe mluwit, abych wás
 Těžce winit nemusela, což nechci.
 — Wy gste se mnau naložila neprávě,
 Neboť i gá králowna gsem, gako wy,
 Wy pak gste mne držela zde zagatau;
 Gá gsem přišla přátelsky a s prosbau k wám,

Wy pak we mně swaté práwo národu,
 Swaté práwo pohostinstwj polehčjc,
 Zamkla gste mne do žaláře; přátelé,
 Sluhy krutě odtrženi ode mne,
 W nehodnau gá sama nauzi dána gsem,
 Před hanebný postawena sama saud —
 Nic wjc o tom! Wěčné zapomenutj
 Zakryg všecko, což gsem snesla ukrutné.
 — Hledte, gá to všecko losém zwáti chci,
 Negste winna wy, a negsem winna gá,
 Gakýs zloboh wywstal z hlaubi pekelné,
 By nám zášťj w srdcjch rozžžal, kteréž nám
 Giž autlý wěk mladosti rozdwogilo.
 Onoť rostlo s námi, nobrž lidé zlj
 Strastné giskře nadýchali powětřj.
 Smyslem hnutj horlitélé zbrogili
 Tulichem a mečem ruku nezwanau —
 Prokletý to králů los, že sami gsauc
 Rozdwogenj, swět we hněwu rozdwogj,
 A tjm všakých různic Děsy pustj z paut.
 — Ted' nás wjce cizá usta nelaučj,
 (přibližuge se k nj důvěrně a s lahodjcjm hlasem)
 Stogjme si gedna druhé naproti.
 Nynj, sestro, mluwte! Rcete winu mau,
 Gá wám za ni cele zadost učinjm,
 Ó, by gste mne byla tehdaž slyšela,
 Když gsem wás tak snažně widět žádala!
 Nebyloby k tomu přišlo, nebylo

Na smutném tom mjestě, w tuto hodinu
Strastně smutné schůzky té teď potřebj.

Alžběta.

Wěruž mne můg angel strážce uchránil
Gešterku si naschwál schowat za nádra.
— Nigakž losu, černé wiňte srdce swé,
Domu swého diwé po cti baženj.
Newřela zášť mezi námi nižádná,
Když ay ugec váš, ten pýchau zbugnělý,
Wládoběsný kněz', co rukau swéwolnau
Po všech sahá korunách, mne wyzwal w bog,
Wás pak zbláznil, že gste si můg wzala erb,
Titul můg si osobila královský,
Na žiwot a na smrt se mnau wešla w bog —
Koho pak ten nepozbudil proti mně?
Gazyk kněžj rowněž gak meč národů,
Podušilé třěštiwosti strašnau zbrog,
I zde, w samém klidném sjdle řjše mé,
Zanjtil mi plamen různic domácjch —
Ale Bůh ge se mnau, aniž pyšný kněz
Pole, gak mněl, obdržj — Mně nad hlawau
Wisel ráz, a nynj vaše odletj!

Maria.

Gá gsem w rukau Božjch. Wy tak krwawě
Nebudete chtjt swé moci dokázat —

Alžběta.

Kdo pak mi w tom zabránj? Wáš ugec dal
Zřegmý příklad všechněm swěta mocnářům,

Gak se s nepřátely pokog zawjrá,
 Mně má noc Saint-Barthelémy školau být!
 Což mně zdjlnost krwe, práwa národů?
 Cjrkew všechny lidské swazky rozpogj,
 Wjrolomstwj, králowraždu poswětj,
 Gá gen vašich kněžj konám učenj.
 Rcete! Ký mi základ za wás zaručj,
 Gestliže wám z lásky pauta rozwjži?
 Kterým zámkem wjry wašj zostřjhám,
 Aby ho kljč Petrůw nemoh' otewřjt?
 Násilj gest bezpečenstwj gediné,
 Nenj smlauwy s pokolenjm geštěrcjm.

M a r i a.

Ó to vaše podezřenj přesmutné!
 Wy gste mne vždy genom za swau sokyni
 Cenila a cizozemku. Kdyby gste
 Mne, gak slušno, za swau byla dědičku
 Wyhlásila, wděčnostby a láska wám
 Byla wěrnau přjtelnici, přjbuznau
 We mně stráhla.

A l ž b ě t a.

Wenku, Lady Stuart, ge
 Waše přátelstwj, wáš dům ge papežstwj,
 Mnich wáš bratr — Za dědičku wyhlásit
 Wás! To zrádně naléčené osidlo —
 Snad, by gste mi za mého žiwota lid
 Zawedla, co rozbugnělá Armida
 Šlechetný kwět mládeže w mém králowstwj

Do swých wilných wpletla sjtj fregjřských —
 Snad, by všeco lnulo k nowě wzešlému
 Slunci, a gá —

M a r i a.

Kralugte si w pokogi!
 Wšakých práw se do té řjše odřjkám.
 Ach, mně mdlobau sklěslo ducha perutj,
 Newábj mne welikost wjc — Wy gste, wy
 Dosáhla, gá gsem gen stjn giž Marie.
 Zlámánat' ge w dlauhém wazby trýzněnj
 Hrdost mysli — Wy gste my tau neyhoršj
 Odměřila, zhubila mne w kwětu mém!
 — Ted' giž skončte, sestro! Rcete slowo to,
 Gemužto gste k wůli přišla, neb to přec
 Nikdy wěřit nemohu, žeby gste se
 Byla přišla oběti swé posmjwat
 Přeukrutně. Rcete slowo! Powězte:
 „Swobodna gste, Marie! Mé moci gste
 Pocjtila, učte se mé ctnosti ctjt!“
 Powězte, gá swobodu swau, žiwot swůg
 Gako dar wám z ruky přigmu — Slowjčko,
 Pak se všeco odestalo. Gá čekám naň.
 Nenechte mne přjliš dlauho naň čekat.
 Běda wám, ač neskončjte slowem tjm!
 Gestli nynj blahoděgné, spanilé,
 Gako Božstwa, nenj waše laučenj —
 Sestro! za ten celý ostrow bohatý,

Za ty země, co gich moře obsahá,
Nestálabych w oči wám, gak wy mně teď!

A l ž b ě t a.

Uznáwáteli posléz swau porážku,
Gižli po všech wašich motlách? Nenjli
Wraha wjce na cestě? Co, žádný wjc
Tulák nesmj za wás w smutné rytjřstwji?
— Ano, giž ge po všem, Lady Maria.
Wy mi wjce neswedete nikoho.
Swět má giné péče. Nikdo nemá chuť
Wašim — čtwtým mužem býti, nebo wy
Fregjře swé, gako muše, smrtjte.

M a r i a. (popuzeně)

Sestro! Sestro! Bože, dey mi strpěnj!

A l ž b ě t a.

(dlauho na ni okem pyšně pohrdawým hledjc)

To ge tedy onna krása, Lord Lester,
Gjž na prázno nižádný muž nezočj,
Wedle kteréž žádná žena nesmj stát!
Oprawdu! Ta sláwa byla laciná,
Nestogj wjc, w š e o b e c n a u krásau být,
Než to gedno, býti všechněm o b e c n a u!

M a r i a.

To ge přjliš!

A l ž b ě t a. (rauhawě se směgjc)

Teď wám widět prawau twář,
Posud gsme gen larwu waši widěli.

M a r i a

(hněwem rozpálená, nic méně s wážnoú důstogností)
 Klesnauc, lidsky, za mladosti klesla gsem,
 Moc mne swedla neuchranná, mdlob swých gsem
 Nekryla a netagila, klam a lest
 Opowrhla swobodnostj králowskau.
 Neyhoršj to wj swět o mně, gá pak, gá —
 Smjm řjci, gsem lepšj, nežli gméno mé.
 Běda na wás, gestli z wašich skutků kdy
 Stáhne swět ten pláštk cti, njmž pokrytsky
 Potagemných smilstwj diwý střete žár.
 Aniž pak gste počestnost od matky swé
 Zdědila, wždyť wjme, za kterakau ctnost
 Anna Boleyn na poprawu wedena.

S h r e w s b u r y.

(wkročj mezi obě králowny)

Bože nebes! Takliž tam wěc přigjt má!
 Toli ge ta mjrnost, to ta poddanost,
 Lady Maria?

M a r i a.

Ha! Mjrnost! Co gen kdy
 Člowěk sněsti může, wše to snesla gsem
 S bohem holubinná srdce krotkosti,
 Prchni w nebe, tichá trpěliwosti,
 Rozlom posléz pauta swá a wywři wen
 Z geskyně swé, dáwno skrytá srdce žášť —
 Ty pak, genž gsi baziliška w dráždění

Wrahozrakem nadal, wlož mi na gazyk
Gjzliwý šjp —

S h r e w s b u r y.

Ó gest celá bez sebe!

Odpusť wzteklé, náramně rozdráždené!

(Alžběta hněwem oněměla, střílj okem žůřiwým
po Marii)

L e i c e s t e r.

(w neywětšjm nepokogi, hledj Alžbětu odwěsti)

Neposlauchey gi, rozwzteklenau! Pryč, pryč
Z nešťastného toho mjsta!

M a r i a.

Trůn Anglie ge panchartem poškwrněn,

Britanského šlechetný kmen národu

Přešibalskau oklamán ge keykljřkau.

— Kdyby práwo panowalo, wyby gste

W prachu ležela předemnau. Gá wáš král.

(Alžběta odegde rychle, Lordowé za nj s neywětšjm
poděšenjm)

P á t ý p ř j b ě h.

M a r i a. K e n n e d y.

K e n n e d y.

Ó co gste činila? Wzteklá odešla!

Ted' ge po všem, naděge ge všhecka pryč!

M a r i a. (geště celá bez sebe)

Wzteklá odešla! Smrt nese w srdci swém!

(Kennedě okolo krku padnauc)

Ó gak mi ge dobře, Hanno! Poslěz přec
Po tolika letech strasti, zármutku,
Gedno okamženj pomsty, triumfu!
Gako tjže hor mi srdci odljhá,
Wražednici do prsau gsem wetkla nůž.

Kennedy.

Nešťastná! Wás záwrat k tomu zachwátíl,
Ranila gste nesmjřenau geště hlaub.
Ona włádne hromem, onať králowna,
Před kochanem gegjm gste gi zhaněla!

Maria.

W Lestérowých očjch gsem gi snjžila!
On byl swědkem, on mé widěl wjtězstwj!
Kterak gsem gi s gegj výše srazila,
On stál při tom, bljzkost ta mne silnila!

Š e s t ý p ř j b ě h.

Mortimer k předešlým.

Kennedy.

Ó Sir! Gaký konec —

Mortimer.

Wšecko gsem slyšel.

(dá chůwě znamenj, aby se na swé stanówiště ubrala,
a přikročj bliže. Celá gehu postawa gewj prudké
náružiwé položenj)

Zwjtězilas! Zašláplas gi w prach a drť!
Králownau ty, ona byla zločincem.

Smělost twá mne podgjmá, co Bohyni
Tebe wzjwám, wélikau a wznešenau
Widjš se mi w okamženj tomto být.

M a r i a.

Mluwil-li gste s Lestrem, dodal-li gste mu
Mého psanj, daru mého — Mluwte, Sir!

M o r t i m e r.

(žhaucjm okem na ni wzhljdage)

Gak se na tě královský ten vážný hněw
Zabřeskowal, dodal kráse paprsků!
Tys neykraššj žena na tom okrsku!

M a r i a.

Prosjm wás, Sir! Utište můg nepokog!
Co řek' Lord! Ó powězte, co čekat smjm?

M o r t i m e r.

Kdo? On? Ten nesmělec! Ten chudinec!
Nečekeyte, zapomněte, zhrďte njm!

M a r i a.

Co to djte?

M o r t i m e r.

On wás wymoct, on wás mjt!
On wás! Nechť se osmělj! On! Se mnau drjw
Na žiwot a smrt se o to musj bjt!

M a r i a.

Wy, gste mu snad mého listu nedodal?
— O tak weta!

M o r t i m e r.

Šwihák ten chce déle žjt!

Kdo tě wazby zbawit chce a za swau wzjt,
Ten má směle třebas smrti w rámě gjt.

Maria.

On nic nechce za mne činit?

Mortimer.

Nic wjc s njm!

Co ten může učinit a nač on nám?

Gá tě spasit chci, gá sám.

Maria.

Ach, seč wy být můžete!

Mortimer.

Nemylte se wjc,

Gakoby, gak wčera, bylo s wami dnes!

Tak gak od wás králowna teď odešla,

Gaký schůzky konec, všechno ztraceno,

Každá cesta k milosti ge zawřena.

Skutku třeba, smělost musj rozhodnout,

Na všechno se všechno čerstwě wsadit má,

Než den switne, buď co buď, gsi swobodná.

Maria.

Co gste prawil? Této noci! Možnéli?

Mortimer.

Slyšte, co ge uloženo, W tagemné

Kapličce gsem společnjků shromáždil,

Geden z knězj zpowěd našj slyšel gest,

Odpustků nám uděleno za winy,

Co gich od nás spácháno, a odpustků

Za ty, co gich koli hřešjc pášeme.

Swátosti gsme welebné a poslednj
Prigali, a hotowi gsme w cestu gjt
Poslednj.

M a r i a.

Ó gake hrozné přjprawy!

M o r t i m e r.

Tento zámek této noci zlezeme,
Kljčů gsem se všechněch zmocnil. Strážce twé
Zamordugem', tebe wyrwem' z komory.
Násiljm wše ruka naše pohubj,
Aby nikdo nepozůstal, coby ten
Autok zradil, žiwá duše nižádná.

M a r i a.

Drury však a Paulet, mogi žalárnj!
O ty dřjwe poslednj krew wycedj —

M o r t i m e r.

Ti neyprwé padnau ostřjm dýky mé!

M a r i a.

Co? Wáš dobrý ugec, druhý otec váš?

M o r t i m e r.

Má ho potře ruka. Gá ho usmrtjm.

M a r i a.

O, to krewnj bezprawj!

M o r t i m e r.

Mně bezprawj

Každé předkem odpuštěno. Neyhoršj
Spáchat mohu a chci.

M a r i a.

Ó, přehrozně!

M o r t i m e r.

Třebas bych hned královnau swým kordem sklal,
Gá gsem na to před obětj přísahal.

M a r i a.

Ne, Mortimer! Máli za mne krwe té —

M o r t i m e r.

Co mně všecken žiwot proti lásce mé,
Proti tobě! Nechť se swěty swětů w swých
Swazcjh puknau, nowá žiwlů potopa
W rozwodněnj žiwočichy pohlť!
— Gá wjc nedbám! Než mi tebe gedné zbýt,
Dřiw swět swětem, zem zemj přestane být.

M a r i a. (zpátkem ustaupjc)

Bože! Gaká řeč a — gaký pohled, Sir!

— Ten mě děsj, odplašuge.

M o r t i m e r.

(okem blaudjcjm, s wygewenjm tiché šjlenosti)

Žiwot ge

Okamženj, okamženj ge i smrt!

— Nechť gsem wlečen do Tichburnu, člen co člen
Řeřawými kleštěmi tam roztrhán,

(prudce k nj přikročj s otewřeným náručjm)

Když gen tebe, milowaná, w náruč wzjt —

M a r i a. (zpátkem ustaupjc)

Nesmyslný, ustupte —

M o r t i m e r.

Na nádržch twých,

Na rtech láskau dchnaucjh mohu rozkoš pjt —

M a r i a.

Pro Boha , Sir ! Nechte mne wgjt do domu !

M o r t i m e r.

Šjlenec ge , kdo swé štěstj nedržj
Zamražené w nerozvitém obgetj,
Když mu s nebe do náručj přiletj.
Zbawjm tě paut , třebas tisjc hrdel dám,
Zbawjm tě paut , však ti gednak přísahám,
Gak Bůh žige ! že tě také musjm mjt !

M a r i a.

Ó mne žádný Bůh ni angel nechce krýt !
Hrůzy plný osudu ! Ty ljtě swau
Po pohromě na mne vrážjš pohromau.
Což gsem se gen narodila zbauzet wztek ?
Což se hněw a láska spikli mně na přek ?

M o r t i m e r.

Ano , žhaucj , gak gich hněw , ge láska má !
Oni tebe stjti chtěgj , šjgi tu,
K oslnutj bjlau , šrezat sekerau.
Ó wzdey w obět Bohu časných radostj
To , co hněwu s krvj w obět musjš vzdát.
Wděky swými , kteréž wjce negsau twé,
Ublaž nimi milownjka šťastného.
Krásnau kadeř , tyto wlasy hedwábne,
Odumřelé nočnjm hrobu mrákotám,
Žič gich slauze , přiwaž ho k swým krásotám !

M a r i a.

O gaka to slowa musjm slyšet , Sir !

Strast a žel můg by wám měly swaté být,
Ač wám to má hlawa nenj kráľowská.

M o r t i m e r.

Koruna s twé hlawy spadla, nenj wjc
Na tobě nic z důstognosti zemské zřjt,
Pokus pak se, nech swé panské slowo znjt,
Zda ti přjtel, zda kde zbawce stane wstřjc.
Tobě nic wjc, leč ta twářnost gjmawá,
Wyššj krásy božská sjla, nestáwá,
Ta mě pudj, nj s to všecko mohu být,
Ta mi katu pod sekeru káže gjt —

M a r i a.

On se wzteká! Kdo mě před njm ukryge!

M o r t i m e r.

Wšetečný čin wšetečnau mzdu musj mjt!
Proč hrdina za giného krwácj?
Wždyť ge žiwot žiwota dar neywyššj!
Šjlenec ge, kdo ho darmo utrácj!
Dřjw na teplých geho nadržjch spočinu —
(přiwine gi prudce k sobě)

M a r i a.

Ó, že pomoc proti muži musjm zwát
Zástupci —

M o r t i m e r.

Ty negsi z citu wyzuta,
Tebe z hrdé twrdoty swět newinj,
Tebau wřelá prosba lásky může hnaut,

(9)

Tebau zpěwák Rizzio moh' šťastným slaut,
Tebe Bothwell unest směl sám gediny.

Maria.

Smělče!

Mortimer.

O, on byl gen tyran twůg!
Před njm, gehu milugjc, si třásla se!
Gestliž tě gen strach a hrůza zjskat můž,
Hrom a peklo!

Maria.

Nechte mě! Wás pogal wztek!

Mortimer.

I mně se máš, gako gemu, trásti wděk!

Kennedy.

(třeštěně přiběhnauc)

Utecte se. Zbrogný lid se w zahradu
Hrne všady,

Mortimer.

(rozzlobený sáhne po kordu)

Gá tě tady zachránjm.

Maria.

Ó, má Hanno! Wytrhni mne gemu z ruk!
Kde gá bjdná nynj nagdu domowa?
Který Swatý polituge těch mých muk?
Tu mi nátisk, a wnitř vražda hotowa!

(utjka k domu, Kennedy za nj)

S e d m ý p ř j b ě h.

Mortimer. Paulet a Drury, wřjtj se oba
bez sebe. Komonstwo pospjchá přes lešenj,

Paulet.

Zdwizte mosty! Zpusťtě wrata, zamkněte!

Mortimer.

Ugče, co to?

Paulet.

Kde ge, kde, ta zrádnice?

Dolů s nj do neyhlubšjho wězenj!

Mortimer.

Co pak ge to? Co se stalo?

Paulet.

Králowna!

Zlořečené ruce! Smělost ďábelská!

Mortimer.

Králowna! která králowna?

Paulet.

Anglická!

Na Londonské silnici ge zabita!

(whěhne do domu)

O s m ý p ř j b ě h.

Mortimer. Hned na to Okelly.

Mortimer.

Či se bláznj? Zda tu dobu tady kdos

Nepřešel, řka: Králowna ge zabita!
 Ne, ne, mně se snilo. Nápad zimničnj
 Před smysly mi skutečně to obauzj,
 Co mi hrozně naplnilo myšlénky.
 Kdo gde? Okelly. Tak strápeně!

Okelly. (třeštěně přiběhna)
 Utecte se! Mortimer; Wše ztraceno!

Mortimer.
 Ztraceno! Co?

Okelly.
 Neptejte se. Pomněte
 Na autěk.

Mortimer.
 Co pak se děge?
 Okelly.
 Sauvage, ten
 Šjlenec, dal ránu.

Mortimer.
 Tak ge prawda přec?
 Okelly.
 Prawda, prawda! Běžte!

Mortimer.
 Onať zabita,
 Maria pak wstaupj na trůn Anglie.

Okelly.
 Zabita! Kdo pak to prawj?

Mortimer
 Wy sám!

Okelly.

Ba

Žiwa ge, a s námi weta, se všemi.

M o r t i m e r.

Ona žiwa!

O k e l l y.

Bod šel mimo, w plášti se mu zastawil,
A Shrewsbury wraha zbroge pozbawil.

M o r t i m e r.

Ona žiwa!

O k e l l y.

Žiwa, a my ztraceni

Wšickni spolu! Podte, giž park obehnán.

M o r t i m e r.

Kdo pak byl ten wzteklec?

O k e l l y.

Onen Toulonský

Barnabita, kteréhož gste w kapličce
Sedět widěl chmurnau myslj, když nám mnich
Anathema wykládal, w němž králownu
Řjmský otec dal do kletby cjrkewnj.
Neybližšj a neykratšj chtěl popadnaut,
Smělým činem cjrkew Božj retowat,
Mučedlnickau korunu mněl wydobyť,
Nikomú, krom kněze, skutku neswěřil,
Na Londonské silnici geg zaměřil.

M o r t i m e r.

(po dlauhém mlčenj)

Ó, tebe los nelitostný sužuge,
Nešťastnice! Ted' — ted' musjš zahynaut,
Sám twůg angel tobě zkázu hotuge.

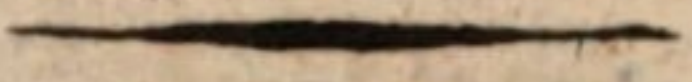
O k e l l y.

Rcete! Kam se wy na autěk chcete dát?
Gá se gdu tam do sewernjch lesů skrýt.

M o r t i m e r.

Utecte se, Bůh prowadziž autěk wáš!
Gá se nehnu. Geště se gj ugnu sám,
A buď spasjm, buď s nj spolu duši vzdám.

(odegdau každý ginau stranau.)

Čtvrte Gednání.

P ř e d s j n j.

Prwnj přjběh.

Hrabě Aubespine. Kent a Leicester.

Aubespine.

Gak pak se má Gegj Gasnost? Mylordi,
Gá gsem geště cele strachem bez sebe.
Kterak se to dalo? Kterak se to stát
Mohlo w prostřed lidu neywěrněgšjho?

Leicester.

Kým se stalo, nenj z lidu. Wašeho
Krále gest ten wrah poddaný, ge Francauz.

Aubespine.

Šjlenec kdos dozagista.

Kent.

Papežnjk,

Hrabě Aubespine!

D r u h ý p ř j b ě h.

P ř e d e š l j.

Burleigh rozprávěge s Davisonem.

Burleigh.

Ať ge rozkaz hned

K odprawenj shotowen a pečetj

Opatřen — a když bude shotowen,

Královně se k podepsánj přinese.

Gděte, gděte! Nenj času k mařenj.

D a v i s o n.

Hned se stane. (odegde)

A u b e s p i n e. (Darleighowi w austřety)

Mylord, věrné srłce mé

Dělj slušnau radost s tjmto ostrowem.

Djka Bohu, genž ten vražedlný ráz

Odvrátil gest ode hlavy královske.

B u r l e i g h.

Djka mu, genž zlobu našich nepřátel

W nic a posměch obrátil!

A u b e s p i n e.

Ať toho Bůh zatratj,

Kdo prokletý ten spáchal čin!

B u r l e i g h.

Toho také, kdo ho zrádně nasnowal.

A u b e s p i n e. (ku Kentowi)

Nechať sobě Waše Milost, Lord Maršal,

Nesljžj uwest mne k Gegj Gasnosti,
 Abych přánj krále Pána swého spjš
 K gegjm nohaum s poddanostj složit mohl —
 Burleigh.

Uspořte si práce, hrabě.

Aubespine. (dworně)

Gá wjm, Lord

Burleigh, co mně přjslušj.

Burleigh.

Wám přjslušj,

Z této země co neyspjš se vyklidit.

Aubespine. (ustaupj s podiwenjm)

Co? Gak pak to?

Burleigh.

Swatý wáš charakter wás

Chránj dnes, a zegtra wjc nebude.

Aubespine.

Co pak ge mé prowiněnj?

Burleigh.

Ač wám ge

Powjm gménem, nelze ho wjc prominout.

Aubespine.

Naděgi se, Lord, že práwo wyslanců —

Burleigh.

— Zemských zrádců nechránj.

Leicester a Kent.

Ha! Co ge to?

Aubespine.

Mylord,

Pomnjteli —

Burleigh.

Pas ge w kapse nalezen
Wraha, vlastnj wašj rukau napsaný.
Kent.

Geli možné?

Aubespine.

Kolik pasů vydávám!
Možnoli mně znát wnitřnosti člověka?

Burleigh.

W domě vašem se wrah zpowjdal.

Aubespine.

Můg dům

Gest otewřen.

Burleigh.

Nepřátelům Anglie.

Aubespine.

Žádám o wyšetřenj.

Burleigh.

Bogte se ho!

Aubespine.

W osobě mé uražen můg král a pán;
On roztrhne smlauwu sotwa zawřenau.

Burleigh.

Nepotřebj, roztrhla gi králowna,
Anglia se nezasnaubj s Francij.
Mylord z Kentu! Waše starost, hraběte
Tady k moři doprowodit bezpečně.
Rozkácený lid se šturmem w hospodu

Geho wrazil, kde se celý arsenal
Zbroge našel, a gak náhle geg uzřj,
Hrozj, že geg roztrhá; skryte geg, až
Bauř utichne — Práw gste za šiwoť geho!

Aubespine.

I gdu, gdu a opauštjm rád tuto zem,
W njž se lidská práwa nohama šlapj,
Z národnjch smluw hřičky strogj — wšak můg pán
Bude počet krwawý —

Burleigh.

Ař přigde poň!

(Kent a Aubespine odegdau)

T ř e t j p ř j b ě h.

Leicester. Burleigh.

Leicester.

Wy gste tedy sám ten swazek rozsnowal,
Gegž gste, ač nezwaný, tak pracně setkal.
Tjm gste si málo djk zjskal w Anglii,
Mylord, práce té gste si moh' uspořit.

Burleigh.

Můg aumysl dobrý byl. Bůh wšak gináč chtěl.
Blaze, kdo si neswědom nic horšjho.

Leicester.

Známý ge Cecil s tagemnau twářj swau,
Kdykoli sjř wystře zemským zločincům.

— Tožž gsau wám, Lord, tyto časy práwě whod.
 Spáchánož ge neslýchané bezprawj,
 Geště skrywá tagnost gehu průwodců.
 Teď se saud a inquisicj zarazj,
 Pohleděnj, slowa půgdau na wážky,
 Myšlěnkj se před tribunal wyzowau.
 Tam gste wy ten welewážný welký muž,
 Atlas řjše, Anglie Wám na plecch.

Burleigh.

Gá wás, Lord, za mistra swého uznávám,
 Neb takowé, gakau waše řečnictwj
 Wýhru swedlo, neuneslo nikdy mé.

Leicester.

Kam tjm čeljte, Lord?

Burleigh.

Wy gste to byl, co gste za mým hřbetem
 Králownu tam na hrad Fotheringhay
 Uměl swábit!

Leicester.

Za hřbetem za vašim!

Kdy pak se mé skutky čela vašeho
 Ostýchaly?

Burleigh.

Wy že gste w Fotheringhay
 Králownu wedl? Uchoweyž Bůh! Wy gste
 Králowny tam newedl! — Králowna tak
 Byla dobra, že wás ona tam wedla.

Leicester.

Co tjm chcete řjci, Lord?

Burleigh.

Tak hezky tam

Na odiwu královnou swau wystawit!
 Skwostný triumf důvěrně té spolehlé
 Připrawený — Dobrotiwá kněžno! Tak
 Nestydatý, nezbedný smjch z tebe wzat,
 Tak gsi zlostně, bez ljtosti prodána!
 — To ge tedy laskawost a čackost ta,
 Co wás ondy w radě rázem napadla!
 Proto také ge ta Stuart tak slabý
 Lehkowážný nepřítel, že za práci
 Nestogj, potřjsnit se krvj gegj.
 Sličný plán! Až sličně skut! Gen škoda, že
 Potud kowán, až se w kutj rozsypal!

Leicester.

Ničemnjku! Hned a hned mi u trůnu
 Královnina podte z toho počet dát!

Burleigh.

Tam gsem wám vždy k nalezenj — Hledte však,
 Mylord, ať wám výmlownost tam nechyběj!
 (odegde.)

Č t w r t ý p ř j b ě h.

Leicester sám, potom Mortimer.

Leicester.

Prozrazen gsem, prohleděn gsem docela —
 Že mi na šlak přigjt měl, ten nešťastnjek!

Běda mně, ač důkazy má! Zwjli pak
 Králowna, že mezi mnau a Marij
 Srozuměnj mjsto mělo — Bože! Gak
 Winný před nj budu stát! Gak zlorádně
 Odbognau se bude widět rada má,
 Nešťastná ta péče má, gi na hrad wést!
 Ukrutně se zposmjwánu uwidj,
 Prozrazenu sokyni swé oškliwé!
 Ó, to nikdy neodpustj, přenikdy!
 Teď se všecko usmyšleným bude zdát,
 I to trpké rozmluwy té skončenj,
 Protiwnice ples a posměch, ano i
 Samo rámě wraha, co se mežitjm,
 Ohromný a nečekaný strastný los,
 Nadhodilo, gá gsem posléz ozbrogil!
 Gak zde ugjt, newidjm! Ha! Kdo to gde?

M o r t i m e r.

(přichází w náramném nepokogi, a pohlédá
 ostýcháwě do kola)

Hrabě Lester! Wy gste? Gsmeli bez swědků?

L e i c e s t e r.

Nešťastnjče, pryč, pryč! Co zde hledáte?

M o r t i m e r.

Dostali se nám na stopy, wám také,
 Deyte pozor.

L e i c e s t e r.

Pryč, pryč!

M o r t i m e r.

I to známo, že

U hraběte Aubespina držány

Tagné schůzky —

Leicester.

Co mně potom!

Mortimer.

Že se wrah tam s ginými

Nalezal —

Leicester.

To vaše věc! Wy nezbedný!

Gak pak se wy můžete genom osmělit

Mne w to krewnj bezprawj swé chtjti wplést?

Braňte sobě hanebných swých činů sám!

Mortimer.

Slyštež tedy dříwe.

Leicester. (přliš hněwiwě)

Gděte do pekla!

Proč se mi co gakýs zlý duch na paty

Wěsjte! Pryč! Neznám wás a nechci wás.

S aukladnjky, s wrahy nechci nic, nic mjt.

Mortimer.

Wy mě slyšet nechcete, wás wystřjci

Přicházjm, i vaše kroky zrazeny —

Leicester.

Ha!

Mortimer.

Lord Pokladnjk byl we Fotheringhay,

Hnedky, co se nešťastný ten skutek stal,

Králowně se přjsně gizby prozřely,

Tam se nalezlo —

Leicester.

Co?

Mortimer.

Psanĵ začatě

Od králowny na wás —

Leicester.

Nešťastnice!

Mortimer.

W němž

Od wás žádá, by gste splnil slowo swé,
Ruky swé wám zaslibuge zpoznowy,
Upomjná na obraz —

Leicester.

Hrom a peklo!

Mortimer.

Lord Burleigh má w rukau list.

Leicester.

O, ztracen gsem!

(mezi tĵm se, kdyŷ Mortimer mluwj, zaufanliwě
prochodĵ)

Mortimer.

Tedĵ užĵte okamŷenj! Co neyďřĵw!
Retugte se, retugte gi — Omluwu
Zamyslete, wypleĵte se s přĵsahau,
Odwraĵte to neyhoršĵ! Mně nelze nic
Uĵinit wĵc. Druzi prchli, spolek náš
Rozptýĵlen gest docela. Gá pospĵšĵm
Do šottlandu, nowých přátel shromáŷdit.

Ted' ge na wás, ukažte, seč vaše moc,
Seč ge čelo protřelé!

L e i c e s t e r.

(zůstane státi, rázem se spamatuge)

To také chci!

(gde ku dveřům, otewře ge a wolá)

Héla, drábi!

(k oficjru, genž se zbrognoši do gizby wkročj)

Wemte toho zemského

Zrádce pod stráž, a střežte ho bedliwě!

Neyčerněgšj spiknutj ge odkryto,

Gá sám pŭgdu ku králowně s poselstwjm.

(odegde)

M o r t i m e r.

(stogj zprwu užasnŭtjm zdřewěnělý, brzo však se
spamatuge, a hledj za Leicestrem okem neywětšj
znewáženj a potupu gewjcm.)

Ha, ničemný — Wšak gsem toho zaslaužil!

Kdo mi kázal tomu lháři wjru dát?

On mně na krk šlapna kráčj směle dál,

Mŭg pád gemu cestu k zniku musj stlát.

— Znikni tedy! Gá swá usta zamrazjm,

Aniž tebe do swé zkázy prahnu wplést.

W smrti od sebe twŭg spolek odrazjm;

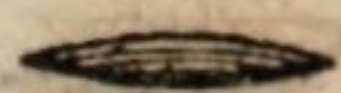
Ničemnj k gen žiwot může za mstu nést.

(k oficjru, an k němu, aby ho gal, přistupuge)

Co chceš, chlape ukrutnj kŭm podhodný?

Zhrdám tebaw, gá gsem swobodný!

(wytáhne tulich)

Oficjr.

Zbrog má sebau — Wemte mu gi násiljm!

(zbrognoši udeřj naň, on se gim obránj)

Mortimer.

Swobodně se w okamženj poslednjm

Srdce mé má wyprázniť, rty otewřjt!

Zkáza na wás, zlořečenj, Boha si,

Sprawedliwau králownu si zradiwšj!

Zkáza na wás, stržci zemské Marie

Wěrolomnj, rowněž gako nebeské,

Sprodawšj se kurwy dceře králowně —

Oficjr.

Slyšjteli, gak se rauhá! Chyťte ho!

Mortimer.

Wymoci tě němohl gsem miličko,

Dám tedy mužný přjklad tobě.

Pros za mne ty Maria, matičko,

A w nebeský žiwot mě wezmi k sobě.

(prožene se tulichem a padne strážj do náručj)

P á t ý p ř j b ě h.

(Pokog králowský.)

Alžběta s listem w ruce. Burleigh.

Alžběta.

Mne tak přewest! Takto posměch zé mne mjt!

Ó, ten zrádce! W triumlu mne w oči swé

Milownici předwesti! Ó, tento klam
Burleigh, s ženskau nenj spáchán nižádnau.

Burleigh.

Mně to geště nenj swětlé, gak se mu,
Gakým činem, gakých kauzlů pomocj,
Poštěstilo, rozumnost mé králowny
Takto welmi překwapit.

Alžběta.

Ó, umjráám

Hanbau! Gak se ten mé mdlobě musel smát!
Gi gsem mněla ponjžit, a sama gsem,
Gá sama gj byla za cjl posměchu!

Burleigh.

Teď giž widjš, gak ti wěrně radil gsem.

Alžběta.

Ó, mne hrozný za to, že gsem od maudré
Rady wašj odstaupila, potkal trest!
Nemělali gsem mu wěřit? W slibjch se
Neywěrněgšj lásky báti osjdla?
Komu wěřit, gestli on mne podwedl?
On, co ge mnau welkým nad wše weliké
Učiněn, co mi wždy neybljž k srdci byl,
Gemužto gsem dopustila, aby si
Na dwoře tom počjnal, co král a pán!

Burleigh.

Týž sám tě hle právě w ten čas prozradil,
Falešné tě wzdal králowně Šottlandské!

Alžběta.

O, ta mi swau krwj za to zaplatj!
— Powězte mi, gest-li ortel shotowen?

Burleigh.

Hotow ležj, na twůg rozkaz.

Alžběta.

Umřjt má!

On gi padnaut widět má, a padnaut s nj.
Zapuzen gest z srdce mého, láska zeň
Wywětrala, msta ho cele posedla.
Wysoký, gak wysoko stál, mrzký buď
Geho překot! Přjsnoty mé památkau,
Gako příklad mé byl mdloby, býti má.
Ať gest w Tower zaweden, gáť sama mu
Uložjm za saudce Peery, podán buď
Zákonu a celé gehu přjsnosti.

Burleigh.

On se k tobě bude tisknaut, wymlauwat —

Alžběta.

Gak pak se můž wymlauwat? I zda ho list
Nepřesvědčj? Ó, ge zřegmá, widomá
Geho wina!

Burleigh.

Tys však měkká, laskawá,
Geho pohled, gehu mocná přítomnost —

Alžběta.

Gá ho nechci widět. Nikdy, nikdy wjc!
Nařjdil-li pak gste wenku, aby se

Odbyl hnedky, kdyby přišel?

Burleigh.

Nařídil!

Paže. (wkročj)

Mylord Lester.

Alžběta.

Ha, škaredec! Gá ho

Nechci widět. Powězte gemu, že ho

Nechci widět

Paže.

Gá to nesmj Lordu řjct,

Ani by mi newěřil.

Alžběta.

Hle, tolik geg

Zwýšila gsem, že se wjc, než přede mnau,

Před njm třesau vlastnj mogi slaužjcj!

Burleigh. (k pažeti)

Králowna mu zakazuge přes prah wgjt!

(paže odejde zdrahawě)

Alžběta. (po chwjli)

Kdyby přece možné bylo — kdyby se

Mohl osprawedlnit! — I rcete mi,

Nenjli to Mařina lest, aby mne

S neywěrněgšjm rozdwogila přjtelem?

Znám tu lotryni šibalskau, gestliž gen

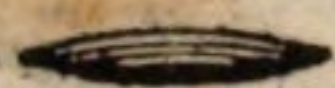
Napsala list, aby mi zlé domněnj

W srdce wsjla, toho, na něgž newražj.

Zahubila —

Burleigh.

Ale považ, králowno —

Š e s t ý p ř i b ě h.

Předešlj, Leioester.

Leicester.

(násilně dwěře rozhodj, a wystaupj s pohledem panowitým)

Toho nestydatce rád bych uwiděl,
Co by mi sjň králowny mé zakázal.

Alžběta.

Ha, ten opowážliwec!

Leicester.

Mne odehnat!

Gestliž ona Burleighowi k widěnj,
K widěnj ge také mně!

Burleigh.

To welký pých,

Mylord, tak bez powolenj sem wtrhnaut.

Leicester.

To welká, Lord, swéwole, zde řeč přegmaut.
Powolenj! Nemá dwůr ten nikoho,
Aby sobě hrabě Lester z geho ust
Powolowat, nebo zakazowat dal!

(pokorně se ku králowně přibližuge)

Z králowny mé samowlastnjch gegjch ust —

Alžběta. (nehledjc naň)

Pryč mi s očj, ničemnjkú! Klidťe se!

Leicester.

Nikoliwěk Alžbětu swau laskawau,

Lorda slyšjm, nepřjtele, w nelibých
Těchto slowjch — Gá se na swau Alžbětu
Odwołáwám — Wyslyšelas toho tam,
Gá chci rowněž,

Alžběta.

Nuže, mluwte, hanebný!
Dowršte swé bezprawj! Zapřete ge!

Leicester.

Rozkaž dřjwe obtjžnému tomu to
Wzdáliti se — Gděte, Mylord — Čeho mně
S králowнау mau pagednati náležj,
Tomu swědka netřeba.

Alžběta. (k Burleighowi)

Wy zůstaňte!

Leicester.

Co má ten třetj mezi tebau a mnau!
Gá se zbožněnau swau samowládkynj
Mluwit žádám — Obhagugi genom práv
Swého mjsta — To pak swatá práwa gsau!
Pročež na tom stogjm, ať se Lord Burleigh
Tady vzdálj!

Alžběta.

Slušj wám ta pyšná řeč!

Leicester.

Arci že mi, nebo gá gsem šťastný ten,
Gemuž přednost wyměřila přjzeň twá,
Ta mě nad něho, nad wšecky wynášj!

Srdce twé mi stupně toho poprálo,
 Gá pak, co mi láska dala, přísámbůh!
 Žiwotem swým po vše časy uhágjm!
 Ať se vzdálj — Okamženj malého
 Zapotřebj, bych se s tebau zrozuměl.

A l ž b ě t a.

Nečekeyte, že se dám wjc přemluwit.

L e i c e s t e r.

Přemluwit tě tamto uměl onen žwáč,
 Gá však, gá gen k srdoi twému mluwit chci!
 Oč gsem se gá, w naděgi, že přízeň twau
 Mám, pokusil, z toho se před srdcem twým
 Osprawedlnjm, ne ginde — Saudu, leč
 Náklonnost twau, neuznávám nad sebau!

A l ž b ě t a.

Nestydatý! Právě ta wás předewšjm
 Zatracuge — Mylord, ukažte mu list!

B u r l e i g h.

Tu ge!

L e i c e s t e r.

(proběhne list, twáři nigak nezměníw)

Ruka Stuartina!

A l ž b ě t a.

Čtěte,

Pak oněměgte!

L e i c e s t e r. (když přečetl, pokogně)

Wěc se zdá být proti mně,
 Dle zdánj však, daufám, sauzen nebudu!

Alžběta.

Smjtelí pak geště řjci, že gste s nj
W tagném nestál srozuměnj, obrázku
Od nj nepřigal, naděge gj nedělal?

Leicester.

Snadno mohl bych, kdybych sebe winna znal,
Opowrci nepřjtele svědectwj!
Wyznám však — ge swobodné mé svědomj —
Že to prawda, co zde psáno!

Alžběta.

Nu, a tak,

Nešťastnjče!

Burleigh.

Z gehu ust mu vyšel saud.

Alžběta.

Pryč mi z očj. Do Toweru — Zrádce!

Leicester.

Tjm gá negsem. W tom gsem chybil, že gsem swých
Tagných kroků posud ukryl před tebau,
Upřjmný však byl můg zřetel, gá gsem gen
Wražednici wyskaumat a zhubit mněl.

Alžběta.

Galowá to wýmluwa —

Burleigh.

Co, Mylord? Wy —

Leicester.

O mnoho gsem, vysoko gsem hrál, to wjm,
Genom sám se hrabě Lester s takowé

Skutky mohl na dvoře tom osmělit.
 Gak gá Stuart nenáwidjm, to swět wj.
 Hodnost, kterauž zastávám, a dowěra,
 Njž gsem od swé panj poctěn, každau, mnjm,
 Pochybnost k mé wěrné mysli porazj.
 Tušjm, že muž, přede všjm twau milostj
 Wyznačený, nowau cestu, smělegšj,
 K vyplněnj swých powinnostj obrat smj.

Burleigh.

Proč pak, ač gste dobře chtěl, gste zamlčel?

Leicester.

Mylord! Wy gste žwát, než konat, zwykl dřjw,
 Wy gste sobě zwon swých činů. To ge w á š
 Obyčeg, Lord. Můg ge zrowna naopak,
 Dřjwe konat, potom mluwit!

Burleigh.

Wy teď owšem mluwjte, že musjte.

Leicester.

(hrdě a posmjwawě ho očima měřj)

Wy pak se tjm chlubjte, že gste až diw
 Weliký čin wykázal, swau králownu
 Zachowal, tu černau zrádu z larwy zzul —
 Wy vše wjte, rysozraku vašemu
 Neugde nic — Hrdopýšku ubohý!
 Při všem vašem sljděnj by geště dnes,
 Bych gá nebyl, byla ušla Maria,

Burleigh.

Wy —

Leicester.

Gá, Mylord. Králowna se swěřila
Mortimeru, odkryla mu wnitřek swůg
Neyskrytěgšj, ano to tak dalece,
Že mu rozkaz proti Stuart krvawý
Naručila, gežto ugec málo dřjw
Rownau službu s oškliwostj zamjtl —
Powězte, zda nenj tak?

(králowna a Burleigh hledj na sebe se zaraženjm)

Burleigh.

Gak pak gste wy
K tomu přišel?

Leicester.

Nenj tak? Nu, Mylord! Gak
Gste s tisjci oči swými newiděl,
Že wás tento Mortimer tam podwedl?
Že týž sám byl zatwřelý papežnj, —
Nástrog Guisů, zrádná stwůra Marie,
Slepě odwážený třestjk, přišedšj
Stuartku wymoci, zabit králownu —

Alžběta. (s neywětšjm podiwenjm)
Tento Mortimer!

Leicester.

Skrz něho samého
Pogednánj wedla semnau Maria,
Na té samé cestě gsem se seznal s njm.
Geště dnes gi ze žaláře gegjho
Měli porwat, w okamženj tomto mi

To zgewila usta gehó, gá gsem geg
Gjti dal, a w zaufalosti, djlo swé
Zmařené býť wida, sebe odkryta,
Sám si konec učinil!

A l ž b ě t a.

Ó, gá gsem
Hrozně podwedena — tento Mortimer!

B u r l e i g h.

To pak se teď stalo? Teď, co od wás gsem —

L e i c e s t e r.

Gá z swé strany toho welmi litugi,
Že ten konec musel wzjt. Mne swědectwj
Geho, kdyby geště žil, by z auplna
Očistilo, každé winy zprostilo.
Proto gsem ho saudci w ruce odewzdał.
Neypřisněgšj cestau práwnj měla má
Newinnost býť potvrzena před swětem.

B u r l e i g h.

On se zabil, prawjte? On sebe sám?
Či wy gehó?

L e i c e s t e r.

Mrzké důmy! Až ge hned
Straž přeslyšena, giž gsem geg odewzdał!

(gde ku dweřům a wolá. Oficjr od stráže wstaupj)

Deyte zpráwu Gegj Gasnosti, gak ten
Rytjř zemřel!

O f i c j r.

Gá gsem měl straž w předsjnj,

Když w tom Mylord rychle dwěře otewřew,
 Rozkázal mi, abych toho rytjře
 Gako zrádce zemského wzal pod swau stráž.
 Na to gsme geg widěli se rozljtit,
 Tulich wynjt, a pak s hrozným králowny
 Prokljnánjm, než gsme mohli překazit,
 Wrazit si geg do prsau, až bezdušný
 Na zem padl —

Leicester.

Dobře. Ted' giž můžete
 Odkročit, Sir! králowna, co chtěla, wj!

(oficjr odegde)

Alžběta.

Ó, ta propast ohawnostj bezedná —

Leicester.

Kdo tedy byl, co tě spasil? Byli to
 Mylord Burleigh? Zdaž on znal to neštěstj,
 Nad twau hlawau wisjcj? On od tebe
 Odvrátil? — Twůg wěrný Lestr byl angel twůg!

Burleigh.

Hrabě! Tento Mortimer wám welmi whod
 Pošel z swěta!

Alžběta.

O, gá newjm, co mám řjct.
 Wěřjm wám a newěřjm. Domnjwám se,
 Že gste winen, i že ne, se domnjwám.
 Ó, té zrádné! co mi bol ten stropila!

Leicester.

Umřít musj. Teď sám k tomu hlas dávám.
Radil gsem ti, bys až potud nechala
Ortel stát, ažby se rámě kde nové
Zdwichlo za ni. Staloť se — A gá teď chci,
Ať ge ortel bez prodlenj wykonán.

Burleigh.

Wyby gste to radil? Wy?

Leicester.

Gakkoli mi

Protiwné gest, popadnaut, co neyhoršj,
Widjm přec, a wěřjm giž, že dobré mé
Králowny tu krwawau obět chce mjt.
Pročež nynj k tomu radjm, aby se
Hnedky rozkaz k odprawenj shotowil.

Burleigh. (ku králowně)

Poněwadž tak wěrně dobře mjnj Lord,
Gá ze swé zas k tomu radjm, aby se
Gemu vzdalo wykonánj ortele.

Leicester.

Mně!

Burleigh.

Wám. Podezřenj, w něž gste zapleten,
Nemůžete nigak lépe porazit,
Nežli, když tu, kterau že gste milowal,
Zlý swět na wás žaluge, sám dáte stjt.

Alžběta.

(na Leicestera oči upřije)

Mylord dobře radj. Při tom zůstane.

Leicester.

Mněby slušně měla mého řádu výš
 Poručenj, gehož ejl tak smutný gest,
 Zrowna zbawit, anto w každém smyslu lép
 Pro Burleigha, nežli pro mne, se hodj.
 Kdo tak blizek králowny swé, tenby nic
 Nešťastného neměl nikde prowodit.
 Abych přece wraucnosti swé dokázal,
 A králowně wůli gegj učinil,
 Odřekna se práwa swého auřadu,
 Beru na se oškliwau tu powinnost.

Alžběta.

Lord Burleigh gi zdělj s wámi.

(k tomuto)

Měgtež

Na péči, ať se hned rozkaz zhotuge

(Burleigh odejde. Wenku slyšet hřmot a hluk.)

S e d m ý p ř j b ě h.

Hrabě Kent k Předěšlým.

Alžběta.

Co se děge, Mylord z Kentu? Gaký sběh
 Zniká w městě — Co pak ge to?

Kent.

Králowno,

Lidu to sběh, kterýž palác obléhá,
 Widět tě chce, na to prudce dotjrá.

Alžběta.

Co chce můg lid?

Kent.

Hrůza London probjhá;

Že žiwot twůg na wáze, že wrahowé

Od papeže wyslanj se taulagj,

Že se spikli katoljci, bažjcj

Třebas mocně wyswobodit Marii

Ze žaláře, a králownau prohlásit.

Luza tomu wěřjc zůřj. Gediné

Hlawa gegj, gestli geště dnes padne,

Gi můž skrotit.

Alžběta.

Co? Mne chtěgj přinutit?

Kent.

Na tom gsau, že dřjw se z mjsta nepohnau,

Pokud ten smutný ortel nepodpjšeš.

O s m ý p ř j b ě h.

Burleigh a Davison spjmem. Předěšlj.

Alžběta.

Co nesete, Davisone!

Davison.

(přibližuge se, vážně)

Kázas,

O, králowno —

Alžběta.

Co to?

(když chce písmo do ruky vzít, mráz jí progde
a s ustrnutím ustaupí)

Bože!

Burleigh.

Poslechni

Hlasu lidu, jeho hlas je Boží hlas.

Alžběta.

(na rozpacích, sama se sebou zápasí)

Ó, Mylordi! Kdo mi poví, v skutku
Hlas to všeho lidu mého, světa hlas,
Kterýž slyším! Ach, já se vždy obávám,
Poslechnu-li, čeho množství vymáhá,
Že se mi hlas z cely jiný, rozdílný,
Slyšeti dá — že mne právě sami ti,
Co mne nyní mocně k skutku bádají,
Když je po něm, přísne budu zaň hanět!

D e w á t ý p ř j b ě h.

Hrabě Shrewsbury k předešlým.

Shrewsbury.

(přichází náramně pohnutý)

Překvapit tě usiluji, královno!

Ó, buď stála, drž se pevně —

(Davisona s písmem spatříc)

Čili se

Snad již stalo? Stalo v skutku? Nešťastný,
Přenešťastný v rukou těchto list vidím.

(11)

Ať se s tjm mé královně teď před oči
Nepřicházj.

A l ž b ě t a.

Ctný Shrewsbury! Nutj mne.

S h r e w s b u r y.

Kdo tě nutit můž! Negsi panownice?
Nynj ge kdy, proukázat Gasnost swau!
Rozkaž mlčet oněm hlasům syrowým,
Co ti směgj násilj twé královske
Wůli činit, rozsudek twůg zprawowat.
Strach hnul lidem, w slepém bauřj domněnj,
Ty gsi tézce zdrážděna, gsi bez sebe,
Ty gsi člowěk, nynj saudit nemůžeš.

B u r l e i g h.

Sauzeno ge dáwno giž. Zde netřeba
Saudu w y ř j e t, w y k o n a t geg potřebj.

K e n t.

(málo před tjm wyšed, se nawracuge)

Zběh se zmáhá, lidu nelze dél skrotit.

A l ž b ě t a. (k Shrewsburymu)

Wizte, gak mne přinucugj!

S h r e w s b u r y.

Průtah ge,

Oč tě prosjm, gediné. Ten péra tah
Štěštj twého žiwobyťj rozhodne.

Od mnohas let přemýšlela, máli tě

Okamženj w bauři sebau zachwátit?

Genom malý průtah. Odpočiň myslj,

Spamatug se, počkey tiššj hodiny.

Burleigh. (prudce)

Počkey, odlož, protáhni, až říše twá
W ohni stogj, až se wrahu podařj
Poslěz přece vraždu w skutku wykonat.
Tříkráte gi od tebe Bůh odvrátil.
Dnes tě bljzko dotkla, geště gednau diw
Čekat chtjt, by bylo Boha pokaušet.

Shrewsbury.

Ten Bůh, genž tě diwotwornau rukau swau
Čtyřikráte zachowal, genž opět dnes
Mdlé mé rámě ozbrogil, že zůriwce
Přemohlo — ten gestli hoden dowěry!
Nechci gá teď hlasu sprawedlnosti
Pozbuzowat, nenj tomu nynj čas,
Ty ho w této bauři slyšet nemůžeš.
Gedno to slyš: Strach tě ay teď pogjma,
Třeseš se teď před Marii, před žiwau!
Nemáš se gj žiwé co bát. Třes se, třes
Před zemřelau, přede sřatau. Wywstane
Z hrobu swého, hrozná různic Bohyně,
Co duch mstitel po řjší twé blaudjcj,
Lidu twého srdce od tě zodwracj.
Teď gi Britan nenáwidj, hroznáť mu.
On gj pomstj, když gj wjce nebude.
Nikdy wjce nepřjtele wjry swé,
Genom wnučka králů swých, gen obět zlé
Záwisti a nenáwisti, krwawau
Obět w strastné newolnici uwidj!

Rázem poznáš , rázem zkusíš proměny.
 Progdi London, když ten skutek krvavý
 Splněn bude, ukaž lidu twáři své,
 Genž tě s hlučným gindy plesem obhrnul,
 Giný národ, ginau spatříš Anglii.
 Neb tebe neukrásj wjc spanilá
 Sprawedlnost, genž ti každé srdce ctné
 Podmanila. Strach, ten hrozný průwodce
 Ukrutenstwj, ti poletj s hrůzau w před,
 Ulice, kam nohau hneš, se změňj w pauš.
 Skonalas to neywětšj, to neyhoršj,
 Kdo swau, ač ta swatá padla, hlawau gist!

Alžběta.

Ach, Shrewsbury! Wy gste mi dnes žiwot můg
 Zachowal, gste ránu wraha ode mne
 Odvrátil — Proč gste gj radče nenechal?
 Takby owšem konec byl všem rozepřjm,
 Gábych winy čistá, prestá pochyby,
 Ležela teď w tichém hrobě! Wěruž! Gá
 Žiwota a panowánj syta gsem.
 Musjli z dwau gedna padnaut králowna,
 Aby druhá žiwa byla — aniž pak
 Gináč být můž, gak to sama uznávám —
 Nemohuli gá ta být, co ustaupj?
 Wol si lid můg, gá mu Gasnost nawracjm.
 Bůh mi svědek, že ne pro své, nýbrž mé
 Obce dobré žiwot swůg gsem chránila.
 Domnjli se, že mu tato lichotná

Stuart, mladšj králowna, dá lepšjch dnj,
 Ráda sftaupjm s trůnu swého, zpátkem se
 Do Woodstocku, do swé tiché nawrátjm
 Samotnosti, kde gsem skromnau mladost swau
 Prožila, kde daremnosti pozemské
 Sláwy podál, wýsost w sobě našla gsem —
 Že pak negsem k panownictwj zrozena!
 Panownjk má twrdým být, gá měkká gsem.
 Dlauho gsem ten ostrow šťastně řjdila,
 Nebo gsem gen štěstj měla k rozdánj.
 Prwnj těžká powinnost gde královská,
 A gá cjtjm mdlobu swau —

Burleigh.

Nu, pro Boha!

Gestliže tak nekrálovská docela
 Slova z ust swé králowny na mjstě tom
 Slyšet mám, dél mlčeti by prorada
 Powinnosti, vlasti byla prorada.
 — Prawjš, že lid wjc než sebe milugeš,
 Dokaž toho! Newol sobě pokoge,
 Dopustjc swé řjši w bauři zahynaut.
 — Pomni na cjrkw! Máli tato Stuart
 Starobylau powěru zas uwést k nám?
 Mnich zde znowy panowat? Wyslanec
 Z Řjma sem se přestěhowat, aby nám
 Chrámy zawřel, krále s trůnu shazowal?
 — Dušj všechněch poddaných twých na tobě
 Pohledávám — gako nynj učinjš,

Spaseny gsau anebo gsau ztraceny.
 Nenj zde s čjm s milosrdjm ljtostným,
 Dobré lidu powinnost ge neyvyššj;
 Zachowal-li Shrewsbury twůg žiwot, gá
 Anglii chci zachowat — a to ge wjc!

Alžběta.

Necheyte mne sobě samu! U lidj
 W té věci ni porady, ni pomoci.
 Před saudce gi neyvyššjho přednesu.
 Čemu mne ten poučj, to učinjm —
 Gděte, Lordi!

(k Davisonowi)

Wy, Sir! buďte na bljze!

*(Lordi odegdau. Shrewsbury sám zůstane geště něko-
 lik okamženj před králowнау státi, s pohleděnjm mno-
 ho wyznamenáwagjcjm, pak se vzdálj poznenáhla,
 s wyslowenjm neywětšjho bolu)*

D e s á t ý p ř j b ě h.

Alžběta sama.

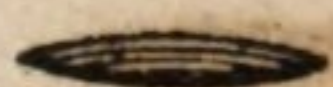
O, gá otrok w službě lidu! Hanebná
 Porobo — Gak docela gsem ustala
 Ljsat modle, njž má duše pohrdá!
 Kdy pak mám stát swobodně na trůnu tom!
 Zdánj lidu musjm ctjt, po pochwale
 Množstwj bažit, luze, gjž se gediné
 Keykljř ljbj, všeco dělat whod a wděk.
 Ó, ten geště nenj král, kdo swětu se

Ljbit musj, král, kdo při swém činěnj
Nemusj dbát na pochwalu člowěčj.

I proč pak gsem sprawedlnost konala,
Swémysl si oškliwila, že gsem si
Při tom prwnjm neuchranném, násilném
Činu sama wolné ruce swázala!

Wzor, gegž gsem gá wyzdwišla, ge zkáza má!
Kdybych byla tyranka, gak hispanská
Maria, můg předchůdce, mohlabych
Bez wšj hany kráľowskau teď krew cedit!
Byloli však to mé vlastnj wolenj,
Sprawedliwu býti? Newyhnutelná
Potřeba, i wolnau wůli kráľowskau
Nutjcj, mi welela tu ctnost konat.

Obhrnutau nepřátely do kola
Zdržuge mne přjzeň lidu na trůnu.
Zahubit mě prahnau všecky Mocnosti
Suché země. Nepoměrně narážj
Řjmský papež na hlawu mau s kletbau swau,
Francia mne poljbenjm falešným
Prozrazuge, zgewný ljté zhauby bog
Hotuge mi Hispania na mořjch.
Takto stogjm s celým světem w zápasu,
Bezobranná žena gá! I nahotu
Práwa mého wznešenými ctnostmi krýt,
Knjžecj swé musjm krwe poškwřnu,
Kteraužto mne zprznil vlastnj otec můg.
Wšak gi darmo ukřýwám — Hněw odpůrců

Gi už dáwno obnažil, a Stuart mi,
Wěčně hrozný přelud, w oči postavil.

Ne, ten strach se skončit má!

Gegj hlawa padnaut má! Gá mjr chci mjt!

— Ona mého žiwota ge Wzteklice!

Zlý duch, gegž mi zlý los k boku prikowal.

Kde se koli radost, kde se naděgi

Pozasadjm, tam mi had ten pekelný

W cestě ležj. Milého mi odgjmá,

Ženicha mě pozbawuge! Maria

Stuart každá, genž mne skljeć, strast slowe!

Když ge ona z počtu žiwých wytřena,

Swobodná gsem, gako wětřjk na horách.

(mlčenj)

Gak ta po mně tam ausměšně hleděla,

Gakby mne byl pohled k zemi srazit měl!

Ó, mdlá stwůro! Gá zbrog lepšj w rukau mám!

Smrt hrot gegj, tknuli tě nj, negsi wjc!

(kwapným krokem ke stolu prikročjc a po péru
sáhnauc)

Panchart gsem ti? — Nešťastná! Gen dotawad,

Pokawad ty žiwa gsi a swětlo zřjš.

Knjžecjho rodu mého pochybnost

Wytřena gest, gak mjle tys potřena.

Gak mjle se Britům ze dwau woliti

Nenechá, gsem w rádném loži zplozena!

(podpjše kwapným, pewným péra hnutjm, pak pustj
péro a ustaupj, s výrazem přestrašenj, zpátky. Po
chwjli zazwonj zwonečkem)

Gedenáctý příběh.

Alžběta. Davison.

Alžběta.

Kde pak gsau ostatnj Lordi?

Davison.

Odešli

Rozkácený rozbrog w lidu utjšit.

Okamžitě utichlo to shluknutj,

Gak se náhle Lord Shrewsbury ukázal.

„To ge! On ge! Stero hlasů zwolalo,

„Ten zachowal králownu! Ten! Slyšte ho!

„Neystatečněgšjho muže w Anglii.“

Pak ctný Talbot gaw se slowa wytýkal

Lewnau řečj lidu gehu násilné

Počjnánj, tak důkladně gim k srdci

Mluwě, že se uspokogjc po tichu

Rozptýlili.

Alžběta.

Množstwj lehkomyšlné,

Kterým, kam chce, wjtr chwěge! Běda, kdož

Na tu trest se spoléhá! Giž dobře ge,

Sir Davison. Teď giž můžete odegjt.

(když se onen ku dweřům obrátil)

Tento list pak — Wezměte geg zpět — Wám geg

Skládám do rukau.

Davison.

(hodj oko na papjr a lekne se)

Twé gméno ! Králowno !

Rozsaudilas ?

Alžběta.

— Měla gsem geg podepsat.

To gsem učinila. Ljstek papjru
Nerozsaudj, gedno gméno nesmrtj.

Davison.

Králowno ! twé gméno pod tjm pjsmem zde
Rozsaudj vše, usmrtj, ge hromowá
Střela, kteráž porážj, gak na křjdlech —
List ten káže komisařům, šerifu,
Okamžitě na hrad Fotheringhay se
Pozabрати ku králowně Šottlandské,
Gegj smrt gj ohlásit, a rychle
Gak ráno switne, wykonat co weleno.
Zde se nedá prodljt, ona wyžila,
Gestliže gá list tento wydám z rukau.

Alžběta.

Owšem, Sir ! Bůh důležitý, welký los
Zložil w slabé ruce vaše. Proste ho,
Ať wás swětlem maudrosti swé oswjtj.
Gá gdu, wy pak čiňte, co gste powinen.

(chce odegjt)

Davison. (wkročj gj w cestu)

Nikoli, má králowno ! Neopusť mne
Dřjw, než mi swau wůli zgewně oznámjš.
Zda tu geště které giné maudrosti,
Než twůg rozkaz slowně plnit, potřebj ?

— Ty mi list ten w ruce skládáš, abych s njm
K brzkému vyplněnj pospjšil?

Alžběta.

To wy dle swé rozumnosti —

D a v i s o n.

(kwapně a užásle gj do řeči skočj)

Nikoli

Dle mé! Uchowejž Bůh! Poslušnost

Ge má celá rozumnost. Twůg slauha zde

Nemá zhola ničeho co rozhodnaut.

Malý omyl by moh králowraždau být,

Ohromné a nepředzřené neštěstj.

Popřegž mi zde, we weliké věci té

Nástrogem twým bez wšj vlastnj wůle být.

Prostau řečj mi oznam swé mjněnj,

Co se má stát s krwawým tjm rozkazem?

Alžběta.

— Geho gméno wám to prawj.

D a v i s o n.

Chcešli aby na skutku byl wykonán?

Alžběta. (wáhawě)

To gá nedjm, třesu se gen pomyslit.

D a v i s o n.

Ty chceš, abych ho geště dél pozdržel?

Alžběta. (kwapně)

Osmělte se! Hrdlem gste mi za to práw.

D a v i s o n.

Ga? Můg Bože! — Powěz, co chceš? Králowno!

Alžběta. (nepokogně)

Gá chci, aby této věci nešťastné
Nebylo wjc zmjněno, a posléz chci
Pokog před nj mjtí, a to na věky.

Davison.

Wždyť tě genom slowce stogj. Ó, powěz,
Nařid', rozkaž, co se stát má s pjsmem tjm!

Alžběta.

Řekla gsem, i netrapte mne geště wjc.

Davison.

Tybys byla řekla? Tys mně wěru nic
Neřekla — Ó, ať se ljbj rozpomnaut
Králowně mé —

Alžběta. (dupne na zem)

K poraženj!

Davison.

Měg

Poshowěnj se mnau! Gá gen nedáwno
W uřad tento wkročil gsem! Gá negsem znám
S řečj dworu, s řečj králů — K prostičkým,
K nenuceným mrawům z mládi zrostl gsem,
Pročež měg s swým služebnjkem strpěnj!
Neztěžug si slowa toho, kteréž mne
Poučj, mau powinnost mi wyswětlj —

(přibližuge se k nj prose, ana se obrátj k němu
hřbetem; i zůstane zaufanliwě státi, až posléze
promluwj smělym odhodlaným hlasem)

Wezmi zpátky tento papjr! Wezmi geg!
Řeřawým mi w rukau býti počjná.

Ne mne si wol, abych ti tu strašliwau
Službu činil.

Alžběta.

Wy swůg auřad koneyte.

(odegde)

D w a n á c t ý p ř j b ě h.

D a v i s o n, hned nato B u r l e i g h.

D a v i s o n.

Ona gde! Mne w pochybnosti, bez rały
S tjmto strašným listem nechává — Co s njm
Počjt? Mám geg střjci? Mámlj geg wzdat?

(k Burleighowi, an wkročj)

Ó, to dobře! dobře, Mylord, že gste tu!
Wy gste mne w ten zemský uřad uwedl,
Nuže mne teď oswobodte od něho!
Přigal gsem geg, počtu gehu newěda!
Dowolte mi, ať se do tmy, kdež gste mne
Našel, wrátjm, nenj pro mne mjsto to —

B u r l e i g h.

Co Wám ge, Sir? Spamatugte se. Kde ge
Ortel? Králowna wás dala wolat.

D a v i s o n.

Nechalať mne w prudkém hněwu. Radte mi
W pochybnosti! Zbawte mne muk pekelných!
Zde ge ortel — Podepsán ge.

Burleigh. (kwapně)

Podepsán?

Deyte geg sem! Deyte mi geg!

Davison.

Nesmjm.

Burleigh.

Co?

Davison.

Geště mi dost zřetelně wůli swau —

Burleigh.

Zřetelně! Podepsalať. Deyte sem!

Davison.

Mám geg dáti wykonat — i nemám dát —

Bože nebes! Wjmli pak, co činit mám.

Burleigh.

(přjlišněgi dotjrage)

Hned geg máte, w okamženj wykonat

Dát. Sem deyte! Ztracen gste, ač prodljte.

Davison.

Ztracen, ač se unáhljm!

Burleigh.

Wy gste blázen, sjlený gste! Deyte sem!

(porwe mu pjsmo, a pospjchá s njm)

Davison. (za njm pospjchage)

Co děláte? Stůgte! Wy gste zkáza má.

Páté Gednánj.

Diwadlo předstawuge pokog prwnjho
lešenj.

Prwnj přjběh.

Hanna Kennedy w hluboký smutek oblečená, s vyplakanýma očima a s náramnau, ale tichau bolestj, zaměstknává se pečetenjm paketů a listů. Často bédowánjm zastane w práci, a modlj se po tichu. Paulet a Drury podobně w černém rauchu, wkročj, za nimi množstwj slaužjcjch přichážegje zlaté a stříbrné nádoby, zrcadla, obrazy a jiné klénoty snášegj, a zadnj stranu sjně nimi vyplňugj. Paulet odewzdá chůwě škrinku se šperky a se psanjm, dáwage gj posuňkowánjm na wědomj, žeby to popis přinešených wěcj byl. Wzezřenj těchto pokladů obnowuge chůwinu bolest, která w hluboký smutek padne, a onino se všickni potichu vzdálegj.

Melvil wkročj.

Kennedy.

(zkřikne, gak to náhle znamená)

Melvil! Wy zde! Znowuli wás uhljdám!

Melvil.

Arci znovu, milá, věrná Kennedy!

Kennedy.

Po tak dlouhém, přebolestném laučení!

Melvil.

— Tak bolestné, přenešťasné shledání!

Kennedy.

Ó můj Bože! Vy jste přišel —

Melvil.

Konečně,

Na věky se rozžehnat s mau královnou.

Kennedy.

Teď, teď k gitru své smrti se posléz té
Dávno zbyté přítomnosti věrných svých
Doprosila — O ctný Sir, ať se vás tu
Dobu neptám, jak se Vám as vodilo,
Zármutku vám, bolestj vám nelčím,
Gichž gsme snesli, co vás od nás porwali,
Ach, i tomu ještě gednau přigde čas!
Melvil! Melvil! Čeho gsme se dožili,
Takliž gsme dne toho ausvět měli zřít!

Melvil.

Nezměkčugme gedni druhých! Plakat chci,
Plakat pokud žiwota dech do se mám,
Nikdy wjc smjch newygasnj těchto ljc,
Nikdy wjce toto noční nesložím
Raucha s sebe! Věčný smutek ponesu,

Ale dnes chci stálým být — O slibte mi
 Že i wy swau bolest mjrnit budete —
 Když se ginj pořád všickni w zaufánj
 Bez potreby pohřjžj, my zmužile
 S čackau sobě přjtomnostj před nj gjt,
 My gj berlau w cestě k smrti chceme být!

Kennedy.

Mýljte se, Melvil, gestli mysljte,
 Žeby královně nás bylo potřebj,
 Aby stále pošla na smrt! Ona nám
 Sama ducha přjtomnosti příklad dá.
 Nebogte se! Maria co králowna,
 Maria co rekyně smrt podstaupj!

Melvil.

Ó gak snesla náwěštj o smrti swé?
 Prawj se, že připrawena nebyla.

Kennedy.

Nebyla. Toť giný strach byl docela,
 Co mau Lady sužowal. Ne smrti se,
 Swobody se obáwala Maria.
 — Swobodu nám sljbeno. Té noci nás
 Mortimer, gak sljbil, tady wywest měl,
 Pročež s báznj gednak, gednak s naděgj,
 Pochybugjc, máli smělci ginochu
 Knjžecj swau osobu, swau swěřit čest,

Čekala přjchodu gitra králowna.
 — Tu hle znikne w zámku zběh a gakýs třesk
 A kladiw ráz strachem nám sluch naplnj,
 Domnjme se, že nám bljzko chránce náš,
 Čáka kyne, sladký podnět žiwota
 Bezděky se welemocně probudj —
 Tu se dvěře otewrau — Sir P a u l e t w nich,
 Sir P a u l e t w nich s náwěštjm — že — tesaři
 U noh našich zarazili lešenj!

(odwratj se, náramnau bolestj proniknutá)

M e l v i l.

Bože nebes! Powězte! Gak snesla tu
 Strašnau, neslýchanau změnu Maria?

K e n n e d y.

(po chwĭli, maličko k sobě přisedši)

S žiwotem se poznenáhla nelaučj!
 Rázem, rychle, okamžitě musj být
 Časné s věčným proměněno, a Bůh w tom
 Okamženj z milosti swé popřál mé
 Panj sjly, tak že myslj hotowau
 Opomjtnauc každau zemskau naděgj,
 Wolila si wjry plná nebe wzjt.
 Nižádný znak bledé bázně, nižádný
 Neznectil pláč králowny mé — Teprw když
 Lorda Lestra přehanebné zrazenj,

Strastný osud váženého mládence
 Uslyšela, w obět za ni padlého,
 Když rytjře nárek zřela hluboký
 Zletilého, gemuž pro ni poslednj
 Padla radost, lila slzy, cizá strast,
 Ne s w ů g vlastnj los gich na nj wynutil.

Melvil.

Kde ge nynj, můžteli mne přiwest k nj?

Kennedy.

Na modlitbách ztráwila, co zbýwalo
 Nočnj doby, pjsebně se s přátely
 Rozlaučila, psala wůli poslednj.
 Nynj gedno okamženj spočjwá,
 Poslednjm okřjwá snem.

Melvil.

Kdo ge s nj?

Kennedy.

Gegj lékař Burgoyne a komorné.

Druhý příběh.

Marketa Kurlk předešlým.

Kennedy.

Co nesete, Mistrefs? Gižli Lady bdj?

K u r l. (slzy si utjragje)

Giž ge oblečena — Wás si žádá mjt.

K e n n e d y.

Gà gdu.

(k Melvilowi, an s nj chce gji)

Zůstaňte, až Lady připrawjm,
Oznámjc gi přjchod váš. (odegde)

K u r l.

Melvil!

Býwalý hofmistr!

M e l v i l.

Ano, týž gsem!

K u r l.

Ó, na tom dworu žádného mistra wjc
Nepotřebj! — Melvil! Byl gste w Londonu,
Takéliž co o mém muži newjte?

M e l v i l.

Na swobodu, slyšeti, se propustj,
Gak náhle —

K u r l.

Králowny wjc nebude!
O ničemný, ohawný ten proradce!
On ge wrah té drahé Lady, geho gi,
Gak se gistj, swědectwj zatratilo.

Melvil.

Tak gest.

Kurl.

O, nechať ge zatracen sám
S dušj w pekle! křiwe wydal swědectwj —

Melvil.

Mylady Kurl! Powažte pak řečj swých!

Kurl.

Přjsahu chci před stolicj před saudnj
Na to složit, opětowat gemu w twář,
Rozkřičet to po všem všudy swětě chci,
Že newinná umjrá —

Melvil.

Kýž to Bůh dá!

T ř e t j í p ř j b ě h.

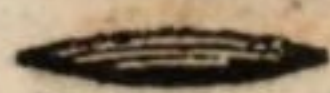
Burgoyn k předešlým. Potom
Hanna Kennedy.

Burgoyn. (spatřj Melvila)

O Melvil!

Melvil. (obegme geg)

Burgoyn!

B u r g o y n. (k Marketě Kurl)

Opatřte čjś

S wjnem pro králownu. Gděte na pospěch.

(Kurl odejde)

M e l v i l.

Co ? Zda se zle králowna má ?

B u r g o y n.

Mocnau se dost, zmýlená swau hrdinskau
Myslj, mnjc být, každý pokrm zamjtá,
Nobrž geště těžký na ni čeká bog,
Ať se gegj nepřátelé nechlubj,
Žeby gj strach před smrtj byl zbjlil twář,
Gestliby ze mdloby klesla příroda.

M e l v i l. (k chůwě, ana wkročj)

Chceli pak mne widět ?

K e n n e d y.

Hned ge sama zde.

— Zdáte se mi s podiwenjm ohlédat,

Oči waše se mne ptagj : k čemu zde

W mjstě smrti nádherné to náradj ?

— Ó Sir ! Trpěly gsme nauzi za žiwa,

Teprow se smrtj se hognost nawracj.

Č t w r t ý p ř j b ě h.

Předešlj. Giné dwě komornice Marie,
rowněž we smutku. Uzřewše Melvila, dagj se
do pláče.

M e l v i l.

Gaké podjwánj! Gaké shládánj!
Rosamundo! Getrudo!

Druhá komornice.

Odeslalať

Nás od sebe! Naposled se s Bohem swým
O samotě kochat chce!

Geště giné dwě ženské služebnice přigdau, we smutku
gako předešlé, němými posunky hořekowánj swé
wygewugjce.

P á t ý p ř j b ě h.

Marketa Kurl k předešlým. Nese zlatý
koffjk s wjnem, a položj geg na stůl, pak se zbledlá
a třesaucj o stolec držj.

M e l v i l.

Co Wám, Mistrefs? Co se takto děsjte?

K u r l.

Bože !

B u r g o y n.

Co gste —

K u r l.

Co gsem widět musela !

M e l v i l.

Přiděte k sobě ! Rcete nám , co to.

K u r l.

Když gsem

S tauto čjšj wjna wzhůru welkými
Schody šla, co tady w dolnj sjň wedau,
Tu se dwěře otewrau — i nazřjc se
Uwidjm — Bože !

M e l v i l.

Co to bylo ? Zmužte se !

K u r l.

Stěny byly potaženy na černo.
Zespod welké, černým sukнем pobité
Lešenj se wyzdwihalo, w středu klát,
Při němž černá poduška, a wedlé té
Z brusu skwělá sekera — Sjň zwučela

Množstwjm lidu, k poprawišti tihnaucjm,
S wřelau krwe žjžnj w očjch, obět tu
Widět přišlých.

K o m o r n i c e.

Ó, buď laskaw Ladě Bůh!

M e l v i l.

Zmužte se! Giž přicházj!

Š e s t ý p ř j b ě h.

Předešlj. Maria. Odjna gest na bjlo a swá-
tečně, na šjgi nosj na řetjzku Agnus Dei z malých
rážků, růženec gj přez pás wisj dolů, w ruce držj
krucifix, na hlawě má diadem, welký černý gegj
šlogjř gest nazpět zahrnut. Když wkročj, přjtomnj
ustaupj po obau stranách zpátky, naramnau bolesti
proniknutj. Melvil poklekne bezděk na kolena.

M a r i a.

(s tichau wýsostj do kola se ohlédagjo)

Co zde lkáte? Proč pláčete? Radowát,
Radowát se máte se mnau, že se mé
Muky skončj, pauta zlomj, žalář můg
Otewře, a duše k věčné swobodě

Chtiwa' wznese se na perutěch angelských.
 Tenkrát, když gsem protiwnici zpyšnělé
 Pod moc dána, snášegjc, což nehodné,
 Což na wolnau, na welikau králownu
 Neslušj, tenkrát mě bylo kdy plakat!
 — Dobročinně, hogeci se ke mně smrt,
 Wážný tento přítel, blížj! Lehkými
 Křjdly kryge hanbu mau — Kdo neyhlaub padl,
 Toho neywýš šle htj osud poslednj.
 Koruny zas pociťugi na hlavě,
 Wážnau hrdost w urozené duši swé!

(Několiko málo kroků ku předu postaupje)

Co? Melvil zde? — Ne tak, milý můg ctný Sir!
 Wstaňte! Wy gste k triumfu swé králowny,
 Nikoli ku smrti gegj, přišel sem.
 Tož gsem štěstj, gehož gsem se nikdy wjc
 Nenadála, aučastna, že powěst má
 Nepřátelům cele w ruce nepadne,
 Že mi geden z přátel, ctitel wjry mé,
 Swědkem bude při hodince poslednj.
 — Powězte mi, ctný rytjři! gak se wám
 Wedlo w této nepřátelské, newljdné
 Zemi, potom gakž wás wzali ode mne!
 Péče o wás rmautila mé srdce vždy.

Melvil.

Nauze mne sic nesaužila, genom bo!
Pro tebe, a nemožnost, k twým službám být!

Maria.

Gak se má Didier, můg starý komorný?
Wšak ten věrný dogista giž věčným snem
Zesnul dáwno, gešto giž stár w letech byl.

Melvil.

Milosti té neprokázal gemu Bůh,
Geště žige, aby twůg kwět pohřbil.

Maria.

Kýž gsem geště před swau smrtj gedno to
Měla štěstj, přemilenau z drahých swých
Přjbuzných moct hlavu k sobě přiwinaut!
Wšak mně mezi cizozemci smrtj sgjt,
Ach, mne genom vaše slzy widět téct!
— Melvil, do vašich věrných prsau skládám
Poslednj odkazy swým milým — Žehnám
Neykřesťanštěgšjho krále Francie,
Šwagra swého, s celým domem králowským —
Žehnám ugce kardinála — Gindřicha
Guisa, ctného strýce swého, zarowěň.
Žehnám též i papeže, genž náměstkem
Kristowým gsa, mně odměnně požehná,

Krále též katolického, jenž se mým
Ochráncem a mstitelem ohlásil být —
Tito všickni v odkazu gsau psání mém,
Oniž darů lásky mé, ač chatrných,
Proto sobě lehce vážit nebudau.

(obráť se ke slaužcjm)

Wás gsem swému bratru, králi Francie,
Poručila, on giž bude potom mjt
Péči o vás, vykáže wám vlast nowau.
Pak, miláli wám má prosba poslednj,
Nezůstante w Angličanech; nemá Brit
Pyšné srdce na neštěstj vašem pást,
Ne těch, jenž mně k službě byli, w prachu zřjt.
Slibte mi na tento obraz kříže zde,
Slibte, že když po mně bude z nešťastné
Země té se i hned chcete odebrat!

Melvil.

(dotkne se krucifixu)

Přisahám ti we gménu všech ostatnjch.

Maria.

Čjm gsem wládla, chudobná gá zlaupená,
Čjm mi dáno dle ljlosti nakládat,
To gsem všecko rozdělila mezi vás,
I mnjm, že mi uctj wůli poslednj.

I cokoli w cestě k smrti na se mám,
 Waše to gest — Popřegtež mi gestě té
 Sláwy zemské na mé cestě k nebesům!

(k slečnám)

Wám má Alix, Rosamundo, Getrudo,
 Perly mé a šaty mé gsau sauzeny,
 Waše mladost sobě šperky libuge.
 Ty, Marketo, k štědrotě mé neyblížšj
 Práwo máš, neb tebe neynešťastněgšj
 Nade všecky zanechávám po sobě.
 Že na tobě nemstjm winy manžela,
 Pořizenj moge zgewj — Tebe pak,
 Ó má wěrná Hanno, žádná neláká
 Cena zlata, ani skwostnost kamenj,
 Památka má klénot ti ge neydražšj.
 Wezmi tento šátek! Wlastnj rukau swau
 Pro tebe geg w čase želu šila gsem,
 Prowila geg praudem wřelých slzj swých.
 Tjmtó šátkem zawážeš mi oči mé,
 Když w to přigde — této služby poslednj
 Sobě gestě od swé Hanny wyžádám.

Kennedy.

Ó Melvil! To nesnesu!

Maria.

Ted' podte sem!

Podte všickni k poslednjmu shlédánj.

(podá gim swých rukau, kteřjžto gj gedem po druhém
k nohaum padagj a ljbagj ruku podanau s přenáramným pláčem)

Zdráwa bud, Marketo — Alix, zdráwa bud —
Měg děk, Burgoyne, za swau wěrnau službu —
Rty twé hořj, Getrudo — Ach, mne mnohá
Potkala zášť, však i láska přemnohá!
Šlechetný muž Getrudu mau oblažjž,
Lásky hodné srdce toto řeřawé —
Berta! Ty gsi dobrau stránku zwolila,
Ty chceš čistau swatých nebes chotj být!
Ó, gen pospěš, neprodljwey splnit slib!
Klamliwé ge marné gměnj země té,
Widjš to na královně swé! — Giž nic wjc!
Budte zdráwi! Budte zdráwi na wěky!

(odwratj se rychle od nich, všickni kromě
Melvila, se vzdálj.)

S e d m ý p ř j b ě h.

Maria. Melvil.

Maria.

Giž gsem wše, což časnébo gest, skončila,
Aniž, daufám, kterého se člowěka

Dlužnice se světem tjmto rozlaučjm —
 Gedno ge přec, Melvil, co se skljećené
 Duši bránj radostně a wolně wznést.

Melvil.

Wygew mi ge. Poulehči prsaum swým.
 Wěrnému přjtelj swěř swé starosti.

Maria.

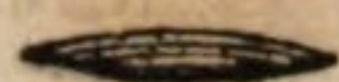
U wstupu gsem do věčnosti, brzo mne
 Předě swau twář pozwe saudce neyvyššj,
 A gsem geště nesmjřila Swatého.
 Zbráněno mi kněze cjrkwě swé mjtj.
 Gá swátostj swatý pokrm nebeský
 Opomjtám z rukau kněžj neprawých.
 U wjře swé cjrkwě stálá chci skonat,
 Nebo tať gest, kteráž sama spasit můž.

Melvil.

Poupokog srdce swého. Nebesům
 Wraucj žádost bohabogná skutkem gest.
 Ukrutnjků moc gen ruce swázat můž,
 Zbožnost srdce wolně k Bohu zabjrá,
 Slowoť mrtwo, wjra pramen žiwota.

Maria.

Ach, Melvil! Ne sobě samo srdce dost,

Zemský základ wěřcymu potřebný,
 Aby sobě gměnj nebes oswogil.
 Proto se Bůh člowěkem stal, proto ty
 Newidomé drahé dary nebeské
 Přetagemně zawřel w tělo widomé.
 — Cjrkew pak, ta přeswatá a wznešená,
 Ta nám sama bránu k nebi otwjá,
 Wšeobecná, katolickau nazwaná,
 Neb gen wšechněch wjra wjru zsiluge,
 Kde se tisjcowé modlj, wzjwagj,
 Tam se giskra w plamen njtj, tam se duch
 Okřjdlaný wznašj wzhůru k nebesům.
 — Ó, těch šťastných, gež radostně společné
 Shromaždugj w domu Páně modlitby!
 Zdobenť oltář, swjce swjtj, zwonek znj,
 Kadidlo ge usypáno hotowě,
 Biskup w čistém ornátě mši začjná,
 Pogme kalich, poswěcuge, ohlásj
 Weliký diw proměněnj, a ay w čest
 Přjtomnému Bohu nicj padá lid,
 U wjře swé přeswědčený — Ach! Gen gá
 Gediná gsem wylaučena, newniká
 Do wazby mé požehnánj nebeské.

Melvil.

Wnikáť owšem! Ono ti ge na bljzce!
 Spolehni na všemocného — Suchá hůl

W rukau wjry ratolesti pustit můž !
 A kdo pramen powyrazil w skalínách,
 Ten ti oltář w žaláři můž přistrogit,
 Tuto čjši, občerstwenj pozemské,
 Může změnit okamžitě w nebeské.

(chopj kalich, postawený na stole)

M a r i a.

Melvil! Rozumjmlí wám? Ano! Gá wám
 Rozumjm! Zde žádná cjrkew, žádný kněz,
 Žádná swátost welebná — Wšak Kristus dj:
 Kde se koli dwa w mém gménu shromáždj,
 Tam gá také budu s nimi. Co gest, což
 Kněze poswěcuge w Páně čjšnjka?
 Čisté srdce, bezauhonný to žiwot.
 — Tak i wy, ač neposwěcen, mně gste kněz,
 Posel Božj, genž mi pokog přinášj.
 — Wám se posléz zpowjdat chci, Waši mi
 Rtowé magj zwěstowati spasenj.

M e l v i l.

Gestli tě tak mocně k tomu srdce zwe,
 Nuže wěziž, králowno, že tobě Bůh
 K potěšenj i diw může wykonat.
 Zde nižádný kněz, nižádná cjrkew, djš,
 Zde nižádné tělo páně? — Mýljš se,
 Zde ge kněz a Bůh ge též zde přjtomen.

(13)

(Při těchto slowjch obnažj hlawu swau, pak gj spolu
ukáže hostii w zlaté čjši)

Gáť gsem knězem ; abych slyšel zpowěd twau
Poslednj, a zwěstował ti na cestě
K smrti pokog, sedmero gsem swěcenj
Na swé hlawě obdržel, a hostii
Tuto tobě po mně swatý posjlá
Otec řjmský, kterauž on sám poswětil.

M a r i a.

Tak tedy mi u samých bran smrti dnes
Geště připraweno štěstj nebeské!
Gak nebešťan na zlatých se oblacjch
Dolů spauštj, gako angel před časy
Apostola wywed z okow žalárnjch,
Geho ni stráž, ni záwora nezdržj,
Kráčjť silně skrze brány zawřené,
Až se w prostřed wazby stawj w blesku swém:
Takto mi zde posel nebes přicházj,
Když mne všaký sklamal zemský spasitel!
— Wy pak někdy sluha můg, gste sluhau ted
Neywyššjho, hlahol swatých gehu úst!
Gak wy někdy přede mnau na kolena,
Tak před wámi gá ted padám.

(padne před njm na kolena)

M e l v i l.

(znamení kříže nad ní dělá)

We gměnu

Boha Otce, Syna, Ducha svatého!
Maria, králowno! Powěz, poznášli
Srdce své, a přísaháš a sljbjšli,
Že chceš prawdu Bohu prawdy zpowjdat?

M a r i a.

Odkryto před ním a tebou srdce mé.

M e l v i l.

Powěz, gake hřjchy máš na svědomj,
Co gsi s Bohem poslednjkrát w mjr wešla?

M a r i a.

Záwistiwé nenáwisti bylo mé
Srdce plno, pomsty ged mi w prsjch wřel,
Naděgjc se odpuštěnj u Boha,
Hřjśnice gá, sokyni gsem nemohla
Odpustiti.

M e l v i l.

Litugešli winy své,
Pewnýli to úmysl twůg, smjřeně
Opustit svět?

M a r i a.

Tak mi odpusť hřjchy Bůh.

*

Melvil.

Z kterého tě geště hřjchu giného?
Srdce winj?

Maria.

Ach, ne hněwem, láskau gsem
Hřjšnau Boha urazila geště wjc.
Marné srdce prahlo k muži žádostj,
Genž mne sklamal, opustil swau wrtkostj!

Melvil.

Litugešli winy té, a srdce twé
Nawrátilo-li se k Bohu od modly?

Maria.

Autok ten byl ze všech neytjž odwržen,
Teď gest každý zemský swazek přetržen.

Melvil.

Které geště hřjchy máš na swědomj?

Maria.

Časná krwe vražda, dáwno wyznaná,
Ach, ta s nowau hrůzau z hrobu wywstáwá,
Když mne Bůh k počtu dánj powoláwá,
Černě mi před branau nebes kryge zem —
Krále, swého muže, zabit dala gsem,
Na to ruky swůdci swému podala!

Wšakau cjrkwě káznj gsem se gala kát,
Ale darmo, čerw na duši nechce spát.

M e l v i l.

Z giných pak tě hřjchů srdce newinj,
Gichž bys byla newyznala, nekála?

M a r i a.

Ted' wjš všecko, co mi ležj na srdci.

M e l v i l.

Pomni, že ge všewědaucj přjtomen!
Pomni na trest, kterým swatá cjrkw
Wyhrožuge neauplné zpowědi!
Hřjch ten weđe k zatracenj věčnému,
Neb gest spáchán proti duchu swatému!

M a r i a.

Tak mi přeg Bůh přemoci bog poslednj,
Že gsem wědauc řekla všecko zpowědnj.

M e l v i l.

Gak? Ty tagjš před swým Bohem bezprawj,
Za kteréž tě trescj zemštj saudcowé?
Ty mi o swém aučastenstwj w proradě
Slova nedjš, giž Babington s Parrym kul?

Časnau smrtj za tento čin umjráš,
Chcešli také věčnau smrtj zaň umřjt?

M a r i a.

Hotowa gsem do věčnosti odegjt,
A dřjwe, než hodina ta wypršj,
Wěčný saudce přede swůg mne trůn má wzjt,
Wšak ti prawjm, mých win nic wjc newršj.

M e l v i l.

Powaž dobře. Srdce lidské klamliwo.
Tys snad chytrým dwogjm smyslem samochtjc
Slowu vyhla, genž tě winnu prawj být,
Třebas wůle bezprawj swé uznala.
Nobrž wěz, že žádné lidské uměnj
Oka, gežto ledwj zpytá, nezměnj.

M a r i a.

Wyzwalať gsem wšecky země mocnáře,
Aby mne z té mrzké wazby wytrhli,
Wšak se nikdy, skutkem nebo aumyslem,
Žiwota swé protiwnice nedotkla.

M e l v i l.

Tedy křiwe pjsařů twých swědectwj?

M a r i a.

Gakž gsem řekla, to tak gest. Co onino
Swědčili, to sudiž Bůh!

M e l v i l.

Ty tedy gdeš
O swé newině přeswědčena na smrt?

M a r i a.

Bůh mi ráčj smrtj nezaslauženau
Dáwné, těžké krwe vraždy zbytj přát.

M e l v i l.

(dělá požehnánj nad nj)

Gdiž tedy, a odbuď za ni smrtj swau!
Padni milau u oltáře obětj,
Krew můž smjřit, co krew zlého spáchala,
W tobě genom ženzká křehkost klesala.
Mdloba, genž ze smrtelnosti pocházj,
S blahým duchem do věčnosti newcházj.
Gá pak tobě z moci swé,
Giž mi dáno rozvázat a swazowat,
Odpuštěnj všech hřjchů smjm zwěstowat,
Staň se ti dle wjry twé.

(chopj kalich, postawený na stole, poswětj geg
s tichau modlitbau, a pak gj ho podá. Ona se
zdráhá a nechce ho přigjti, odwracegjc geg rukau
zpátkem)

Přigmiž krew, ta za tebe gest wylita!
Přigmiž gi! Sám papež ti přjzeň tu
Prokazuge! Geště w smrti neywyššj
Práwo králů, totiž kněžské, konat máš!

(přigme kalich)

A gakž gsi teď w tělesném tom rauchu se
Přetagemně polaučila s Bohem swým,
Tak když wegdeš w přeradostnau gehu řjš,
Kdež nižádné winy wjc, ni kwjlenj,
Angel krásně proměněný,
Na věky se s čistým Božstwjm sgednotjš.

(Položj kalich. Uslyšew chřest, přikryge si hlawu
a gde ku dweřům. Maria zůstane s tichau nábož-
nostj ležeti na kolenau.)

Melvil. (přicházege)

Tobě geště twrdý podniknauti bog.
Cjtjšli se mocnau dost, bys každické
Hnutj hněwu, kyselosti přemohla?

Maria!

Nebogjm se pádu wjc. Gá gsem hněw swůg
Rowněž gako lásku Bohu oddala.

Melvil.

Nuže tedy připrawiž se k přigetj
Lordů Lestra a Burleigha. Ti gsau zde.

O s m ý p ř ě b ě h.

Předešlj. Burleigh, Leicester a
Paulet.

Leicester zůstane opodál státi, očj ani nezdvihna.
Burleigh, genž ho mezitjm w geho položenj pozor-
uge, wkročj mezi něho a králownu.

Burleigh.

Přicházjm, Lady Stuart, poslednj
Vaše rozkazy slyšet.

Maria.

Djka, Mylord!

Burleigh.

Gest to wůle mé králowny, aby wám
Nic slušného nebylo odepřeno.

Maria.

W pořizenj mém gsau wše mé žádosti.
Dobu tu ge rytjř Paulet má w rukau,
Pročež prosjm, ať se wěrně wykoná.

Paulet.

Spolehněte na mau čest.

Maria.

Take prosjm, ať se mogi slaužjcj
Bez překážky do Šottlandu propustj,
Neb Francie, kam kdo chce a wolj sám.

Burleigh.

Stane se, gak žádáte.

Maria.

A, poněwadž

W swaté zemi nemůž tělo mé ležet,
Nechať tento wěrný můg služebnjc smj
Do Francie k mým srdce mé zanesti,
— Ach, to pořád bylo tam!

Burleigh.

I to se staň!

Máteli co —

Maria.

Královně pak Anglické
Sesterské mé pozdrawenj wyřidte —
Powězte gj, že gj swau smrt od srdce
Ráda odpauštjm, že gj z té wčeregšj
Prudkosti swé s ljtostj odprošugi —
Bůh gi chowey a dey šťastně panowat!

Burleigh.

Powězte, zda gste si giž umyslila?
Geštěli wám newhod pomoc děkana?

Maria.

Smjřenať gsem s Bohem swým— Sir Paulet! Wám
Bez swé winy mnohý bol gsem stropila,
Podpory wás pozbawila w starosti —
Ó, ať nenj hněwné waše pomněnj
Na mne —

Paulet (podá gj ruky)

Bůh buď s wámi! Gdětež w pokogi!

D e w á t ý p ř j b ě h.

Předešlj. Hanna Kennedy a giné panj králowniny přikwapj se znamenjm hrůzy, za nimi gde šerif s bjlaui holj w ruce, w pozadj widěti skrze otewřené dwěře ozbrogené muže.

M a r i a.

Co ti Hanno? — Tak gest, owšem giž ge čas!
Zde ge šerif, který nás má k smrti wést.
Rozlaučeno musj být. I měgtež se,
Měgte dobře!

(Gegj panj gi obgjmagj s náramnau bolestj;
k Melvilowi)

Wy, ctný Sir, a wěrná má
Hanna, wy mne na té cestě poslednj
Sprowodjte. Mylord, powolte toho!

B u r l e i g h.

K tomu negsem spluomocněn.

M a r i a.

Gak? této

Skrowné prosby mohbyste mi odepřjt?

Měgtez w poctě pohlawj mé! Kdo mi má
 Konat službu poslednj? To přenikdy
 Wůle sestry mé přec býti nemůže,
 By se we mně pohlawj mé zlehčilo,
 Mužské se mne dotkly ruce surowé!

Burleigh.

Žádná ženská nesmj k stupňům poprawy
 S wámi gjti — Gegj křik a úpěnj —

Maria.

Nemá úpět! Gá wám za to slibugi,
 Že mé Hanně přjtomný duch neklesne.
 Budte laskaw, Lord. O, nelučte mne s nj
 W smrti, hljdačkau a chůwau mau.
 Ta mne nesla do žiwota na loktech,
 Ta mne wediš powolnau swau rukau w smrt.

Paulet. (k Burleighowi)

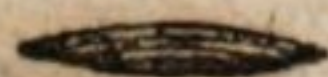
Učiňtež tak.

Burleigh.

Budiž.

Maria.

Ted nic nemám wjc

Na tom swětě

(wezme krucifix a poljbj geg)

Spasiteli! Smjrce můg!

Gakož gsi kdy rozpial lokte na křži,

Tak ge nynj rozestři, a přigmi mně.

(odwratj se, gji chtjc, w tom okamženj potká oko gegj hraběte *Leicestra*, an se při gegjm pohnutj bezděk probere, a na nj pohledj. — Při tom oka pohleděnj se ztřese Maria, gegj kolena gj zdržeti nemohau, giž klesá, když gi hrabě *Lester* uchopj a w náručj swé pogme. Tato za chwjlku přjsně naň a mlčeci hledj; on gegjho pohledu nigakž sněsti nemůže; posléz mluwj Maria)

Lester, wy gste držel slowo — Wy gste mi

Sljbil rámě, z žaláře mne sljbil njm

Wywesti, a ay gste mi ho podal teď!

(*Lester* stogj gako poražený. Maria pokračuge tichým hlasem)

Ano, *Lester* a negen

Swobodu gsem z vašich rukau mněla wzjt,

Tať mně Wámi také drahá měla být.

Rukau w ruce, šťastná wašj milostj,

Čekala gsem nowý žiwot s radostj.
 Nynj! gsauci na cestě, s tjm swětem se
 Rozžehnat, a blaženým se duchem stát,
 Gehož žádný zemský cit wjc nezbauřj,
 Nynj Lester, wám smjm bez ljc zarděnj
 Překonana mdlobu wyznat — Budte zdráw!
 Zdráw, a můžeteli, budte blažený!
 Králowen wám stáwalo dwau k manželstwj,
 Srdcem autlau láskau wraucjm zhrdnul gste,
 Prozradil ge, wstaupil s pyšným w přátelstwj,
 Klečte u noh Alžběty!
 Kýž gste se mzdau swému trestu nešel wstřjc!
 Budte zdráw! — Teď na zemi nic nemám wjc!

(Odegde, šerif s předu, Melvil a chůwa
 gj po boku, Burleigh a Paulet následugj,
 ostatnj hledj upěnlivě za nj, až zmizj, potom
 se všickni vzdálj dvěma ginýma dweřma.)

D e s á t ý p ř j b ě h.

Leicester sám zůstane.

Gá pak žigi! Gá pak geště mohu žjt!
 Což ten krow swau tjži na mne nesřjtj!

Což kde bezdný gjcen hlaubi neshltj
 Neybjdněgšj stwůru swěta ! Co gsem
 Ztratil ! Gakau gsem to perlu zahodil !
 Gakowé gsem štěstj nebes promrhal !
 — Onať gde , giž proměněným duchem gsauc,
 Mně zaufánj zatracenců zůstává.
 — Kdež ge to mé, s njmž gsem přišel, mjněnj,
 Abych zapřel , zzutý z citu , srdce hlas ?
 Studeně gj widěl kata stjnat waz ?
 Což mau hanbu křjsj gegj wzezřenj ?
 Což mne giž mrauc pauty lásky sepjná ?
 — Wyvrženče , tobě wjce nesvědčj
 Autrpnostj rozplýwat se zženile,
 Štěstj lásky na twých stezkách nepředčj,
 Oblec prsy w brněnj oceliwé,
 W led swau duši , čelo twé , to skála bud' ;
 Nechcešli sám zmrhat mzdu swé hanoby,
 Stwrd' gi drze , wykoney gi bez mdloby !
 Utagjm autrpnost , oko zatwrdjm,
 Padnaut hlawu gegj swědek uwidjm.

(běře se ochotným krokem ke dweřům , gimiž
 Maria vyšla , ale u prostřed cesty stane)

Darmo! Darmo! Mne se zmáhá pekel mráz!
 Mně se nelze, nelze na ten hrozný ráz,
 Nelze na smrt gegj djwat — Slyš! Co to?
 Giž gsau dole — Pod mýma se nohama
 Shotowuge hrůziplné djlo to.
 Slyšjm hlasy — Pryč, pryč! Těhni na sta mil!
 Těhni z toho domu strachu, smrti pryč!

(chce ginými dveřmi uteci, však ge nalezne
 zavřené, a ustaupj s předěšenjm zpátky)

Co? Zda mne ký běs zde k zemi přikowal?
 Mámli slyšet, nač se hrozjm podjwat?
 Hlas děkanůw — Napomjná — Ona mu
 Přetrhla řeč — Poslyš! Poslyš! Modlj se —
 Na hlas, wraucně — Ted' ge ticho — Ticho vše —
 Genom vzdychat slyšeti, a ženy lkát —
 Ted' se swljká — Slyš! ted' podnož podstrkli —
 Nynj kleká na podušku — Klade týl —

(potom gakž tato poslednj slowa se zrůstagjcj
 tesknostj wyřknul, a za chwjlku mluwiti pře-
 stal, widěti geg, an co hromem omráčený se
 střese a do mdloby padna na zem sklesne,
 spolu se zezdola nahoru temný hlasů hřmot
 ozwe, dlauho se slyšeti dagjcj.)

G e d n á c t ý p ř j b ě h.

(Druhý pokog čtврtého gednánj.)

Alžběta wystaupj z postrannjch dweřj, gegj
chůze a posunky gewj náramný nepokog)

Geště nikoho zde — Žádné poselstwj —
Co pak se dnes nesmrkne? Zdaž stanulo
Slunce na swém okrsku — Geštěli dél
Na tom škřipci negistoty wiset mám.
— Stalo-li se giž? Či nic? I hrozjm se
Obogjho, aniž se co ptáti smjm!
Hrabě Lester ni Burleigh se newracj,
Gimž gsem řekla, aby ortel skonali.
Gestli tito z Londonu pryč odgeli —
Tehdy po všem, šjp ge spuštěn, letj pryč
A směřuge, giž udeřil, a byť mne
To řjš stálo, gá ho wjce nezdržjm —
Kdo tam?

D w a n á c t ý p ř j b ě h.

Alžběta. Paže.

Alžběta.

Ty se sám wracjš — Kde gsau Lordi?

P a ž e.

My lord Lester a neyvyššj pokladnjak —

A l ž b ě t a.

(s neywětšjm očekáwánjm)

Kde gsau ?

P a ž e.

Nenj gich wjc w Londonu.

A l ž b ě t a.

Nenj ?

— I kde pak gsau ?

P a ž e.

To mi nikdo nemohl řjct.

Před switánjm , prý , obadwa Lordowé

Na spěch a podtagj z města odešli.

A l ž b ě t a.

(žiwě vykřiknauc)

Gá gsem Anglie králowna !

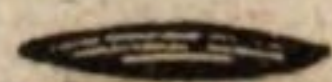
(sem a tam chodjc , náramně pohnuta)

Gdi mi wolat — ne, ne, stůg — Tař mrtwa ge !

Tedř posléze na zemi té mjsta mám.

— Co se třesu ? Co mne úzkost progjmá ?

*

Hrob zakrýwá bážeň mau, a kdo smj řjct,
Že gsem to gá spáchala! Slzj mi
Chybět nemá, gimiž padlau opláči!

(k pažeti)

Ty zde geště? — Ať můg pjsař Davison
W okamženj sem se ke mně dostawj.
— I pro hrabě Shrewsbury a pošlete —
Ay gde sám!

(paže odegde)

T ř i n á c t ý p ř j b ě h.

Alžběta. Hrabě Shrewsbury.

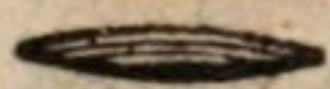
Alžběta.

Wjteyte, ctný Shrewsbury. Co nesete?
Gistě nenj malá wěc, co wečer sem
Krok wáš wede.

Shrewsbury.

Weleslawná králowno,
Starostliwé srdce mé, gsauc pečliwo
Wždy twé sláwy, pudilo mne w Tower dnes,
Kde Kurl a Nau, Mariini pjsaři,

Gsau wězeni, nebo geště gednau gsem
 Ohledat chtěl prawdu gegich swědectwj.
 Zaražený, pomatený zpráwce
 Wěže wáhal ukázat mi zagaté,
 Až gsem si wchod pohrůžkami wymohl,
 — Bože! Gaké to bylo podjwánj!
 Prostowlasý, s wzteklau šalbau w pohledu,
 Gak koho děs trápit počne, umjral
 Šottlandčan Kurl na swém loži — Sotwa mne
 Poznal člowěk přenešťastný, hned se k mým
 Nohaum winul — zaufanliwě obkljčil
 Kolena má, a gako čerw shrbený
 Leže křičel předemnau, a prosil mne,
 Abych mu los gehu panj oznámil!
 Nebo powěst, že gest na smrt sauzena,
 Do propasti Toweru se prodrala.
 Když gsem mu, gak byla wěc, w tom prawdu dal,
 Přidaw, že to gehu dělá swědectwj,
 Že umjrá, tu se wztýčil zůřiwě,
 Udeřil na spoluwězně, mrštil njm
 Strašně o zem, gako obr zgežený,
 Zaškrtit geg naměři w, až stěžky gsme
 Nešťastnjka wzteku gehu wytrhli.
 Tu se teprw proti sobě zůřit gaw,

W prsy wzteklaŭ pěstj tlaukl, do pekla
 Sebe sám a společnjka prokljnal.
 Že prý lstiwě swědčil, že ty nešťastné
 Listy, gichž co prawých přjsahau stwrdil,
 Falešné gsau, Babingtonu napsané,
 Že ge w giná, než mu řekla králowna,
 Zlosynem gsa Nauem sweden, slowa psal.
 Potom k oknu přiskočil, a wzteklaŭ geg
 Mocj smekna, dolů řičel w ulicé,
 Až se všecken odewšad lid přihrnul,
 Žeby on byl onen pjsař Marie,
 Onen slosyn, genž gj udal neprávě,
 Ten prokletý, genž falešný byl swědek!

A l ž b ě t a.

Sám gste prawil, že byl smyslů pozbawen,
 Slowa blauda, pošetilce, šjlence
 Nedowodj.

S h r e w s b u r y.

A však sám ten wztek tjm wjc!
 Ó králowno! Dey se prosbám umodlit,
 Dey se pohnaut, neunáhli ničeho,
 Rozkaž, ať se všecko znowy ohledá.

Alžběta.

Učinjm to — Že wy toho žádáte,
 Lord Shrewsbury, ne žebych snad věřila,
 Žeby mogi Peerowé na kwap tu při
 Rozhodli. Pro vaše spokogenj se
 Pře zopětug — Dobře, že gest geště kdy!
 Na královske našj cti se neymenšj
 Mráček pochyby nesmj nalezat.

Č t r n á c t ý p ř j b ě h.

Davison k předešlým.

Alžběta.

Ortel, Sir, gegž gsem Wám dala do rukau —
 Kde geg máte?

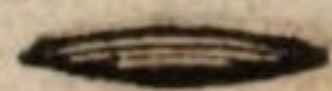
Davison.

(sneywětšjm užásnutjm)

Ortel?

Alžběta.

Gegž gsem wám wčera
 Ke schowánj odewzdala —

D a v i s o n.

K schowánj!

A l ž b ě t a.

Lid mne nutil, abych geg podepsala,
Wûli gsem mu učinila, bezděk, však
Museci gsem učinila, a wám spis
Do rukau, chtjc času zjskat, složila,
Wjte pak, co gsem wám řekla — Deyte sem!

S h r e w s b u r y.

Deyte, wzácný Sir, těď s wěcj gináč gest,
Teď se všecko znowy musj ohledat.

A l ž b ě t a.

Newáheyte tak dlauho. Kde ge pjsmo?

D a v i s o n.

(w zaufánj)

Weta po mne, weta po mém žiwotu!

A l ž b ě t a.

(kwapně mu do řeči skočjc)

Nenaděgi se přece, Sir —

D a v i s o n.

Ztracen gsem!

Nemám ho wjc !

Alžběta.

Co ? Gak ?

Shrewsbury.

Bože w nebesjch !

Davison.

W Burleighowých ge rukau — giž od wčera.

Alžběta.

Nešťastnjče ? Tak-li gste mne poslechnul,
Nekázala-li gsem wám ho ostřihat ?

Davison.

Tys mi toho nekázala, králowno.

Alžběta.

Zatracenče, chcešli mne ze lži winit ?
Kdy gsem ti spis Burleighu dát kázala ?

Davison.

Ne sic zřegmým, swětlym slowem — alebrž —

Alžběta.

Ničemnjče ! Ty tedy smjš slowa má
Wykládat ? Swůg vlastnj smysl krwawý

Do nich wnášet? — Běda ti, ač neštěstj
 Samopášný ten skutek twůg nasnowal,
 To mně ty žiwotem swým zaplatjš.
 — Lord Shrewsbury, wizte, gak zle se mého
 Gména užjwá.

S h r e w s b u r y.

Ó, widjm — Bože můg!

A l ž b ě t a.

Co to djte?

S h r e w s b u r y.

Gestliže se S t a r o s t a
 Skutku toho samopášně dopustil,
 Proweda geg beze twého wědomj,
 Nechať gest před saudnj Peerů stolicí
 Požádán, že swéwolně gméno twé
 W oškliwost po wšecky časy uwedl.

P o s l e d n j p ř j b ě h.

Předešlj. Burleigh, naposledy Kent.

B u r l e i g h.

(padne na gedno koleno před králownau)

Dlauho žiwa buď má panj královská,

Nechať všickni nepřátelé země té
Gak ta Stuart skonagj!

(Shrewsbury ukrývá twář, Davison
lomj zaufanliwě rukama)

Alžběta.

Powězte, Lord!

Přigal-li gste onen rozkaz krwawý
Ode mne?

Burleigh.

Ne, panownice! Gá gsem geg
Přigal od Davisona.

Alžběta.

Dodal-li wám
Geg Davison mým gménem?

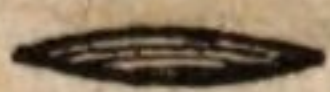
Burleigh.

Nikoli!

To on mně ne —

Alžběta.

Wy pak gste geg vykonal,
Na kwap, nic se po mé wůli neptage?
Ortel ten byl sprawedliwý, nemůže nás
Haněti swět, ale wám neslušelo

Předstjhati srdce mého laskawost —
Pročež budte zapuzen z mé twáři pryč!

(k Davisonowi)

Přisněgšj wás očekáwá mnohem saud,
Genž swéwolně dané sobě mocenstwj
Přestaupil gste, zpronevěřil swěřený
Swatý základ. W Tower s njm, to wůle má,
Aby tamto z hrdla obžalowán byl.
— Šlechetný můg Talbote! Wás gednoho
Shlédala gsem sprawedliwa z rádců mých,
Wy můg wůdce napotom, můg přítel gste —

Shrewsbury.

Nezapuzug neywěrněgšjch přátel swých,
Nežalařug gich, genž posud za tebe
Konali, a genž za tebe teď mlčj.
— Mně však dowol, weleslawná králowno,
Abych pečeř, kteréž gsi mi za dwanáct
Let swěřila, zpátkem oddal w ruce twé.

Alžběta.

(zaraženě)

Ne, Shrewsbury! Wy mne teď přec nemnjte
Opustit, teď —

Shrewsbury.

Odpusť, gá gsem přjliš stár,

Přjliš stuhla prostá ruka má, než
Aby nowé twé skutky zpečetila.

A l ž b ě t a.

Opustit by mně chtěl muž ten, kterýž mi
Gednau žiwot zachowal?

S h r e w s b u r y.

Maličko gsem

Učinil. Lepšj twé gsem zachowat
Částky nemohl. Žj a panug šťastliwě!
Protiwnice mrtwa gest. I nemáš se
Čeho wjc bát, čeho šetřit nemáš wjc.

(odegde)

A l ž b ě t a.

(k hraběti Kentowi, genžto wcházj)

Lord Lester ať přigde sem!

K e n t.

Lord se káže

Wymluwit, gel na Lodi do Francie.

(Alžběta se přemůže, a zůstane s spokogenau
myslj státi.)

W y s l o w e n j

některých cizých, anglických a francauzských slow

Amias Paulet	čti: Emias Pálet.
Aubespine	— Obespin.
Bellievre	— Belliewr.
Boleyn	— Bolen.
Calais	— Kalé.
Cecil Burleigh	— Sesil Burli.
Darnley	— Darnli.
Davison	— Déwisn.
Dudley Leicester	— Dudli Lester.
Fotheringhay	— Fotheringě.
Gray	— Gré.
Lady	— Lédy.
Mylady	— Majlédy

(gen sprostý lid wyslowuge Milady.)

Nau	čti: Ná.
Peer	— Pjr.
Richmond	— Ričmond.
Sauvage	— Sowáž.
Shrewsbury	— Šrusbery.
Tichburn	— Tičburn.
Tweedy (Genit)	— Twjdy.
Woodstock	— Wudstak.

Znamenitěgšj omýlowé.

Str. 15,	ř. 19	saudř,	čti	saudců
— 50,	ř. 18	nečadowé,	—	neřadowé
— 104,	ř. 13	kobercu	—	koberci
— 114,	ř. 9	klaubi	—	hlaubi
— 120,	ř. 12	muše	—	muže
— 146,	ř. poslednj,	triumlu	—	triumfu
— 151,	ř. 9	tomu to	—	tomuto
— 156,	ř. 23	giž	—	gjž
— 170,	ř. 20	Zložil	—	Složil
— 174,	ř. 22	sjlený	—	šjlený

Ž e ž
u wydawatele následující knihy
k dostání gsau.

Cena gest w dobrých peněžích.)

Básně Ezopovy pro mládež. Podlé rozličných básníků sebrané a wyprawované od Meisnera, na česko přeložené od Esieslera. Nowé 150 rytinkami zapatřené wydání. 8. 1216. 36 fr. wáz. 46 fr.

Bláhy (J.) Naučení pro mladé sedlské hospodáře, gať magi hodnost swého stavu poznati, maudrosti z přirozených věcí nabýti, domowní pořádek držeti, zkušsenosti se spravowati, a cíl, ku kterému člověk od Boha na swět postawen gest, znáti, aby mohl bohatý, šťastný, spokojený a blažený při swém powolání býti. 8. w Praze, 1827. wáz. 20 fr.

Bohuslaw we swé rodině, neb dalšší cwičení dítek w mrawnosti, w stáří od 10 až do 12 roku, dle Salcmanna sepsal N. Waněk. 8. 1826. wáz. 24 fr.

Divadlo České nowé, 4 díly s rytinami, každý díl 3 hry obsahuje z následujících: 1) Hrabě Benjowský. 2) Dba Eistky. 3) Dům na sylnici. 4) Chytraussek. 5) Husyté u Raumburku. 6) Starý wozka Petra třetího. 7) Tintiliwantili. 8) Rudolf z Felseku. 9) Strassi. 10) Hedwika. 11) Jan Hrabě Bělohradský. 12) Ponocný. 13) Razděné okýnko. 8. w Praze, 1825. wáz. 1 zl. 52 fr.

Dusseslowi, neb krátké učení o dussi pro dítky, kteréž sepsal J. G. Kampe, a zčesstil N. Waněk, s 16 pěknými rytinami. 8. w Praze, 1826. wáz. 32 fr.

Hněwowského (S.) Básně drobné. 8. 1820. 29 fr. wáz. 38 fr.

Hněwowského (S.) Blomky o českém básnictwí, zvláště pak o prozodii. 8. 1820. 24 fr. wáz. 33 fr.

Komenštěho (J. A.) Umění kazatelské, gež po 17² letech z rukopisů wybral a poprvé wydal J. P. Sieglér. 8. 1823. 30 fr.

Kronyky dvě o založení Země České a prvních obyvatelich gegich, též o knížatech a králích českých y gegich činech od Eneasse Sylvia a M. Ruthena. 8. w Praze 1817. 1 zl. 24 fr. wáz. 1 zl. 34 fr.

O nejvyšším zákonu etnosti, od W. Zahradníka. 8. 1831. wáz. 40 fr.

Poučení pro pastýře duchovní u postele nemocných a umiragich od G. Köhlera. Dle šestého německého wydání zčesštěné a dwogim přídawkem rozmnožené od J. Hybla. 8. 1828. 48 fr. wáz. 58 fr.

Příběhowé králowstwj Českého, zběhli za panování slavné paměti Ferdynanda I., kterěz wyprawuge J. W. Zimmermann. 2 dily s rytinami w 8. 1820. 2 zl. 24 fr.

Příběhowé králowstwj Českého, zběhli za panování Maximiliana II., kterěz wyprawuge J. W. Zimmermann, s wyobrazenim w 8. 1822. 1 zl. 12 fr.

Příběhowé Telemacha syna Ulyssowa sepsani od Fénelona, přeloženi od Sieglera. 2 dily, 8. 1814. 1 zl. 24 fr. wáz. 1 zl. 34 fr.

Tabule Kebesa Tebánského, to gest: wtipné a utěšené wyobrazení pravé maudrosti a šťastného života, z Řeckého přeložené od W. Karasiata. 8. 1824. wáz. 8 fr.

Virgilia Marona zpěwy pastýřské. W české wersse uwedl a wyswětlil K. Winařický. 8. 1828. wáz. 30 fr.

Určení člověka. Z německého Spaldynkowa spisu přeložil B. Tablic. 8. w Wácowě, 1802. wáz. 22 fr.

Wirssinka (J. P.) Kázani swáteční, postní a některá nedělní dle Bourdalua a Massiliona wypracowaná. 8. 1826. 3 dily 3 zl., wáz. 3 zl. 30 fr.

Schiller, Friedrich,

Sillerowa Maria Stuartka

Prag 1831

P.o.germ. 1280 ml

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10119284-6